

BIBLIATANULMÁNYOK

Egyre mélyülő kapcsolatunk Istennel

Írta: *Nina Atcheson*

2026. április, május, június

Copyright © Hetednap Adventista Egyház, 2026

Copyright © *Nina Atcheson*, 2026

Felelős kiadó: *Ócsai Tamás*

A Bibliatanulmányokat a Hetednap Adventista Egyház Generál Konferenciájának Felnőtt Szombatiskolai Osztálya készíti, a Szombatiskolai Kéziratokat Elbíráló Nemzetközi Bizottság általános felügyelete alatt, amelynek tagjai szerkesztő-tanácsadóként is szolgálnak. A közzétett *Bibliatanulmányok* a bizottság véleményét is tükrözik, tehát nem kizárólag a szerző(k) elgondolásai olvashatók bennük.

©2026 A Hetednap Adventista Egyház Generál Konferenciája®. Minden jog fenntartva. Senki vagy semmilyen intézmény nem jogosult arra, hogy a *Bibliatanulmányok* bármely részét vagy egészét átszerkessze, megváltoztassa, módosítsa, adaptálja, lefordítsa, kinyomtassa vagy kiadja a Hetednap Adventista Egyház Generál Konferenciájának® előzetes, írott engedélye nélkül. A Hetednap Adventista Egyház Generál Konferenciájának® divízióirodái kaptak felhatalmazást arra, hogy meghatározott irányelvek mellett intézkedjenek a *Bibliatanulmányok* fordításával kapcsolatban. A fordítás és a kiadványok szerzői joga továbbra is a Generál Konferenciánál marad. A Hetednap Adventista Egyház Generál Konferenciájának® bejegyzett védjegye a „hetednap adventista” és az „adventista” kifejezés, valamint a lángot ábrázoló logó, amelyek a Generál Konferencia előzetes engedélye nélkül nem használhatók.

Fordította: *Dr. Gyetvai Gellért*

Korrektor: *Dr. Gyetvainé Gerlai Krisztina*

Felelős szerkesztő: *Zarkáné Teremy Krisztina*

Kiadja a Hetednap Adventista Egyház

2119 Pécel, Ráday u. 12.

Ügyintézés: *Dr. Tokics Imréné*

E-mail: tmaria@adventista.hu

Telefon: 06-30-530-7279 (munkaidőben)

Nyomdai előkészítés: *Ecsedi Gabriella*

Nyomdai munkálatok: *Szóllósy Műhely, Debrecen*

Felelős vezető: *Szóllósy Botond*

ISBN 978-615-7060-00-5

TARTALOM

Előszó	4
1. tanulmány: Szembenezés a valósággal	6
2. tanulmány: Istenismeret	14
3. tanulmány: Büszkeség vagy alázat	22
4. tanulmány: A Biblia szerepe	30
5. tanulmány: Hogyan tanulmányozzuk a Bibliát?	38
6. tanulmány: Imaharcosok	46
7. tanulmány: A gyakorlatias imádság	54
8. tanulmány: Hitben járni	62
9. tanulmány: A bűn, az evangélium és a törvény	70
10. tanulmány: Megtérés és bűnbocsánat	78
11. tanulmány: Kudaraink	86
12. tanulmány: Beszéljünk róla!	94
13. tanulmány: Irány az örökkévalóság!	102
Reggeli dicséret	110

Ajánlott internetes oldalak:

Generál Konferencia:

- www.adventist.org

Transzeurópai Divízió:

- www.ted-adventist.org

Newbold College:

- www.newbold.ac.uk

Magyar Unió:

- www.adventista.hu

Dunamelléki Egyházterület:

- <http://det.adventista.hu>

Gyere ahogy vagy:

- www.gyereahogyvagy.hu

Tiszavidéki Egyházterület:

- <http://tet.adventista.hu>

Advent Kiadó:

- www.adventkiado.hu

Adventista Teológiai Főiskola:

- www.atf.adventista.hu

Ifjúsági Osztály:

- www.ifiinfo.hu

Reménység Evangélizációs Központ (REK):

- www.remenyvtv.hu

Bibliatanulmányok:

- www.bibliatanulmanyok.hu

White Könyvtár:

- www.white-konyvtar.hu

Istennel való kapcsolatunk fejlődése

Nem az számít, hogy adventista családban nőttél fel, vagy csak később tértél meg, nem is az, hogy idáig rengeteget tanulmányoztad a szombatiskolát, vagy csak alig, még az sem, hogy hol állsz lelkileg jelenleg; ami igazán életbevágó, hogy miként cselekszel az Istennel való lelki növekedés kérdésében. Ez ugyanis minden másra kihatással van. Az Istentről alkotott képed mindentől függetlenül lehet sérült vagy homályos; ha pedig ez így van, imádkoznod kell a tisztább látásért, amint tanulod a szombatiskolát. Talán azon gondolkodsz, miként lehelhetnél frissességet a hitéletedbe (az imádkozásba és bibliatanulmányozásba), vagy töprenghetsz azon, hogy az életed egyéb összetevői miként befolyásolják az Istennel megélt közösségedet, mint például a büszkeség és az alázat szerepe, vagy a hit és tudás, a bűn vagy éppen Isten törvényének a szerepe, nem is beszélve a megtérésről és a bűnbocsánatról, a győzelmeidről és a kudarcaidról, és végül arról, ahogy másokat erősítesz az Istennel való járásban.

Az Istennel való kapcsolatod a legfontosabb dolog az életedben. Ne halogasd annak építését, megerősítését, tedd olyan masszívvá, amilyenné csak tudod! Nem majd, valamikor a jövőben, hanem most van itt az ideje, hogy dolgozz rajta, hiszen ez mindenre kihat, kivétel nélkül: a házasságodra (ha házas vagy), a szülőségedre (ha szülő vagy), a baráti kapcsolataidra, az anyagi döntéseidre, a szabadidős szokásaidra, a terveidre... és természetesen az örök életedre is. A téma – hogy Isten vágyik közösségre lépni az emberrel – igen hatalmas, a teljes Bibliát átjárja, sokféle szempontból megközelíthető, sok-sok történettel és számos igével leírható, tanítható annak fontossága. A Bibliatanulmány korlátai miatt azonban szelektálnunk kell, miként közelítsük meg e témakört. Bármilyen legyen is a kapcsolatod jelenleg Istennel, a napi tanulmányok úgy készültek, hogy eközben te voltál a szemünk előtt. Az a megfogalmazott cél, hogy ez a tizenhárom rövid, célzott lecke újra felébressze Jézus Krisztus iránti szeretetedet és elkötelezettségedet, miközben ebben a negyedévben újra keresed Őt. Miután kapcsolati témánk természete sajátos, a tanulmány némileg különbözni fog az eddigiektől. A tanulmányok sokkal személyesebb hangvételűek, mivel a személyes Istentről szólnak, aki téged is személyesen akar ismerni.

Ellen G. White azt írja, hogy „a Krisztusban való következetes élet maga is nagy csoda” (*Jézus élete*. Budapest, 1989, Advent Kiadó, 343. o.). A Biblia a versenyfutás metaforáját használja, hogy képes leírását adja annak, ahogy egész életünket az Istennel való kapcsolatban éljük. A jutalmunk pedig a romolhatatlan korona (1Kor 9:24-25) és az örök élet a Teremtővel. A lelki életünk ebben a tekintetben nem sprint, hanem maraton, amely közben időnként talán megállunk, máskor orra esünk, de nem adjuk fel, hanem mindig felállunk és futunk tovább. Tartanunk kell az irányt minden megpróbáltatás és nehézség ellenére, amelyek bizony jönnek folyamatosan (Zsid 12:4-11). De nem egyedül futjuk a pályát; mások is velünk tartanak, akik szeretik Jézust és Igéjét. A legfontosabb pedig, hogy Jézus megígérte: Segítőt ad nekünk – „és én kérem fogom az Atyát, és más Vigasztalót ad majd nektek,

hogy veletek maradjon mindörökké: az igazság Lelkét, akit a világ be nem fogadhat, mert nem látja és nem ismeri őt, de ti ismeritek, mert nálatok lakik, és bennetek lesz” (Jn 14:16-17, ÚRK).

Nem egyedül futjuk tehát életünk útját, a Segítőnk pedig nem egyszerűen velünk van, hanem bennünk él, hogy erősítsen minket és segítsen túljutni minden nehézségen, és így a szemünket mindig „a hit elkezdőjére és bevégezőjére, Jézusra” (Zsid 12:2, ÚRK) szegezzük.

Ahogy írom e tanulmányt, azért imádkozom, hogy a Szentlélek szálljon ránk személyesen, valamint az egész egyházra, hogy Isten közelébe vonjon mindannyiunkat, sokkal közelebb, mint valaha voltunk. Semmi sem lehet annál fontosabb, mint erős kapcsolatban lenni Istennel.

Kezdjük el hát együtt, tanuljunk, szeressük Őt és maradjunk meg benne!

Nina Atcheson a Generál Konferencia Alive in Jesus Sabbath School Curriculum (Élni Jézusban gyermek-szombatiskolai sorozat) vezetője és főszerkesztője. A legfontosabb dolog számára, hogy Isten minél mélyebb és személyesebb megismerésére ösztönözzön ihletett Igéje által, és ehhez eszközökkel lásson el. Férje Matt, akivel három tinédzser gyermeküket nevelik.

*Clifford R. Goldstein
főszerkesztő*

Néhány megjegyzés a magyar kiadáshoz

Tanulmányunkban a bibliai idézeteket többnyire a Károli-féle fordításban közöljük. Más idézeteknél zárójelben olvasható a forrás megjelölése. Számos idézet, valamint a bibliai könyvek neve és rövidítése az újonnan revideált Károli-bibliafordítás (rövidítve: ÚRK, Budapest, 2012, Veritas Kiadó) szerint szerepel. Szintén gyakran idézünk még a Magyar Bibliatársulat 2014-ben kiadott, revideált új fordításából (rövidítve: RÚF). Ha az idézetben egy, az oldalon már ismertetett műre hivatkozunk, akkor használjuk az i. m. (idézett mű) rövidítést.

Érdemes ellátogatni a Bibliatanulmányok internetes oldalára: www.bibliatanulmanyok.hu. A weboldal formátuma letisztult és könnyen áttekinthető, egy helyen megtalálunk rajta minden szolgáltatást: az **írott tanulmányt**, a **Tanítói mellékletet**, a **White-idézeteket**, a **hanganyagot**, valamint a **hetenkénti videobeszélgéseket** és a **Misszió DVD-t**. Az oldal nemcsak számítógépen, hanem táblagépen és okostelefonon is elérhető.

Az érdeklődőket várjuk a Facebook Bibliatanulmányok csoportjában az alábbi címen: <https://www.facebook.com/groups/bibliatanulmanyok/>.

Az adott heti bibliatanulmánnyal kapcsolatos beszélgetés megtekinthető a PAX Tv adásában csütörtökönként 17.00 órai kezdettel, valamint a Bibliatanulmányok honlapján, illetve kérhető e-mailben, videóüzenetként.

Továbbra is szeretettel ajánlom a Tanítói mellékletet és a White-idézetek gyűjteményét, mindkettő külön kiadványként is beszerezhető.

*Zarkáné Teremy Krisztina
a magyar változat szerkesztője*

Szembenézés a valósággal

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 1Mózes 2:7; 3:8-10; Jeremiás 31:3-4;
János 15:1-11; Róma 8:9-11; Jelenések 3:14-22; 4:9-11

„Amiképpen az Atya szeretett engem, én is úgy szerettelek titeket: maradjatok meg ebben az én szeretetemben” (Jn 15:9).

Miként írnád le az Istennel való jelenlegi kapcsolatodat? Életteli és erős? Elég időt fektetsz bele, kutatod ihletett Igéjét, és úgy beszélsz hozzá, mint egy barátához? Ha igen, mennyi az az idő, amit ezekkel a dolgokkal töltesz? Érzel-e késztetést arra, hogy megoszd másokkal az Istennel való közösséged dolgait, csak mert ez a legcsodálatosabb kapcsolati szál az életedben? Mondhatjuk, hogy igen, újra és újra rápillantasz, de ha őszintén szembenézel magaddal, ki kell mondanod, hogy valójában már nem is olyan erős, mint lennie kellene. Vagy az is lehet, hogy a két végpont között található valahol, azon a tájon, amit a Biblia úgy jellemez, hogy „lágymeleg” (Jel 3:16).

Gondolkodtál már azon, vajon az angyalok felteszik-e a kérdést, miért nem élünk Istenünk és Megváltónk nagyobb dicsőségére, éhezve az igazságot, elménket odaszánva, hogy minden egyes nap közelebb kerülhessünk Istenhez? Mert igaz az, hogy az Istennel való kapcsolatunkon áll vagy bukik minden ma és az örökkévalóságra nézve egyaránt.

A héten jelenlegi lelkiállapotunkról fogunk elmélkedni, kapcsolatunkról Istennel, és arról, mit tanácsol a Biblia erre nézve számunkra. Nem lehetünk jobbá addig, amíg őszintén szembe nem nézünk önmagunkkal, valamint nem figyelünk jobban arra, mit tanácsol Jézus ezzel kapcsolatban.

JELLENLEGI HELYZETÜNK

Elgondolkodtál valaha azon, mit mondhatna Jézus, ha le kellene írnia a veled való jelenlegi kapcsolatunkat? Talán azt mondaná, hogy igen, erős a kapcsolatunk, vagy talán azt, hogy azért régen jobb volt. Vagy mit mondhatna, ha az utolsó időben élő népéről kellene elmondania, hogy mit lát? A helyzet az, hogy Jel 3:14-22 verseiben a Megváltó pont ezekre a kérdésekre ad választ.

Annak a kijelentésével kezdi, hogy Ő „*a hű és igaz bizonyosság, az Isten teremtésének kezdete*” (Jel 3:14). Márpedig a hű és igaz tanúbizonyság nem hazudik, hanem nyíltan és őszintén beszél.

Olvasd el Jel 3:14-17 verseit, ahol Jézus a mai népe lelki helyzetét írja le! Mennyiben találóak ezek személyesen veled kapcsolatban?

Jézus kijelenti nekünk, az utolsó idők népnek, hogy tudja, kik vagyunk. Sem melegek, sem hidegek nem vagyunk, mivel a saját nézőpontunk szerint semmire sincs szükségünk. A napok, hetek egyre múlnak, és mi alig foglalkozunk Istennel, és azt hisszük, mindez elég. Csakhogy ez önbecsapás. Sokkal nagyobb szükségünk van Jézusra, mint ahogy el tudnánk képzelni. Bárcsak teljes szívvel tudnánk szeretni Őt, teljes szívvel tudnánk érte élni, vagy hagyni az egészet! Isten szemében még az iránta való közömbösség is jobb, mint a félszívvél való követés. Jézus azt mondja, hogy emiatt kivet bennünket a szájából. Ám mindez még nem következett be, és arra kér minket, hogy hozzunk jó döntéseket vele kapcsolatban.

Milyen tanácsot ad Jel 3:18-19?

A régi időkben valamilyen „venni” leginkább barterben való cserét vagy szimpla cserekereskedelmet jelentett. Jézus ebben az igeszakaszban nagylelkű ajánlatot tesz nekünk: problémás életünkért cserébe saját aranyát kínálja, általa készített fehér ruhát és szemgyógyító kenőcsöt. Az igazsága hibátlan köntösével akar befedni bennünket, meg akarja nyitni a szemünket, hogy lássuk, hogyan változtat meg mindent az életünkben a tényleg megfelelő kapcsolat vele. Mindazt kínálja, amire tényleg szükségünk van, leginkább azért, mert pont azt nem tudjuk magunknak biztosítani, amire tényleg szükségünk van. Egyedül Ő képes ezeket megadni, és nekünk adja, ha mi is ezt akarjuk.

Mennyire találsz reményteljesnek ezeket az ígéretet, miközben fáj így látni önmagadat és a lelkiállapotodat?

FEDDÉS, MEGTÉRÉS ÉS A JUTALOM

„Akiket én szeretek, megfeddem és megfenyítem - mondja Jézus. - Légy buzgó tehát, és térj meg” (Jel 3:19, ÚRK)! Senki sem mondhatja azt igazán, egyetlen másodpercre sem, hogy Jézus nem törődik velünk vagy a jövőnkkel. Mennyivel könnyebb lett volna neki, ha egyszerűen lemond az emberiségről, és nem csinálja végig a fájdalmas utazást, amit végül mégis választott a földön, mert annyira szeret minket. Ez az oka annak is, hogy megfedd bennünket jelenlegi állapotunk miatt. Sokkal mélyebb és erősebb kapcsolatra vágyik velünk. Nem elégedhet meg ingadozó hozzáállásunkkal, nem hagyhat minket a „majd megyek, ha szükségben leszek” gondolkodásunkban. Ahelyett, hogy hagyna, inkább megfedd minket, hogy ez a javunkra váljon. Azt mondja: térj meg! Addig azonban nem vagyunk erre képesek, míg nem látjuk be, hogy a dolgaink rosszul állnak. Pont ezért arról beszél, mi a baj velünk: azt gondold, hogy gazdag vagy, miközben „nyomorult, szánalmas, vak és mezítelen vagy” (Jel 3:17, ÚRK).

Olvasd el Jel 3:20 versét! Milyen ígéretet olvasol itt? Mit kell tennünk azért, hogy az ígéret a mienk legyen?

Gyönyörű és rendkívül magasztos kép, amit látunk. Az egész világegyetem teremtő Istene veled és velem akar együtt étkezni. Kölcsönös elkötelezettségre és jó beszélgetésre vágyik velem és veled, finom étel mellett. Közele, benne megmaradó kapcsolatot akar velünk, és arra kér, hogy éljünk a meghívásával. Krisztus türelemmel vár, miközben kopog szíved ajtaján. Láthattál már erről képeket például gyerekkönyvekben, ahol egy magas, kegyelmes Megváltót rajzolnak meg, aki szelíden kopog az ajtón. Nem tola-kodó és nem erőszakos, ahogy beszélgetésre hív. Nem veszi át az irányítást erőszakkal az időd vagy elfoglalt életed felett. Viszont az idő rövid, tehát ha hallod Őt, nyisd meg a szíved ajtaját! Ő ott áll, hogy belépjen az életedbe. A kép azt a kapcsolatot illusztrálja, amit Jézus mindegyikünkkel ki akar alakítani. Gondolod, hogy majd egykor, amikor személyesen találkozol vele, amikor a koronádat a lába elé helyezed, hogy imádd Őt, és amikor ezerszer tízezrekkel fejezed ki a tiszteletedet Teremtőd iránt (Jel 4:9-11; 5:11-14), és amikor visszagondolsz majd a földi próbákra, amelyek ekkorra minden jelentőségüket elvesztik majd, bármit is megbánsz majd abból az időből, amit Jézussal töltöttél a földön?

Most, éppen most, Jézus kopog a szíved ajtaján. Hív téged. Tudatos döntést kell hoznod, hogy megnyitod az ajtót.

SOHA EL NEM MÚLÓ SZERETET

Miután leírja kétségbeejtő állapotunkat, Jézus arról beszél, hogy a helyzetünk nem menthetetlen: „Aki győz, megadom annak, hogy velem együtt üljön az én trónomon, amint én is győztem, és Atyámmal együtt ülök az ő trónján” (Jel 3:21, ÚRK). Néhányunk számára talán a gyengeségünk és tehetetlenségünk felismerése, Jézus feddésének az elfogadása, a megtérés, az igazság Jézus által kínált köntösének felvétele a legnagyobb kihívás, amivel valaha szembesülünk. Lenyűgöző viszont, hogy Jézus nagyon is jól érti kétségbeejtő állapotunkat, langymelegségünket, és azonosul velünk (miközben Ő sosem volt langymeleg). Azt mondja: „Aki győz... amint én is győztem” (Jel 3:21). Mivel meghalt értünk, legyőzte a bűnt és annak következményeit is. Pontosan érti a bűn ellen vívott csatáinkat, és ezért ígéri, hogy segíteni fog bennünket. A Bibliában sokan elfogadták Isten szövetségi meghívását. Ez a Biblia teljes egészén végigvezető nagy narratíva vagy téma. Amikor ezekre az emberekre tekintünk, látjuk, hogy Isten más és más korokban különféleképpen lépett velük kapcsolatba.

Mit mutatnak ezek a történetek arról, hogyan lép kapcsolatba Isten az emberekkel a különböző szituációkban?

1Móz 2:7; 3:8-10 _____

1Móz 5:24 _____

1Móz 6:13 _____

1Móz 12:1-4 _____

2Móz 34:29 _____

Akár fizikailag együtt sétált a gyermekeivel, akár csak beszélt velük, igazából mindig is arra vágyott, hogy közeli kapcsolatban legyen az emberiséggel. Nem számít, milyen most a kapcsolatod Istennel, akárhogy is legyen, Ő közel akar lenni hozzád: „A messzeségből is megjelent nekem az ÚR: örök szeretettel szeretlek, azért vonzottalak hegyelmekkel. Újra fölépítelek téged, és felépülsz...” (Jer 31:3-4, ÚRK). Akár most kezdődik a napod, akár éppen véget ér, Isten keres téged, és vár, mert közelebb kíván vonni magához. Fel akarja építeni vagy újra akarja építeni a kapcsolatodat vele. Amennyiben végül ez nem sikerül, nem az Ő hibája lesz, hanem kizárólag a tiéd.

Melyek azok a dolgok az életedben most, amelyeket ha le nem győzöl, képesek akadályozni az Isten és közötted lévő kapcsolatot?

MEGMARADÁS ŐBENNE

A tanítványok követték Jézust a felső szobából, a lépcsőkön lefelé egészen az utcaszintig. Ahogy lépkedtek a Gecsemáné felé azon az éjszakán, amely az egyik legjelentősebb éjszaka volt a föld történetében, valószínűleg fel sem fogták, milyen megrendítően hangzottak egyes szavai a felházban.

Mit mondott Jézus Jn 15:1-11 verseiben? Mit jelent ez számunkra?

Jézus szavai pontosan azt mutatják meg, milyen a szoros kapcsolat Istennel. Figyeld meg az ismétlődő szót, amely nemcsak kétszer, hanem többször is előfordul: „*maradjatok*”. A Jézusban maradás nem más, mint kapcsolatban lenni vele. A keresztnél nemcsak annak a fontosságát hangsúlyozza, hogy benne maradjunk, hanem tisztán és világosan beszél arról is, milyen gyakorlati jelentősége van mindennek az életünkre nézve. Vagyis: Jézus a szőlőtő, mi pedig a szőlővesszők. Ennek eredményeként, hogy benne maradunk (vagyis kapcsolódunk hozzá), gyümölcsöt termünk majd az ágainkon. Magunktól viszont erre nem vagyunk képesek. Néha talán úgy tűnhet, hogy kapcsolódunk hozzá, benne vagyunk, de a gyümölcsök hiánya azt bizonyítja, hogy ez nem így van, és végül az ág, ami mi vagyunk, elszáradhat. Ekkor pedig a Szőlősgazda végül lemetsz majd minket a tőkéről. Attól függ, hogy lemetszenek-e minket, vagy sem, hogy teremtünk-e gyümölcsöt. Mindeközben mindannyiunknak kihívásokkal és fájdalmas pillanatokkal kell szembesülnünk. Ha viszont benne maradunk, ezek a pillanatok is gyümölcsöt fognak teremni hosszú távon. A gyümölcsstermés bizonyítja, hogy kik vagyunk valójában (tanítványok). A gyümölcsök pedig az Ő dicsőségére teremnek (nem a miénkre). A Jézusban maradás azt jelenti, hogy megtartjuk a parancsolatait, amelyek az Ő tökéletes jellemét, önzetlen szeretetét tükrözik. A benne maradás az öröm forrása is. Amikor benne maradunk, azt tesszük, amit Ő kér tőlünk, ez a reakciónk arra, aki Ő maga. „*Mert az az Isten iránti szeretet, hogy a parancsolatait megtartjuk; az ő parancsolatai pedig nem nehezek*” (1Jn 5:3, ÚRK). És bizony a Jézusban maradás az egyik ellenpontja a laodiceai állapotunknak is (Jn 15:4; Jel 3:20). Ez a teljességre jutott és értelmes élet nagy titka a földön, de az örökkévalóságban is; ennek ellenére valahogy mégis könnyen elfeledkezünk Jézus ezirányú tanácsáról. Végső tanácsként Jézus ezt mondja mindnyájunknak: „*Amint az Atya szeretett engem, én is úgy szerettelek titeket. Maradjatok meg az én szeretetemben*” (Jn 15:9, ÚRK)! A jézusi szeretet a legmeggyőzőbb érv, amely hozzá von bennünket, és amikor megismerjük ezt a szeretetet, ez mélyen megindít minket.

A SZŐLŐTŐHÖZ KAPCSOLÓDVA ÉLNI

A Krisztusban maradás időnként a legnehezebb dolognak tűnhet. Miközben tudjuk, hogy erre van szükségünk, az élet rohanása beszíppanthat, és végül az egész olyan kivitelezhetetlennek tűnik. Isten követése válhat a legnagyobb tehertétellel is, különösen azok számára, akiket közben még folyton nógatnak is azzal, hogy ezt kell tenniük. Ez a fajta vallásosság a kemény vallási erőfeszítés érzését keltheti, mivel ebben minden a külsőségről, a látszatról szól, nem arról, ami a szívben van. Ennél semmi sem áll távolabb attól, amire Isten vágyik, az pedig a vele való jó, kölcsönös szeretetre épülő kapcsolat, ami nem pusztá szabálykövetés; a választott kapcsolat (amelyben Isten választott ki minket elsőként) szereteten és szabad döntésen alapul. Időnként lehet, hogy csak részlegesen kapcsolódunk a Szőlőtőhöz, és nem állunk teljes kapcsolatban vele létünk minden „rostjával”. Talán eljárunk a gyülekezetbe, imádkozunk és azt tesszük, amit helyes tennünk, de belül már kiapadt patakok vagyunk. Az igazság: ahogy egy szőlővessző nem kapcsolhatja magát a tőkéhez, mi sem maradhatunk öneróból Jézusban. Isten előbb szeretett bennünket, az első lépés az Ővé. A mi cselekvésünk mindig csak válaszlépés arra, amit Ő már kezdeményezett értünk. Ha megnézzük, miként éli túl a telet a szőlőindá, egy fontos leckét tanulhatunk meg belőle: a vesszőn lévő rügyek elveszítik a víztartalmukat, és a nedvkeringésük leválik az egyéb részekről egészen tavaszig. Amikor a talaj felmelegszik, a gyökerek vizet kezdenek felszívni, és az életnedvek elkezdnek áramlani a tönkön keresztül a rügyek felé, amelyek ekkor növekedésnek indulnak. Az életadó nedv nélkül nincs növekedés. Az életnedv a szőlőindában olyan, mint a Szentlélek a mi életünkben. Tudatos választásra van szükségünk, amelyben eldöntjük, hogy Jézusban akarunk maradni, és kérünk kell a Szentlelket (az életnedvet), hogy áramoljon az életünkbe!

Olvasd el Jer 31:3, Lk 11:13, Róm 8:9-11 és 1Jn 4:19 verseit! Milyen fontos üzenetet szűrhetünk le az igékből a magunk számára?

Csak a Szentlélek hozhat növekedést és biztosíthatja számunkra, hogy virágzó életet éljünk, és csak Ő kapcsolhat össze a Szőlőtőkével. Mindennap imádkoznunk kell a Lélekért, aki azért van velünk a földön, hogy:

- vigasztalónk legyen (Jn 14:16-18),
- Jézust kijelentse számunkra (Jn 15:26),
- meggyőzzön a bűnről (Jn 16:7-8),
- elvezessen az igazságra (Jn 16:13).

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: Mielőtt megszülettünk volna, Isten már szeretett minket. Tervet készített arra, hogyan ismerjük meg Őt, és miként kerül majd közelebb hozzánk. Úgy igyekszik közel kerülni hozzánk, mint a jó Pásztor, és hív, hogy maradjunk meg benne mindennap. A mi részünk pusztán az, hogy úgy döntünk, reagálunk a hívására, amire Ő válaszul véget vet a nyomorúságunknak és laodiceai állapotunknak, hogy a rosszat a jó ajándékaival váltsa fel (Jel 3:18-19).

Mint ahogyan a szőlővesszők sem nőnek gyorsan, az Istennel kialakuló kapcsolatunknak is talán több idő kell a növekedéséhez, miközben az is előfordulhat, hogy hirtelen nő meg, a régen várt esőtől. Bármilyen gyorsan növekszünk, vagy mennyi gyümölcsöt terem az életünk, napi szinten kell befogadnunk az „életnedvet”, vagyis a Lelket, aki egyedül képes biztosítani, hogy megmaradjon a kapcsolatunk Jézussal.

„A Krisztusban maradás Lelkének állandó birtoklását jelenti, azt, hogy életünket minden feltétel nélkül átadjuk az Ő szolgálatára. A kapcsolat csatornáját mindig nyitva kell tartani az ember és Isten között. Mint ahogy a szőlővessző folyamatosan szívja magába a nedvet az élő szőlőből, úgy nekünk is hozzá kell tapadnunk Krisztushoz, és hittel el kell tőle fogadnunk lényének erejét és tökéletességét” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 1990, Advent Kiadó, 583. o.).

„Hogyan válhat a kiszáradt, leválasztott csemete eggyé a szőlőtővel? Hogyan válhat részesévé az élő szőlő életének és táplálékának? Csak úgy, ha beoltják a szőlőbe, hogy a lehető legszorosabb kapcsolatba kerüljön vele. Rostról rostra, érről érre kapaszkodik a vessző szorosan az életet adó szőlőbe, amíg élete eggyé nem válik az ággal, amibe oltották, aminek hatására végül ugyanúgy gyümölcsöt terem, mint a szőlőtő” (Ellen G. White: *Manuscript 67*. 1897).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

Ellen G. White beszél a Lélekkel való folyamatos kapcsolatáról. Milyen gyakran imádkozol a Szentlélekért? Mi változna, ha mindennap megkapnád a Lelket?

ÖSSZEFOGLALÁS: Mielőtt az Istennel való kapcsolatunk növekedhetne, először meg kell állnunk, hogy lássuk, milyen állapotban van a kapcsolatunk vele most. Amennyiben a kapcsolat laodiceai, vagy úgymond a saját águnk nem virágzik, az állapotváltozáshoz Jézusnál van a tökéletes megoldás: az, hogy benne maradjunk.

ISTEN TÖRVÉNYE A NÉP ÉLETÉBEN

„Bizony bölcs és értelmes nép ez a nagy nemzet! Mert melyik nagy nemzet az, amelyhez oly közel volna istene... És melyik nagy nemzet az, amelynek olyan rendelkezései és igazságos végzései volnának, mint ez az egész törvény...” (5Móz 4:6-8, ÚRK)?

„Krisztus vezette Izrael fiait pusztai vándorlásuk alatt. Nappal felhőoszlopban, éjjel pedig tűzoszlopban rejtőzve mutatta nekik az utat... és az Istent nem tisztelő népek szeme láttára letelepítette Izraelt, választott népét, az Úr szőlőjét.

Isten erre a népre bízta kinyilatkoztatásait. Törvénye rendelkezései - az igazság, jogosság és tisztaság örökkévaló elvei - kőfalként vették körül őket. Isten azért adta népének a törvényt, hogy védőbástyája legyen. Az elvek követése megmentette volna őket a bűnös szokások rontásától. Isten az ország közepébe helyezte szent templomát, mint tornyot a szőlőskertbe.

Krisztus volt tanítójuk. Miként velük volt a pusztában, itt is tanította őket, és mutatta nekik az utat... Nagy szeretetének és türelmének állandóan tanújelét adta. Isten azt akarta, hogy dicsérik és magasztalják népét, Izraelt. Mindent megadott nekik, ami lelkileg javukat szolgálhatta. Minden lehetőséget megteremtett arra, hogy jellemük olyanná formálódjék, amellyel képviselhetik Őt.

Az Isten törvénye iránti engedelmségük nyomán fakadó jólétüket a világ népei csodálták volna. Aki minden mestermunkához bölcsességet és ügyességet tudott nekik adni, továbbra is tanítani akarta őket, és törvényei iránti engedelmségük jellemüket nemessé és emelkedetté tette volna. Engedelmségük megóvta volna őket a más népeket sújtó betegségektől. Nagyszerű értelmi képességeket kaptak volna. Jólétükkel Isten dicsőségét és hatalmának magasztos voltát kellett volna megmutatniuk...

Az irgalmas Isten a maga uralma alá akart vonni minden népet. Azt akarta, hogy a földet öröm és béke töltsse be. Az embert boldogságra teremtette, és hó vágya, hogy az emberek szívét a mennyi békéjével töltsesse be. Azt szeretné, ha földi családja a nagy mennyei családot szimbolizálná” (Ellen G. White: *Krisztus példázatai*. Budapest, 2010, Advent Kiadó, 194-196. o.).

Istenismeret

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 1Mózes 1:1; 2:7; 3:1-5; 3Mózes 20:26;
1Sámuel 2:2; Máté 1:23; 28:20; 1János 4:7-19

„Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust” (Jn 17:3).

Isten jellemének világos megértése alapvető ahhoz, hogy erős kapcsolatunk lehessen vele. Ezért a héten alaposan megvizsgáljuk, mit mond a Biblia Isten jelleméről, emlékezetünkben tartva állandóan, hogy „Isten félreismerése sötétségbe borítja a földet. Az ember elfelejti, hogy milyen Isten jelleme. Félreérti és félremagyarázza. Olyan üzenetet kell hirdetnünk, amelynek fénye megvilágosít és ereje megment. Isten jellemét be kell mutatnunk. A világ sötétségében sugározunk kell dicsőségének fényét, jóságának, irgalmanak és igazságának világosságát... a világnak kegyelmet hirdető utolsó üzenet Isten jellemének – a szeretetnek – megláttatása” (Ellen G. White: *Krisztus példázatai*. Budapest, 1983, H. N. Adventista Egyház, 287. o.).

Lehetetlennek tűnik, hogy pontosan leírjuk, kicsoda Isten, ezért a legtöbb, amit tehetünk, hogy rámutatunk arra, mit mond róla a Biblia. Habár sosem fogunk mindent felfogni jelleméről, különösen nem mostani helyzetünkben, imádkozzunk azért, hogy a vele és szeretetével kapcsolatos tudásunk mélyüljön, hogy végül egyre közelebbi kapcsolatban akarjunk élni vele, sugározhassuk szeretetét és jellemét mások felé!

TISZTÁBB KÉP ISTENRŐL

A Biblia kínálja a legigazabb, legtisztább és legkövetkezetesebb képet Istenről. Az egész Biblia célja, hogy félrehúzza a nem látszó fátylat a mi látható világunk és Isten láthatatlan világa között; hogy megmutassa, honnan jövünk és hová tartunk, kinek a felügyelete alatt létezik minden, és milyen is Ő valójában. *Mózes első könyvétől A jelenések könyvéig* az egyetlen igaz Istenről olvasunk, aki a Biblián és Jézus Krisztus munkásságán keresztül ismertette meg magát, aki nem más, mint a földre született Isten. Olvashatunk Isten mindenhatóságáról (Jób 1:12), mindentudásáról (Ézs 46:9-10), igazságáról (Ézs 30:18), irgalmáról (5Móz 7:9), szeretetéről, kedvességéről és türelméről felénk (Róm 2:4), bölcsességéről (1Kor 2:7), kegyelméről (2Kor 12:9), megbocsátásáról (Mt 6:14), velünk kapcsolatos akaratáról (Jer 29:11), az erejéről, amely képes legyőzni a halált (Jn 11:25), királyságáról (Zsolt 47:9), örökkévalóságáról (5Móz 33:27), és sok más jellemzőről, amely mind-mind elég okot ad arra, hogy szeressük Őt és befogadó kapcsolatban éljünk vele. Minél többet tudunk arról, ki is Ő és milyen valójában, annál jobban szeretjük majd, és vágyunk arra, hogy közel legyünk hozzá és az életünkbe fogadjuk. Lucifer volt az első, aki megkérdőjelezte Isten jellemét. Az ő kételye vezetett végül az univerzum történelmének legnagyobb küzdelméhez. Ettől az időtől fogva „Sátán folyamatosan azt tanulmányozza, miként foglalhatja le az emberi elmét olyan dolgokkal, amelyek visszatartják az Isten megismerésétől” (Ellen G. White: *Testimonies for the Church*. 5. köt. 740. o.). Sátánt nem érdekli, milyen istenképünk van (panteista, ateista, deista stb.), amíg nem az igaz képet látjuk.

Olvasd el 1Móz 3:1-5 verseit! Sátán milyen céllal szólította meg Évát az Édenben? Mit hazudott neki Isten jelleméről?

Lényegében ez volt Sátán üzenete Évának: Isten titkokat tart vissza tőletek, nem a legjobbat akarja nektek. Nem bízhattok benne. Ellen White kijelentése segít jobban megérteni az történeteket: „A nagy küzdelem kezdete óta Sátán szándéka mindig az volt, hogy elferdítve, hamisan mutassa be Isten jellemét, és lázadást szítson Isten törvénye ellen” (Ellen G. White: *Patriárkák és próféták*. Budapest, 1993, Advent Kiadó, 297. o.).

Milyen torzított kép jelenik meg Isten jelleméről a világban? Ami még ettől is fontosabb, esetenként te milyen félreérthető módon mutatod be a jellemét? Ha ez igaz lehet rád, mit tudsz megváltoztatni a Szentlélek segítségével? Hogyan mutathatod be Isten szeretetét a körülötted élőknek?

SZENT AZ ISTEN

A szentség nem olyan szó, amit az emberek gyakran használnának a hétköznapiakban, talán mert manapság kevés valóban szent dolog vesz bennünket körül. A szombat megszentelt nap az időben, és természetesen Isten is szent. Rajta kívül viszont a mindennapjainkból hiányoznak a szent dolgok. Ha elmélyedsz Isten leggyakrabban emlegetett jellemzőiben, azt fogod látni, hogy a szentség a lényének centrumában helyezkedik el. Csakhogy mit jelent ez pontosan?

A következő igék miként írják le Istent? 3Móz 20:26; 1Sám 2:2; Ézs 57:15; Ez 38:23

Amikor a Biblia a szentség megtestesítőjeként írja le Istent, ez azt jelenti, hogy semmi gonoszság és bűn nincs benne, azokkal semmilyen módon nem egyezik. Teljes mértékig, száz százalékgig csak jó. Ebben az értelemben a szentség az alapja minden más jellemvonásának. Például Isten szeretete tiszta, szent szeretet, teljesen mentes az önzéstől, annak minden formájától. Mindentudása szent mindentudás, amelyben semmi gonosz szándék nincs. Vajon bizhatnánk egy mindentudó Istenben, akinek a mindentudása nem lenne szent? Természetesen nem, inkább félnünk kellene tőle. Mindenhatósága (az, hogy semmi nem haladja meg hatalmát) szent mindenhatóság. Képzeld el egy Istent, aki mindenható, de nem szent! Hatalmas és gonosz uralkodó lenne. Kizárólag a szentsége engedi és tesz képessé bennünket is arra, hogy tényleg szeressük, mert Ő valóban teljes egészében jó. Talán éppen ezért a szentségét kell a legjobban értenünk vele kapcsolatban. És talán ez az, amit leginkább félreértenek az emberek. Gondolj olyan bibliai szereplőkre, mint Mózes, Ézsaiás, Ezékiel, Dániel, János, akik tapasztalták Isten jelenlétét! Mi volt az első reakciónk? Levették a cipőjüket, elrejtették az arcukat, leborultak, mintha várnák, hogy jön rájuk a halál. Bűnös emberként annyira hiányában vagyunk a szentségnek, hogy nem tudunk megállni Isten színe előtt. Ember nem élheti túl, ha Isten arcára tekint. Ellen White is rendre felkiáltott látomásban, hogy „Szent... szent... szent”, mivel ez volt az egyetlen szó, ami némileg le tudta írni azt, amit látott. Ahogy a négy égi lény sem nyugszik egész nap, éjjel és nappal mondják: „Szent, szent, szent az Úr, a mindenható Isten, aki volt, aki van, és aki eljövendő” (Jel 4:8, ÚRK)!

Bizony, Isten a tiszta szentség, és amikor hozzá megyünk, ekként kell Őt látnunk. Mennyire inspirál mindez téged? Ugyanakkor milyen kihívás is a számodra, ismerve saját jellemedet?

AZ ISTEN SZERETET

Talán a szeretet szót használják leggyakrabban a keresztények, hogy bemutassák Isten jellemét. Ennek az egyik oka lehet az, hogy 1Jn 4:8 ekképpen írja le Őt: „mert Isten szeretet” (ÚRK). János nem úgy fejezi ki magát, hogy Isten szerető lény, helyette azt mondja: „Isten szeretet”. A szeretet Isten jellege, annak az essenciája, aki Ő maga. Sok ember istenképe az emberi szeretet definíciójából ered, ami mindig eltorzult és tökéletlen. Ezért a mi szeretetképünket annak kell formálnia, aki maga Isten, ahogyan Ő jelentette ki saját magáról az ihletett Igében.

Mit mond 1Jn 4:7-19 a szeretetről?

Isten szeretete tökéletes, szabad és mélyen kapcsolati, amiként János első levelében újra és újra hív, hogy maradjunk benne, mivel „Isten szeretet, és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és Isten is őbenne” (1Jn 4:16, ÚRK). Isten szeretet, aki a saját képére teremtett minket (1Móz 1:27), hogy szeressünk és vágyjunk a szeretetre. A héberben az egyik legfontosabb szó a szeretetre a *heszed*, Istennek az emberiség iránti szövetségi szeretetét írja le, amely magában foglalja a hűséges cselekvést, a védelmet, az állhatatosságot és a gyengédséget. Az ókori héber és görög nyelvben számos névvel utaltak Istenre, amelyek más és más aspektusból világítják meg csodálatos jellemtulajdonságait. Hadd mutassunk néhányat:

- Adónáj: Mindennek az Ura, aki örökké uralkodik, összefüggésben a szövetségével (1Móz 15:2; Bír 6:15; Zsolt 97:5; Mal 1:6).
- Jahve-jire: Az Úr gondoskodik (1Móz 22:13-14).

Isten szeretetének legnagyobb kifejezése a Fiában nekünk adott ajándékában jelent meg a világban (Jn 3:16), aki meghalt a bűneinkért (Róm 5:8). Isten megtagadhatta volna ezt az emberiségtől, de nagylelkű, hatalmas, önzetlen szeretete miatt elküldte Jézust a földre, hogy szabadon választhassunk, hogyan reagálunk szeretetére, amelyet helyettesítő halálával mutatott be. Jézus nem csupán hidat képezett a bűn szakadéka felett az emberiség és Isten között (Ézs 59:1-2), élete egyik célja az volt, hogy bemutassa Isten jellemének, a szeretetnek a tökéletességét (Jn 14:9, Zsid 1:3), hogy aztán mindenkit magához vonjon (Jn 12:32).

Isten sok neve rámutat, hogy lényege a szentsége és a szeretete. Olvasd el 1Kor 13:4-8 verseit, és közben a „szeretet” szavakat helyettesítsd be az „Isten” szóval! Hogyan tágítja ez benned Isten jellemének képét?

ISTEN A TEREMTÉSBEN

Valószínűleg fejből tudod a Biblia első szavait: „*Kezdetben teremté Isten...*” A héber szövegben itt az *Elohim* szó szerepel. Bár ez használható hamis „istenek” jelölésére is, de amikor az Úrra alkalmazzuk, mindenható, mindenre hatalommal bíró, az egész teremtett világhoz kapcsolódó Istent írunk le vele. A természetfeletti Isten, aki bár teljesen nem felfogható általunk, mindent felügyel, kezében tart. Oly nagy hatalommal bír, hogy elég csak megszólalnia, és csupán a szavai hatására létrejönnek a dolgok. A következő részben, 1Mózes 2. fejezetében egy ettől eltérő istennév jelenik meg – Jahve. Ez a két név kapcsolódik egymáshoz (*Jahve Elohim*), és ugyanazt az Istent írja le, aki éppen ugyanazzal a tulajdonságokkal rendelkezik. A Jahve név személyesebb jelölése az egyedül igaz Istennek, amelyet gyakran arra használ a Szentírás, hogy a szövetség Isteneként mutasson a Teremtőre, aki szerető kapcsolatban él választott népével.

Hasonlítsd össze, mit mond Istenről 1Móz 1:1 és 2:7 verse! Mit veszel észre?

1Móz 2:7 versében Istent úgy képzeljük el, mint aki letérdel, hogy megformálja az első embert, a föld anyagából vesz a saját kezével: „*Ekkor megformálta az ÚR Isten az embert a föld porából, és élet leheletét lehelte az orrába. Így lett az ember élő lélekke*” (ÚRK). Olyan Istent látunk magunk előtt, aki közel jön, egészen közel, hogy belefújja Ádám orrlyukaiba az élet leheletét. A Jahve név intimebb képet fest Istenről, de Mózes mindkét nevet használja az első két fejezetben, hogy bemutassa Isten jellemének e két fontos aspektusát. Lenyűgöző ez a kép! Láthatjuk Isten felsőbbrendűségét hozzánk képest (*Elohim*), és alapvető belső tulajdonságát, mint aki közel van hozzánk (*Jahve*). Milyen áldásos helyzet, hogy Isten jellemének e két fontos oldaláról egyszerre elmélkedhetünk: miközben uralja a világ minden történetét, egészen közel jön hozzánk. Ahogy Pál jelenti ki az athéni Marshegyen (Areopágoszon): „*nincs messze egyiküinktől sem. Mert őbenne élünk, mozgunk és vagyunk*” (ApCsel 17:27-28). Fontos, hogy folyamatosan tiszta és kiegyensúlyozott képet keressünk Istenről, amely azon alapul, amit a Szentírás elmond jelleméről, hogy a vele való kapcsolatunk növekedhessen. Ezért kell a Biblia minden részét olvasni, ahelyett hogy csupán egy-egy részére koncentrálnánk. Valójában minél többet tanulunk Isten jelleméről, annál jobban tudjuk szeretni Őt.

IMMÁNUEL, VELÜNK AZ ISTEN

Ha a Bibliából szeretnéd bemutatni Isten karakterét valakinek, aki nem keresztény, merre keresgélnél? A legjobb válasz Jézus lenne. A Szentírás szerint Ő nemcsak a visszatükröződése Istennek, hanem a megjelenítője is. Sok ige magyarázza, mit is jelent mindez, de a legközérthetőbb talán Jn 14:9, ahol Jézus ezt mondja: „*aki engem látott, látta az Atyát.*” Ha többet akarunk tudni arról, milyen az Atya, Jézusra kell tekintenünk – az Igéjére, a cselekedeteire, ahogy tette a dolgokat, és az emberiség iránti hatalmas szeretetére, amely halálában és feltámadásában nyilvánult meg. Isten szeretete és törődése a legvilágosabban Fiában, Jézusban mutatkozott meg. A Biblia szépsége, hogy Isten négy irányból is gazdag rálátást adott Jézus életére, így teljes képünk lehet arról, kicsoda Ő valójában. *Máté evangéliumában* (amit egy zsidó írt zsidóknak) Jézust úgy láthatjuk, mint a régen várt Messiást, aki betölti az ígéreket. *Márk evangéliumában* Jézus aktív életét figyelhetjük meg, amint szolgál és feláldozza magát, aki mindig gondol másokra, folyton az Atya akaratának felelősségét hordozza. Lukácsnál Jézus érzéseiről olvashatunk, emberségéről és könyörületességéről, mégpedig azzal a bizonyossággal, hogy amit olvasunk, az igaz (Lk 1:3-4). János megvilágítja a megtestesült Istenfiút, és hív, hogy higgyük el, Jézus az, akinek mondta magát, így a lelki életünk megújulhat. Bár a négy evangélium ugyanazt a témát tárgyalja, mégsem „egyforma stílusban mutatják be a dolgokat. Minden írónak megvan a saját tapasztalata, a különbözőségek pedig szélesítik és mélyítik a megértést, hogy különféle gondolkodásmódúak számára is befogadható legyen” (Ellen G. White: *Manuscript 105*. 1900). Melyik evangéliumot olvastad mostanában?

Mt 1:23 versében különleges nevet kap Jézus. Miért olyan fontos ez Isten jellemének megértéséhez? Olvasd el Mt 28:20 versét, a vers második részére fókuszálva! Hasonlítsd össze a két igét! Mit veszel észre?

Csak a felszínt kapargatjuk, amikor e nagy témát, Isten jellemét kutatjuk. Isten nagyobb és rendkívülbb annál, mintsem felfoghatnánk, és az örökkévalóságon át arról fogunk tanulni, hogy ki is Ő valójában.

A Teremtő megérdemli, hogy imádjuk azért, aki, és amit tett, tesz az életünkben. Adj magadnak időt, hogy imádkozz hozzá most, dicsérd azért, aki! Légy konkrét imádkozás közben azzal kapcsolatban, amit a Biblia mond Istenről! (Például: *Köszönöm, Istenem, hogy te... vagy, amikor... mondod nekem... szakaszában!*)

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: Isten arra hívja népét, hogy jelelnék meg a jellemét. Ehhez azonban nekünk magunknak kell jól ismerni Őt. A legjobb módja, hogy tisztán lássuk Istent, annak ellenére, hogy bűnös emberi természetünk gyakran félrevisz bennünket, félreértve szentségét és tökéletességét, hogy kutatjuk az Igét, a Szentírást.

„Az apai szeretet, amely nemzedékről nemzedékre áradt az emberi szíveken át, a gyengédség minden forrása, ami megnyílt az emberek lelkében, mindössze apró patakocská Isten végtelen, kiapadhatatlan szeretetének határtalan óceánjához képest. Nyelv nem képes kimondani, toll nem képes ábrázolni azt. Elmélkedhetsz rajta életed minden napján, kutathatod szorgalmasan a Szentírást, hogy megértsd, mozgósíthatod Istentől kapott minden erődöt és képességedet az égi Atya szeretetének és együttérzésének megértésére irányuló igyekezetekben..., és mégis végtelen sok marad ezen túl is. Évekig tanulmányozhatod ezt a szeretetet, de soha nem fogod teljesen felfogni annak hosszúságát és szélességét, mélységét és magasságát, hogy Isten odaadta Fiát meghalni a világért. Még az örökkévalóság alatt sem tárul fel ez teljesen. Ám ahogy tanulmányozzuk a Bibliát és elmélkedünk Krisztus életén meg a megváltás tervén, e nagyszerű témák egyre inkább megnyílnak értelmünk számára” (Ellen G. White: *Testimonies for the Church*. 5. köt. 740. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. Isten milyen más tulajdonságainak a tanulmányozása segítene, hogy mélyebb és erősebb kapcsolatot építhess ki vele?
2. Olvassátok el vagy hallgassátok meg egy barátoddal, családtagoddal a *Jézushoz vezető út* 1. fejezetét, majd beszélgetsetek erről! Isten jellemének és Jézusnak milyen tulajdonságaira világított rá ez a fejezet, ami elgondolkodtatott?
3. Sok emberben torz kép él Istenről, amelyet Jézus ki akar igazítani. Mit tehetsz azért, hogy tiszta és pontos képet kapjanak Istenről azok, akik a befolyási körödon belül vannak?

ÖSSZEFOGLALÁS: A teremtés kezdetétől fogva Isten vágya, hogy szoros kapcsolatban éljen velünk. Bár Sátán folytonosan támadja értelmünket, hogy ne értsük jól Isten jellemét, Isten a lehető legvilágosabban jelentette ki Önmagát Igéje és Fia, Jézus élete által. Végző soron az a legfontosabb, hogy tiszta és gyönyörű képünk legyen Istenről, ami alapvető, ha mélyíteni akarjuk a kapcsolatunkat vele.

JÁMBOR-SZABÓ ÉVA: FA VAGYOK ÉN

Fa vagyok én Jézusom,
benned gyökerezvén,
Állok földi világon
Mennyre föltekintvén.

Fa vagyok én, imafa,
Keresztfának álma,
Égig járni, égig érni
a Menny hajlékába.

Fa vagyok én, Élet-fa,
Jézusomnak fája,
Életvize, forrásvize,
bennem úttá válva.

Úttá váltam láthatatlan
fénylő ösvényiden,
Jézus drága gyöngy-élete
újítja meg élttem.

Büszkeség vagy alázat

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Lukács 18:9-14; 22:24-27; Filippi 2:3-8;
Zsidókhöz 11:24-26; 1János 1:9; 2:15-17

„Mert mindenki, aki magát felmagasztalja, megaláztatik; és aki magát megalázza, felmagasztaltatik” (Lk 14:11).

Mindannyiónknak vannak nagy egóval rendelkező ismerősei, akik azt hiszik, hogy mindig mindent jól csinálnak. Vagy biztosan ismersz valakit, aki mindent kontrollálni akar, aki sosem nyitott az utasításokra vagy az építő kritikára. Elménk rögtön másokban keresi ezeket a jegyeket, pedig az igazi kérdés az, hogy mi a helyzet velünk. Amikor másokra mutogatunk vagy tagadjuk saját büszkeségünket, magunkat csapjuk be.

Mindannyian küzdünk a büszkeséggel. Tapasztaltuk már sokszor az életünkben, hogy jobban akarunk kinézni, tenni dolgokat, beszélni, megjelenni, mint azok, akik körülöttünk vannak, mert jobbnak gondoljuk magunkat, néhány szempont szerint legalább. Valaki egyszer így fogalmazott: a büszkeség abból a vágyból származik, hogy meg akarjuk mutatni másoknak, milyen értékes az életünk.

Csakhogy tudnunk kellene, az életünk attól értékes, hogy Isten teremtett minket, és Krisztus meghalt értünk. A héten megnézzük, milyen hatással van a büszkeség az Istennel és másokkal való kapcsolatunkra, és mit tanít a Biblia az alázatról.

A BÜSZKESÉG SZORÍTÁSÁBAN

Büszkeség. Amikor a szóról gondolkodsz, talán egy büszke politikus, egy híres vagy gazdag ember, egy feltűnősködő egyén képe ugrik be. A büszkeség az, amikor azt gondolod, hogy másoknál fontosabb, jobb vagy. Valójában ez olyan érzés, amelyre sem alapozni, sem támaszkodni nem szabad a saját életedben. A büszkeség Luciferrel, az oltalmazó kerubbal indult, aki közvetlenül Isten szolgálatában állt. Nem tudjuk pontosan, az önző gondolatok mikor és hogyan fészkeltek be magukat a szívébe, de az biztos, hogy ezek a gondolatok taszították a világegyetemet a nagy küzdelemként ismert harcba. Látjuk, hogy Sátán Isten ellenfele lett (Ézs 14:12-14 és Fil 2:5-11). Ebből eredően a világunk szenved a bűn következményeit, mióta Sátán kételyt ültetett Ádám és Éva elméjébe, majd azzal kísértette meg őket, hogy jobban szeressék önmagukat Istennél, jobban bízzanak magukban, mint benne.

Olvasd el 1Jn 2:15-17 verseit! Milyen három fő pontot tanít ez a szakasz a büszkeségről és a világ szeretetéről?

Lehet a büszkeség pozitív tulajdonság? Annak összefüggésében, amit tudunk róla, aligha, miközben a szót lehet pozitívan használni, például amikor arról beszélünk, amit valaki elért, vagy a mély elismerés jeleként azzal kapcsolatban, amit valaki megtett („Olyan büszke vagyok rád!”). Fontos tisztában lenni azzal, hogy a kiválóságra, elismerésre való törekvés, valamint ha értékeljük az Istentől kapott ajándékainkat, képességeinket, az nem feltétlenül büszkeség (önteltség). A Szentírás szerint létezik az önszeretnek egy megfelelő fajtája (gondoljunk Jézus parancsára Mk 12:31 versében, ahol azt mondja, hogy úgy szeressük a többieket, mint önmagunkat), de ez mindig *önzetlen* szeretet.

Az ember nem büszke, ha érzékeli Isten jelenlétét az életében, és az életének céltudatos irányultsága van (1Tim 3:1). A büszkeség az, ha nem Istennel adjuk a dicsőséget azért, amit Ő tesz az életünkben.

Fontos emlékezni arra, hogy nem a javaink, a képességeink és az eredményeink határozzák meg az értékünket. Az értékünk mindig Istentől származik, hiszen mindenünket, amink van, még azt is, ami büszkeségre csábít, amúgy is csak tőle kaptuk. Ezt soha nem szabad elfelejtenünk!

Kérdezd meg magadtól: Valójában mennyire vagyok büszke? Hogyan befolyásolhatja a személyes büszkeség az Istennel és másokkal való kapcsolatomat?

ISMERD MEG ÖNMAGAD!

Két ember megy a gyülekezetbe imádkozni. Az egyikőjük köztiszteletben álló presbiter, aki legelől áll meg a gyülekezetben, a közösség előtt, ahol mindenki láthatja. Hangosan ad hálát a sok jóért, amit Isten neki adott. A másik személy a társadalom peremére került, ő a gyülekezet végében áll meg. Szemét elhomályosítják a könnyei, mert annyira ránehezedik bűneinek a terhe. A hátsó sarokban térdre rogyva, kétségbeesve suttogja: „Uram, kérlek, kegyelmezz nekem, bűnösnek!”

Olvasd el Lk 18:9-14 verseit! Mit gondolsz a két emberről? Mit gondolt rólok Jézus? Milyen fontos tanulságokkal szolgál számunkra ez a történet?

Nagyon könnyű felmagasztalni magunkat. Időnként második természetünké válik, hogy másokkal folyamatosan tudassuk, mit értünk el, milyen jók is vagyunk. A menny szemében azonban ezek a dolgok önmagukban semmilyen kiválóságot nem jelentenek. Sőt, valójában szembe mennek azzal, ahogy gondolkodnunk kellene, mivel „*aki felmagasztalja magát, megaláztatik; és aki megalázza magát, felmagasztaltatik*” (Lk 18:14). Jézus azt is tanácsolja, hogy a hátsó sorokban foglaljunk helyet, és hagyjuk, hogy a meghívónk emeljen ki minket, ha úgy akarja (Lk 14:8-10). Amit Jézus tanít, az éppen az ellenkezője annak, amit mi várunk. „Krisztus csak azt az embert mentheti meg, aki tudja, hogy bűnös” (Ellen G. White: *Krisztus példázatai*. Budapest, 1983, H. N. Adventista Egyház, 105. o.).

Ha előbb felismerjük bűnös állapotunkat, továbbá azt, hogy kétségbeeső szükségünk van Krisztusra, csak akkor tudunk hozzá fordulni a biztos tudattal, hogy „*ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól*” (1Jn 1:9). Minél közelebb húzódunk Krisztushoz, annál inkább tisztában leszünk bűnösségünkkel és értéktelenségünkkel. „Igazi önismeretre csak egy úton juthatunk: Krisztust kell szemlélnünk. Az ember azért tartja magát igaznak, mert nem ismeri Krisztust” (i. m. 105. o.). Mit gondol tehát Isten a büszkeségről? 1Pt 5:5 versében ez áll: „*Isten a kevélyeknek [büszkéknél] ellenáll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad*” (ÚRK). Nem is lehetne világosabb az állásfoglalása.

Mikor tapasztaltad utoljára Isten kegyelmét? (A helyzet az, hogy naponta kellene tapasztalnunk!) Nekünk is kegyelmet kell tehát tanúsítanunk mások iránt! Szánj egy kis időt most arra, hogy kérd Istent: tegyen alázattal hatalmas kezében, hogy a megfelelő időben Ő emelhesen fel téged!

MÓZES, AZ ALÁZATOS SZOLGA

Az egyiptomi palota hatalmas csarnokai pompával, élvezetekkel, nagy kényelemmel kérkedtek. *„Megtanították Mózeszt az egyiptomiak minden bölcsességére, és hatalmas volt szóban és tettben”* (ApCsel 7:22, ÚRK). Mózes hatalmat, gazdagságot és népszerűséget kapott, végül mégis valami egészen mást választott. *„Nagy műveltségével kimagaslik minden idők nagy emberi közül. Páratlan történetíró, költő, filozófus, hadvezér és törvényadó volt. Mégis, amikor szinte az egész világ nyitva állt előtte, volt erkölcsi ereje ahhoz, hogy visszautasítsa a gazdagság kecsegtető kilátásait, a nagyságot és a hírnevet, »Inkább választván az Isten népével való együttnyomorgást, mint a bűnnek ideig-óráig való gyönyörűségét«* (Zsid 11:25)” (Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*. Budapest, 1993, Advent Kiadó, 205. o.).

Zsid 11:24-26 szerint miért választott Mózes más utat, miért alázta inkább meg magát?

Mózes későbbi alázatossága figyelemre méltó, különösen annak fényében, hogy milyen hatalommal bírt és honnan jött. Mégis, egy elhamarkodott, bűnös cselekedet miatt (2Móz 2:12) elveszítette önuralmát és önbizalmát. Osztálytermének innentől a hegyek számítottak, büszkesége tovaszállt. Negyven éven keresztül Isten tanította arra, amire tényleg szüksége lesz, hogy egy rabszolgaságból szabaduló nép vezetője lehessen, akiket elvezet az ígért földjére. A hatalom és a gazdagság, amit előzőleg Egyiptomban megkapott, jelentéktelennek tűnt a szemében, amikor az örökkévaló dolgokra nézett. Isten különleges módon hívta el, és ő követte a hívást. Igen fontos dolgot mond el ezzel kapcsolatban 4Móz 12:3: *„Az az ember, Mózes pedig igen szelíd volt, minden embernél szelídebb a föld színén”* (ÚRK). Arról ismerszik meg Mózes, az egyik a nagy pátriárkák közül a Bibliában, hogy milyen alázatos és szelíd. Gondold végig, mennyire másként alakult volna az élete és vezetői szerepe, ha az élete e nagy eseményeibe bekúszik a büszkeség: az égő csipkeboroknál, az egyiptomi csapások alkalmával, az átkelésnél a Vörös-tengeren, a manahullásnál, amikor közvetlenül beszélt vele Isten, a Tízparancsolat átvételekor, amikor hallotta Isten szavát, miután megütötte a sziklát!

Tekints vissza az életedre! Ha valakinek rólad kellene jellemzést adnia, abban szerepelne az „alázatos” vagy a „szelíd” minősítés? Miért igen, vagy miért nem? Az az igazság, hogy önmagunkban nem tudunk alázatosak lenni. A bűn része az életünknek, ezért van szükségünk annyira Jézusra.

A LEGNAGYOBB BŰN

Képzeld azt, hogy Jézus tanítványa vagy! Vele utazol, együtt eszel vele, egymás mellett alszotok, és tőle tanulsz, miközben Ő számtalan életet formál át, közöttük a tiédet! Az emberek tolonganak körülötte, és te egyszer csak ráébredsz, mennyire különleges, hogy Ő téged választott ki azok közé, akik a legközelebb lehetnek hozzá. Aztán megfogalmazódik benned a kérdés: Vajon ki a legnagyobb a tanítványok közül?

Lk 22:24-27 verseiben azt olvassuk, ahogy Jézus reagál a tizenkét tanítvány vitájára, amit a nagyságról folytattak. Melyik kijelentés foglalja össze legjobban Jézus üzenetének lényegét?

Azt gondolhatnánk, hogy miután annyi időt töltenek Jézussal, egy ilyen vitára nem kerülhetne sor a tanítványok között. Mégsem ezt látjuk.

Ahelyett, hogy elégedettek lennének elhívásukkal, büszkeség üti fel a fejét közöttük, és azon kezdenek gondolkodni, ki lehet nagyobb köztük. Nem is olyan nehéz domináns teret adni az ilyen gondolatoknak. Ez komoly figyelmeztetés. „Semmi sem sérti úgy Istent, és semmi sem veszélyezteti annyira az ember lelki életét, mint a gőg és az önelégültség. A bűnök között ez a legreménytelenebb, a leggyógyíthatatlanabb” (Ellen G. White: *Krisztus példázatai*. Budapest, 1983, Advent Kiadó, 102. o.).

Ez nagyon komoly dolog. Az önteltség *minden másnál* jobban bántja Istent, és ezt a jellemtulajdonságot nehéz legyőzni, mert többnyire nem ismerjük fel. Önelégülten nem kívánunk önvizsgálatot tartani, mivel a büszkeség uralkodik rajtunk. Meg kell állnunk, önvizsgálatot kell tartanunk, majd kérjük Istent, nyissa meg a szemünket, hogy meglássuk valódi állapotunkat, mivel a büszkeség válhat a legfőbb tényezővé, ami akadályozza az Istennel való szoros kapcsolatot.

Ha ráébredtél, hogy egyedül Isten szabadíthat meg a büszkeségtől és az önzéstől, állj meg egy pillanatra, és mondd el ezt az imát: „Uram, vedd a szívemet, mert én magam nem tudom odaadni! A szívem a Tied, tartsd meg tisztán, mert én nem tudom megőrizni! Ments meg akkor is, ha ellenállok; ha gyenge vagyok; ha Téged nem tükrözlek! Alakíts, formálj, emelj fel abba a tiszta, szent légkörbe, ahol szereteted gazdag árja átjárhatja lelkem” (Ellen G. White: *Krisztus példázatai*. Budapest, 1983, H. N. Adventista Egyház, 106. o.)!

TEKINTS ISTENRE!

Olvassuk el újra Lk 22:27 versét! Milyen kulcsüzenetet találunk itt, amely Krisztus minden követőjének szól?

Éles ellentétben áll Jézus végtelen alázatának példája azzal, ahogy a tanítványok vágytak a nagyságra, vagy amikor azt hitték, hogy jobbak a társaiknál. Jézus így beszélt: „*Én pedig olyan vagyok közöttetek, mint aki szolgál*” (Lk 22:27, ÚRK). Ő mindennap adott azoknak, akik körülötte szükségét szenvedtek, mivel könyörületes volt, és úgy tekintett a sokaságra, mint pásztor nélküli juhokra. Tisztában volt vele, hogy az emberiségnek mindennél nagyobb szüksége van Őrá, miközben csak kevesek fogták fel ezt az egyszerű igazságot. Feladta a mennyet azért, hogy életét adja az emberekért abban a reményben, hogy végül megértik a kegyelem e cselekedetét, és megfelelő választ adnak a hívásra, hogy kapcsolatba kerüljenek vele.

Olvasd el Fil 2:3-8 verseit! Az itt elhangzottak szerint tehát miként kellene élnünk a kereszt világosságában?

Jézus *mind* ezt véghezvitte, elszenvetde. Amikor elég sokáig megállunk, hogy Őt szemléljük – igazán és tisztán –, nem tudjuk nem észrevenni saját tisztátalanságunkat és szennységünket, illetve azt, hogy milyen elképesztően szükségünk van rá ma. Amikor ránézünk, minden más (különösen a magunk személye és saját nagyságunk érzete) teljesen jelentéktelenné válik a szemünkben. Aki Ő, amit tett és amennyire szereti a teremtményeit, az válik igazán fontossá és középponttá. Az én biztosan ellebben, amikor Őt nézzük. *Jézus*. Milyen gyönyörű és magasztos név! Ő az emberiség megtestesítője. Amikor nyitott szívvel tanulunk róla, amikor megértjük, mit tett értünk, amikor hagyjuk, hogy az élet Igéje beszivároгjon az elménkbe, ráébredünk, milyen öntletek és nyomorultak vagyunk valójában.

Ha a saját tanítványai, akik vele éltek és tőle tanultak, ha ők is küzdöttek a büszkeséggel, nem hitegethetjük magunkat azzal, hogy különbek vagyunk. Csak akkor növekedhetünk a Krisztussal való kapcsolatunkban, ha alázatosak leszünk.

Tölts el vele egy kis időt most! Vedd a Bibliádat, végy tollat és papírt, és keress egy csendes helyet, akár a szabadban! Hívd Istent, hogy lágyítsa meg a szívedet, és beszéljen hozzád! Szórol szóra írd le a 138. zsolnárt, és közben figyeld meg, mely szavak ragadnak meg leginkább!

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

„Minél közelebb jutunk Jézushoz, és minél tisztábban meglátjuk jellemének tisztaságát, annál inkább érezzük a bűn mérhetetlen rútságát, és annál kevésbé dicsőítjük önmagunkat. Azok, akiket a menny szentnek ismer el, soha nem hivalkodnak jóságukkal” (Ellen G. White: *Krisztus példázatai*. Budapest, 1983, H. N. Adventista Egyház, 106. o.).

„A dicsőség előtt van a megalázkodás. A menny azt a munkást választja magas poszt betöltésére, aki Keresztelő Jánoshoz hasonlóan alacsony beosztást vállal Isten előtt. A leggyermekibb tanítvány végzi Istenért a leghatékonyabb munkát. A mennyei értelmes lények azokkal tudnak együttműködni, akik nem a maguk dicsőségét keresik, hanem lelkek megmentéséért munkálkodnak...

Ám ha az ember felmagasztalja magát, s úgy érzi, hogy rá feltétlenül szükség van Isten nagy tervének sikeréhez, az Úr félreteszi... Jézus tanítványainak nem volt elegendő országának természetéről tanulniuk. Szívbeli változásra volt szükségük, amely összhangba hozza őket az alapelvekkel... A kisgyermek szerénységét, önmagával nem gondolását, bízó szeretetét – ezeket a vonásokat értékeli a menny. Ezek az igazi nagyság jellemzői...

Az őszinte, töredelmes lélek drága Isten szemében. Pecsétjét nem rangja, gazdagsága, szellemi nagysága alapján helyezi az emberre, hanem annak alapján, hogy mennyire egy Krisztussal” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 1990, Advent Kiadó, 369-370. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. Milyen további rálátást adnak a következő igék a büszkeség és alázat témájára? Zsolt 25:9; 149:4; Mt 23:12; Jak 4:6, 10
2. Gondold át őszintén! Mikor kérkedtél utoljára a „jósággal”? Hogy hatott mindez az Istennel való kapcsolatodra, valamint azokra, akik előtt büszkélkedtél?
3. Minek kellene megváltoznia az életedben, hogy alázasatos légy Isten előtt és megerősödjön a kapcsolatod vele?

ÖSSZEFOGLALÁS: A büszkeség lehet az egyik legnagyobb akadály a magabizós kapcsolattal való erősödéshez. Ha magabizós vagyunk, és nem érzékeljük a szükségünket a vele való kapcsolatra, egyszerűen nem fogjuk akarni azt. Ezzel szemben Jézus volt a legalázatosabb ember a világon, a legtökéletesebb példája annak, hogy miként lehet igazán közeli kapcsolatban élni Istennel.

JÁMBOR-SZABÓ ÉVA: MÉGIS URAM

Mégis Uram, az egyszerű,
mégis Uram, a tiszta,
mégis Uram, a szeretet
visz engem Hozzád vissza.

Viszel a zengő forráshoz
ahol kinyílik minden élet,
ahol mennyei ének hangja szól,
ahol hallható az Ígélet.

Itt látható is a szeretet
szívembe írott rajza,
virágból nyílik a virág,
madár - madárnak dala.

Átcsengő, tiszta világ ez,
Tőled származó kincsem.
Uram! Te rajzolsz a szívemben!
Te énekled élttem!

Igen Uram, az egyszerű,
igen Uram, a tiszta,
igen Uram, a szeretet
visz engem Hozzád vissza!

A Biblia szerepe

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Jeremiás siralmi 3:22-23; Zsoltárok 119:11; János 17:17; 1Korinthus 2:14; Efezus 1:13; 2Timótheus 3:15-17

„Mert Isten beszéde élő és ható, és élesebb minden kétélű kardnál, és elhat a szívnek és léleknek, az ízületeknek és a velőknek megoszlásáig, és megítéli a szív gondolatait és szándékait” (Zsid 4:12, ÚRK).

A Biblia. Egy példányod biztosan van belőle, de akár több is. A történelem során ezt az értékes könyvet gyakran titokban másolták, titokban terjesztették, és nem egyszer tiltották. A világ legtöbbször kiadott kiadványa, a legtöbb nyelvre fordították le, és ez az egyik legrégebbi irat. Egyesek meghaltak azért, hogy a Szentírás fennmaradjon.

Hol foglal helyet a Biblia a te életedben? Olvasod, vagy csak ott pihen az ágyad mellett, vagy a polcodon porosodik? Túl elfoglalt vagy ahhoz, hogy időt szakíts Isten Igéjének tanulmányozására, vagy néha már túl fáradtnak érzed magad, hogy beleolvass?

Isten Szava élő és hatalommal teljes, és Isten hív: engedd, hogy a szívedhez szóljon, megerősíthessen, kihívást intézzon hozzád és megváltoztasson, iránymutatást, valamint reményt adjon számodra.

A Biblia nem csupán tudományos kiadvány vagy régi történetek gyűjteménye. Sokkal inkább gyönyörű, sokatmondó beszámoló arról, miként kereste a lehetőséget a világ Teremtője, hogy magához vonjon bennünket. Ha mélyebb kapcsolatra vágysz Istennel, azzal tehetsz a legtöbbet ezért, hogy minőségi időt szánsz a napi imára, az ihletett Ige olvasására, és akaratodat aláveted tanításainak.

A LEGHATALMASABB FEGYVER

Mielőtt belevágnánk, hogy megértsük, miért olyan értékes a Biblia, és hogyan kell mélyebbre ásni a személyes bibliatanulmányozás által, meg kell értenünk valamit: az egyik legjelentősebb támadás, amit Sátán tehet ellened, hogy megakadályozza, hogy időt tölts Istennel és Igéjével. Az első számú stratégiája, hogy az üzleti élet, az apátia, a fáradság vagy a kétely segítségével távol tart téged a Szentírástól. Tisztában van vele, hogy az Istennel és a Szentírással töltött idő megújulást hoz az életünkbe, felvillanyozza a lelkünket, így érthető, hogy mindent megtesz, hogy ezt megakadályozza. Ellen White azt írja, hogy „Sátán minden lehetséges eszközt bevet, hogy megakadályozzon minket a bibliai ismeretek megszerzésében; mivel azok egyszerű kijelentései leleplezik a csalásait” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2020, Advent Kiadó, 509. o.). Sátán tudja, hogy Isten hatalommal teljes Igéje erőtlenné teszi őt. Tisztában van vele, hogy az ima és a bibliatanulmányozás a leghatalmasabb fegyver, amit az ember felhasználhat ellene (Ef 6:17-18; Zsid 4:12), ezért mindent megtesz azért, hogy ne imádkozzunk és ne olvassuk a Szentírást. Tudja, hogy Isten Szava hatalommal bír, és nemcsak a világ megteremtésére volt képes vele Isten (Zsolt 33:6), hanem életre keltheti vele a halottakat (Jn 11:41-44), és általa erőt kapunk a győzelemhez (Mt 4:1-11). Azzal, hogy távol tart bennünket a Bibliától, nemcsak arra van hatással, hogy milyen a kapcsolatunk Istennel, hanem arra is, hogy az embertársainkkal miként viselkedünk. A házasságunk feszültté válik, kiabálunk a gyerekeinkkel, nem lesz türelmünk a barátainkhoz és a munkatársainkhoz. Az élet túlszűfoltnak fog tűnni, stresszesnek érezzük a napjainkat, terheltnek, és nem látjuk a kiutat a káoszból. És - nem meglepő - többnyire nem töltünk elég időt azzal, hogy megálljunk és lássuk, mi is történik valójában. Talán azt gondoljuk, elég közel vagyunk Istenhez, de a valójában ahogy telnek a napok és a hetek, és mi nem nyitjuk ki a Bibliát, egyre gyengülünk az elszálló napokkal.

Még ha a kapcsolatunk Istennel kiegyensúlyozatlan, következetlen is, Isten csodálatosan kitartó, ahogy JSir 3:22-23 verseiben olvashatjuk. Mit veszel észre ezekben az igékben, és miként viszonyítható ez az emberi természethez?

Bukása előtt oltalmazó kerubként (Ez 38:14-17) Lucifer hallotta Isten szava-it és ismerte azok rendkívüli erejét. Ma viszont már gyűlöli ezt az igazságot, így érthető, miért válik érzéketlenné az elménk és a szívünk, amikor úgy döntünk, hogy a mindennapokban távol tartjuk magunkat Isten Igéjétől.

A SZENTÍRÁS TEKINTÉLYE

A Biblia tekintélye és funkciója világosan kiolvasható a lapjairól. Olvasd el és másold ki 2Tim 3:15-17 verseit! Jegyezd fel, mit mond ez a szakasz a Biblia céljáról!

Amikor személyes bibliatanulmányozásba kezdünk, legyünk tudatában: nem várhatjuk el a Szentírástól, hogy a személyes céljainkat és látásunkat szolgálja, ami nem mindig esik egybe Istenével. Például nem használhatjuk azt a módszert, hogy „csukott szemmel rábökünk egy igére”, mivel Isten nem így akar kommunikálni velünk. Ő nem egy bábu, akit dróton rángathatunk, hogy a szükségleteinket és a vágyainkat szolgálja. Az útjai és gondolatai sokkal magasabbak a mieinknél (Ézs 55:9), és sosem szabad megpróbálnunk irányítani a hozzánk intézett szavait. Ne is válogassuk ki a Bibliának csak azokat a részeit, amelyek nekünk tetszenek. Inkább tekintsünk egy egész-ként a Szentíráásra, ahelyett, hogy csak a könnyű és ismerős igéket szemezgetnénk, kihagyva az akaratumunknak ellentmondó, nehezebb szakaszokat. Ha tényleg azt akarjuk, hogy Isten beszéljen hozzánk, a Szentírással egész-ként kell tekintenünk, megbízható módszereket választva, gondosan tanulmányozva azt, bizva abban, hogy Isten megjeleníti, mit kell éppen kihallanunk abból. Jézus maga mondta: „*Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből*” (Mt 22:37). Vagyis Isten nem azt akarja, hogy kikapcsoljuk a gondolkodást, az elménket, sokkal inkább az elménkbe kívánja rejteni a hatalmas tudást és ismeretet, amit legalább részben kijelentett Igéjében. Sok bibliai beszámólót olvashatunk arról, amikor Isten emberekkel beszélgetett, mint Énokkal, Ábrahámmal vagy Mózesrel és Jóbbal, és Jézus is sokakkal beszélgetett. Isten nem kerüli meg az emberi értelmet, hanem arra biztat bennünket, hogy vessük azt alá az Igének és az Ő bölcsességének, amikor az „üdvösségünkön dolgozunk”. Az emberi gondolkodás azonban mindig is *emberi* marad – megtéveszthető és hibás következtetésekre képes. Sosem tévedhetetlen. Mindig lehetséges, hogy az emberi értelem félreteszi Istent, hogy maga próbáljon dűlőre jutni a dolgokkal, és az önző ént egyenlővé teszi Istennel, vagy akár fölé is helyezi, miközben gondolkodik. Az ember közelíthet a Szentíráshoz arrogáns és kritikus lélekkel, gondolván, hogy tudja, amit tudnia kell, és nincs abban semmi új a számára. Ebben a helyzetben fontosnak, magabiztosnak és magabízónak érezzük magunkat, és nem látjuk, hogy egyébre lenne szükségünk azon kívül, amink már megvan, semmibe vesszük az Istennel való kapcsolatot, és saját behatárolt tudásunkra, hamis érveinkre támaszkodunk.

BIBLIAI IGAZSÁG

Az 1960-as években elterjedt a liberális teológusok között, hogy nincs is szükség Istenre a teológiához. A Time magazin 2017-ben címlapon hozott egy cikket „Meghalt az igazság?” címmel. Mindez azért érdekes, mert ez a trend éppen a társadalmunk állapotát mutatja be. Az „igazság” fogalma oly mértékben amortizálódik, hogy már senki nem tudja, mi is lenne az. A mai népszerű kultúra szerint nincs is olyan mérték, amely szerint meghatározható, nincs olyan alapja, amely állandó lenne, amely kiállná az idő próbáját. Ezzel szemben Jézus kijelentette: „*Én vagyok... az igazság*” (Jn 14:6). Isten Igéje Jézusról tesz bizonyosságot, mint az igazságról, a maga tisztaságában.

Olvasd el lassan a következő három verset, majd újra olvasd el azokat! Mit veszel észre üzenetükben?

Zsolt 12:7 _____

Péld 30:5-6 _____

Jn 17:17 _____

A Biblia kijelenti az alapvető igazságot, Jézust, aki nem változik (Zsid 13:8). Ha Isten Igéjét olvassuk, róla és igazságáról szóló tudásunk, értelmünk növekedhet. „Az igazság bányáiban még van mit kutatniuk az őszinte keresőknek” (Ellen G. White: *Testimonies for the Church*. 5. köt. 704. o.). Amikor Ellen White az igazságról beszél, mindig arra az igazságra utal, amit Istentől az Igéje által kapunk. Kutathatjuk a Szentírást újabb igazságokat keresve, mert a Biblia sosem mond ellent a korábbi igazságainak, inkább épít rájuk.

Olvasd el Zsolt 33:4-5, Ef 1:13 és 1Thessz 2:13 verseit! Mit üzennek ezek nekünk?

Ki kell mondanunk, hogy a Biblia és csakis a Biblia képezheti az alapját és forrását annak, amit igazságként fogadunk el. Minden más forrást meg kell próbálnunk, le kell tesztelnünk Isten Igéjének kijelentéseivel. Minden egyébként teljesen „értelmes” érvet is alá kell vetni e próbának.

Egyesek azzal érvelnek, hogy nincs igazság. Mitől ellentmondásos ez a kijelentés? Vagyis amikor azt mondjuk, hogy nincs abszolút igazság, akkor miért próbáljuk ezt igazságként feltüntetni – ami így önellentmondássá lesz?

AMIT A BIBLIA KÉR

Mi lehetne más az otthonotokban, ha a Bibliához fordulnátok, amikor nagy döntésekkel, kapcsolati problémákkal vagy kihívásokkal néztek szembe? Mi változhatna a munkahelyeteken vagy a gyülekezetetekben, ha az Ige valóságos lencsévé válna, amelyen keresztül nézitek a világot, és így hoznátok a döntéseiteket, amely szerint éltek? A Biblia írói tisztában voltak az írott Ige valóságos értékével. Nincs még egy olyan könyv, amely így szólna hozzá az élethez, mint a Szentírás. Az igék maradhatnak a Biblia lapjain is, de mit tehetsz inkább, hogy a szívedbe költözzenek?

Mit tanácsol Dávid Zsolt 119:11 versében, és miként követhetjük a tanácsát (lásd még Zsid 4:12)?

A Biblia egyik önmagáról tett kijelentését Zsid 4:12 versében olvashatjuk. A kétélű kard erős és éles, a Biblia azonban olyat is megtehet az emberi lélekkel, amit az emberi eszközök nem. A Biblia úgy írja le önmagát, mint ami élő. Kérdezheted, hogy miként lehetséges ez, hiszen évezredekkel ezelőtt írták, Jézus azonban kijelenti: „*a beszédek, amelyeket mondtam nektek, lélek és élet*” (Jn 6:63, ÚRK). Amikor a szíved összetörik, az életed darabokra hull, Isten képes beleszólni az életedbe Igéje által, és a dolgok megváltoznak körülötted. Az Ótestamentum is úgy mutatja be Isten Szavát, mint ami kifejezetten aktív, sosem stagnál vagy passzív (Ézs 55:11). Dávid arról írt, miként hatott az Ige az életére: „*Ez a vigasztalásom nyomorúságomban, mert beszéded megelevenít engem*” (Zsolt 119:50, ÚRK). Talán éheztléleted egy bizonyos pontján, vagy böjtöltél, esetleg valamilyen diétát kellett követned. Az éhezés után mennyire ízlett az étel? Lelki értelemben a Biblia a lelkünk tápláléka.

Ha a lelked üres vagy éhezik, nyisd meg az élő Igét! Olvasd el Jer 15:16, Mt 4:4 és 1Pt 2:2 verseit!

Isten igéi ízletesek az elmének és a szívnek, és amikor olvassuk, feltöltötenek és megtartanak bennünket, ahogyan Isten megígérte. Az Igének, a Szentírásnak az üzenetei magától Istentől származnak. Kifejezetten nekünk küldte őket, és mindenki másnak is, akik keresik Őt. Ha imádkozó és nyitott szívvel olvassuk, sosem vesznek el.

Mennyi időt fordítasz naponta a Biblia tanulmányozására, és miként töltöd el ezt az időt? Mit tehetnél, hogy lelkileg a legtöbb hasznod legyen ebből?

A SZÍV ÁLLAPOTA

A képességünk, hogy elfogadjuk Isten tanácsait (Jób 22:22) nagyban függ attól, milyen állapotban van a szívünk, amikor a Szentíráshoz fordulunk. Miként magyarázza ezt a helyzetet 1Kor 2:14 verse?

A lelki ítélőképesség azt jelenti, hogy lelki belátással és megértéssel rendelkezünk. Így érthető, miért van az, hogy a lelkileg nyitott személyek egészen más következtetésre jutnak a Biblia olvasásakor, mint a lelkileg nem elfogadók. Aki bolondságnak gondolja a Szentírást, nem az igazságot fogja keresni a lapjain.

Ezért nem mindegy, milyen elgondolással állunk a Bibliához, milyen módon olvassuk, mert ettől függ, hogy növekszünk-e az Istennel való kapcsolatunkban. Miként magyarázza ezt el Pál 1Thessz 2:13 versében?

Amikor hittel állunk hozzá, Isten Szava munkálkodik bennünk. Amikor kinyitod a Szentírást, és hiszed, hogy Isten valamit mond neked Igéje által, Ő biztosan beszélni fog hozzád, és munkálkodik az életedben. Nagyon sok múlik a hiteden és az elvárásaidon. A jó hír az, hogy amennyiben a hited csekély, Isten segíthet, hogy növekedjen (Mk 9:24), még ha oly picinyke is lenne, mint egy mustármag (Lk 17:6).

A Biblia egyik nagy célja, hogy kimondja az igazságot arról, milyen állapotban van a kapcsolatunk Istennel, és miként erősíthetjük azt. Ha a szíved nyitott a Szentlélek előtt, ha alázattal közelítesz a Szentíráshoz, mindig változni fog benned valami, habár nem feltétlenül látod ezt azonnal, mivel ez a változás és a növekedés gyakran kis lépésekben történik.

Ám ha közömbösek vagyunk, ragaszkodunk a bűneinkhez és nem vagyunk hajlandók a változásra, a Biblia olvasása nem sokat használ. A Szentlélek arra ösztönöz, hogy közelebb kerüljünk Jézus Krisztushoz. Szeretnél közelebb lépni hozzá? Ha igen, Isten igéi „*bőlccsé tehetnek az üdvösségre*” (2Tim 3:15, ÚRK), és olyan dolgokat látsz majd, amelyeket korábban elképzelni sem tudtál volna.

Milyen állapotban van a szívem és az elmém, amikor a Szentíráshoz fordulok? Csak a véleményemmel jövök, hogy igazolást nyerjek a Bibliából, vagy nyitott elmével és szívvel közelítek, gyermeki hittel, hogy lássam, mit akar nekem mondani Isten ma? Miért fontos az, hogy mit válaszolok erre a kérdésre?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: Ha arra gondolsz, miket mondtál az elmúlt huszonnégy órában, miként értékeled a szavaidat? Szerető, kedves, örömteli, felemelő, esetleg frusztráló, fáradt, ideges, dühös szavakat szóltál, pletykáltál, rosszindulatú voltál? A Biblia azt mondja: „Mert a szívnek teljességéből szól a száj” (Mt 12:34). Ha a szívünk hordalékkal van tele, akkor az jön ki a szavainkkal. Mindannyian voltunk már frusztráltak, fáradtak, stresszesek, és az elménk aktuális állapota meghatározta, mi jön ki a szánkon (gyakran olyan szavak, amiket később megbánunk). Ezzel szemben, amikor a szívünk szeretettel teli valaki iránt, az kivirágoztatja a szavainkat. Isten Szava pont ugyanígy szól a szívéből, ránk vonatkozó szándékairól. Csodálatos belegondolni, hogy ezek a szavak közvetlenül Isten szívéből érkeznek, és ugyanakkor a Bibliában kaptak helyet. Igazán rendkívüli látni, milyen hatalmas volt Isten Szavának a történelem során. „Egy dolog a Bibliát pusztán jó erkölcsi útmutatóként kezelni, amelyet annyiban kell figyelembe venni, amennyiben az összhangban áll a kor szellemével és a világban betöltött helyünkkel; egészen más viszont úgy tekinteni rá, amilyen valójában – az élő Isten Igéjeként, amely életünk része, és amelynek formálnia kell a tetteinket, szavainkat és gondolatainkat. Isten Igéjét ettől eltérően kezelni annyit jelent, mint elutasítani azt. És éppen ez az elutasítás azok részéről, akik azt vallják, hogy hisznek benne, a legfőbb oka a fiatalok körében tapasztalható szkeptizmusnak és hitetlenségnek” (Ellen G. White: *Education*. 260. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. Milyen észszerű és logikus magyarázataid vannak arra, hogy hiszel Istenben? Talán még annál is több, mint gondolnád!
2. Miért lehetünk biztosak abban, hogy a Biblia tanulmányozása és az ima az alapja az Istennel való kapcsolatunknak? Miként lehetsz kapcsolatban Istennel ezek nélkül?
3. Ha valaki mélyíteni szeretné a kapcsolatát Istennel, mit javasolnál, hol kezdje el a Biblia olvasását?
4. Hogyan élhetnél minden ige által, ami az Úr szájából származik (5Móz 8:3)? Hogyan nézne ki az életed, ha ez megtörténne?
5. Mit mondanak a következő szakaszok Isten Igéjéről (Zsolt 33:6; Mt 11:4-5; Ef 6:17; 1Thessz 4:16; Zsid 11:3; Jak 1:21)?

ÖSSZEFOGLALÁS: A Biblia élő és hatalommal bír, olvasása alapvető ahhoz, hogy növekedjünk az Istennel való kapcsolatunkban. Nemcsak Isten csodálatos jelleméről tanít, és arról, miként lép kapcsolatba az emberiséggel a föld történelme során, hanem beszél hozzánk.

JÁMBOR-SZABÓ ÉVA: AZ EMBER ADDIG VÁNDOROL

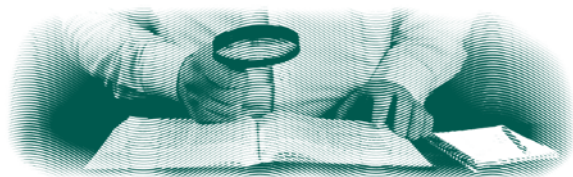
Az ember addig vándorol,
míg önmagába visszahull,
míg Teremtője őrző fénye
szóvá válik szótlanul.

LÁTTATOD VELEM

Láttatod velem utamat Uram,
S csak Téged látlak.
A fénylő pontocskák úttá összeértek,
Most előtted állnak.

A Te utad lett az én utam,
Bűneim eléd hullanak -
Csak Te maradsz, csak Te maradsz
Szívemet betöltő áldozat.

Hogyan tanulmányozzuk a Bibliát?

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 1Krónikák 16:11; Zsoltár 119:105;
Ézsaiás 50:4; 55:1-13; Márk 1:35; János 15:1-8

„...úgy lesz az én beszédemmel is, amely számból kijön. Nem tér vissza hozzám üresen, hanem megcselekszi, amit akarok, és eredményes lesz ott, ahová küldtem” (Ézs 55:11, ÚRK).

Gondolj vissza arra a pillanatra, amikor az első Bibliádat megkaptad! Lehet, hogy még gyerek voltál, és egy keresztény rokontól kaptad. Vagy magadnak vetted már felnőttként. Akármióta is birtokolsz Bibliát (talán nem is egy példányt), gondold át, milyen értéket tulajdonítasz ennek a könyvnek! Az egyik legféltettebb kincsöd, vagy a világ legtermészetesebb dolga, hogy mindig kéznél van az élő Isten Igéje? Küzdöttél azért valaha, hogy következetesen ki tudj tartani az olvasása mellett? Feltetted már a kérdést: Hol kellene kezdeni? Hogyan olvassam, hogy közelebb vigyen Istenhez?

Luther Márton ezt mondta: „Már évek óta évente kétszer átolvasom a Bibliát. Ha a Biblia egy hatalmas koronájú fa lenne, és az igék a kis ágacskák rajta, akkor mára minden részletét megérintettem volna azzal a vággyal, hogy megtudjam, mi található ott és mit kínál nekem.”

Akár lelkes, napi bibliatanulmányozó vagy, akár az igaz rád, hogy a Szentírás többnyire a polcodon hever, a helyzet az, hogy mindannyian fejlődhetünk a Biblia tanulmányozásában. A héten néhány gyakorlati módját nézzük meg, miként lehetünk jobb igekutatók.

AZ IDŐ

Állítottad már be az ébresztődöt a megszokottnál korábbra, azzal a céllal, hogy hamarabb felkelj és tanulmányozd a Bibliát? Küzdöttél már azzal, hogy kikászálódj az ágyból reggel, majd ránéztél az órára és arra gondoltál: *még tizenöt percem van elkezdni a napot, jobb lesz sietni!* Megélted már, hogy reggel röviden imádkoztál, majd átfutottál egy bibliai fejezetet, mielőtt beindult a napi rohanás, csak hogy megnyugtasd a lelkiismeretedet, miközben tudtad, hogy nem igazán lehetsz elégedett magaddal? „A Szentírás felületes olvasásából azonban kevés hasznunk lesz. Lehet, hogy valaki elejétől a végéig elolvassa a Bibliát, anélkül, hogy észrevenné rejtett szépségeit, és megértené mélyeséges lelki kincseit” (Ellen G. White: *Jézushoz vezető út*. Budapest, 2008, Advent Irodalmi Műhely, 67. o.). Bár valóban sok áldás származik a Biblia olvasásából – olyan ez, mint amikor egy tűzcsapból iszol (sokat, gyorsan) –, mégis lehetséges olyan sebességgel átolvasni a Szentírást, hogy közben rengeteg mindent elszalasztunk. Isten az ihletett, értékes Szavait adta, hogy többet megtudjunk róla (és eközben önmagunkról is). Amikor időt szánunk arra, hogy meglássuk leírhatatlan, gyönyörű jellemét és azt, ahogyan kapcsolatba kerül az emberiséggel a történelem során, ettől csak még jobban fogjuk szeretni. Itt vannak előttünk, a kezünkben a feljegyzések arról, amikor kapcsolatba lépett az emberiséggel, de rendszeresen alkalmat kell találnunk rá, rászánva az időt, hogy megismerjük Őt a Biblia olvasása által (ApCsel 17:11). Gondolkodj el a következő javaslatokon!

Kérd Istent, hogy ébresszen vágyat a szívedben Őiránta! Igényeld, hogy beteljesedjenek az ígéretek, amelyeket Jer 37:4 és Zsolt 37:4 verseiben adott! Kérd meg, hogy segítsen korábban felkelni, vagy valamilyen más módon időt szakítani rá mindennap, hogy olvashasd a Szentírást!

Tedd Isten kezébe az időrendedet! Tudom, elfoglalt vagy, rengeteg dolgot kell elintézned. Azonban az Istennel töltött idő értéke felmérhetetlen. Találj egy csendes helyet magadnak, és olvasd el Zsolt 46:11 versét! Olvasd az Igét vagy énekelj az Úrnak (pl. Szeret az Isten...)! Gondold végig, milyen területei vannak az életednek, amelyeket még nem rendeltél alá Istennek, és ajánld fel neki azokat is!

Tölts időt Istennel, még ha nem is érzed éppen, hogy kedved lenne hozzá!

Olvasd el újra Jn 15:1-8 verseit! Mit mond Jézus arról, hogyan maradhatunk Őbenne? A hitünk szempontjából miért életbevágó ez?

EGY HELY

Jézus mindenben a tökéletes példaképünk, nincs ez másképp az áhítatok esetében sem. Mit mond el Mk 1:35 Jézusról, arról, ahogyan időt töltött az Atyával?

Csupán ebből az egy versből is sokat tanulhatunk Jézus példájából. Jóval napfelkelte előtt kiment egy magányos, csendes helyre (kivonva magát a mindennapok nyüzsgő, zajló forgatagából), hogy Atyjával legyen. El tudod képzelni a jelenetet - Jézus ül a Galileai-tenger partján vagy a hegyoldalon, és imádkozik, Atyjával beszélget, mielőtt felkelne körülötte a világ. Jézus elkötelezett volt az imádkozásban, egyértelműen prioritás volt az életében az ima. Kétségtelenül ez az idő adott neki erőt, hogy szembenézzen minden kihívással. Ha Jézusnak szüksége volt erre a napindításhoz, mennyivel inkább így vagyunk ezzel mi?

Isten azt mondja: „Az én arcomat keressétek!” Reméli, hogy a válaszuk ez lesz: „A te arcodat keresem, ó, URam” (Zsolt 27:8, ÚRK)!

Mit mond 1Krn 16:11 arról, hogyan kell keresnünk az Ő arcát?

Van egy helyed, ahova mindennap félrevonulsz, hogy Istennel legyél? Talán egy szék az ablak mellett, egy csendes hely a házon kívül, vagy egy asztal a konyhában, ahol letelepedhetsz Jézus lábához, hogy tanulmányozd Isten Igéjét. Jézus lábánál ülni a legjobb hely a világon (Lk 10:39-42). Ha kialakítod a szokást, egy bizonyos helyre visszavonulva, hogy időt tölts Istennel, nagyobb valószínűséggel térsz oda vissza mindennap. Ne bátortalanítsd el, ha esetleg kihagysz egy napot valamilyen váratlan helyzet miatt, ilyesmi előfordul, amikor nem tudsz a megszokott módon időt tölteni Istennel! De igyekezz, hogy ebből ne legyen rendszer, ne teljen el túl sok idő, amiben Isten nem kap elég helyet! Ne feledd, a tartós kapcsolat Istennel napi szinten igényel döntést tőled! Újrakezdheted akár ma is, ha így akarod!

Mennyi időt töltöttél imában és bibliaolvasással az elmúlt héten? Mit árul el a válaszod arról, miként kellene változni egyes dolgoknak az életedben?

A SZENTÍRÁS ELMÉLYÜLT TANULMÁNYOZÁSA

Ima: Nem lehet eléggé hangsúlyozni az imádkozás fontosságát a Szentírás kézbevételekor és tanulmányozása közben! Azzal, hogy meghívjuk a Szentlelket a folyamatba, minden figyelemelterelő hatásnak ellen tudunk állni, az ellenség minden befolyásán felül tudunk emelkedni. „A Bibliát soha nem szabad imádkozás nélkül kutatni. Csak a Szentlélek tudja megéreztetni velünk a könnyen megérthető dolgok fontosságát” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 1986, Advent Kiadó, 533. o.).

Olvasás és jegyzetelés: A jegyzetelés segít lelassítani a gondolatainkat, visszahat Isten Igéjére, és olyan feldolgozási sebességet biztosít, amelyben van lehetőségünk a dolgok megfigyelésére, értelmezésére és alkalmazására, valamint arra, hogy eközben elkötelezettséget is építsen bennünk. A kezdetben még nem egységes kép össze tud állni a fejünkben – a gondolataink felől a tollunk irányába haladva, onnan pedig a szívünkbe a nap további részében. Annak a valószínűsége is nő, hogy nem felejtjük el, amivel foglalkoztunk, ha közben írunk (Zsolt 119:15-16).

Add tovább! Beszélj valakivel arról, amit tanultál! Ez megszilárdítja, amit megértettél, miközben másokat is bátorítasz vele.

Kezdd egy rövidebb bibliai könyvvel (pl. Jónás, Filippi vagy 1János), és lassan haladj végig rajta a választott módszered szerint!

1. Imádkozz, hogy a Lélek vezesse az elmédet és lágyítsa meg a szívedet, miközben olvasol!
2. Válassz ki egy verset vagy egy szakaszt!
3. Írd le a szöveget egy jegyzetfüzetbe, vagy azokat az ígéreéseket, amelyeket kiemelten fontosnak láttál!
4. Olvasd újra a szöveget imádságos szívvel, és húzd alá a kulcsgondolatokat!
5. Jegyzeteld le, amit a kulcsgondolatokban fontosnak láttál!
6. Imádkozz a kulcsgondolatok alapján, hogy ezek befolyásolják az Istennel való kapcsolatodat!
7. Gondold át, kinek adhatod tovább, amit ma találtál!

„Isten népe a kegyelemben növekedve egyre világosabban érti meg Igéjét. Új világosságban és szépségben lesz részük a megszentelt igazságból. Ez minden korban igaz volt az egyház története során, és egészen a végidőig igaz is marad” (Ellen G. White: *Counsels to Writers and Editors*. 38-39. o.).

KÉTSZERES ÁLDÁS

Sokféle módon tanulmányozhatjuk a Szentírást: versek szerint (már említettük előbb), fejezetenként, téma szerint és szavak vizsgálata vagy akár egész könyvek tanulmányozása által. Kutathatunk konkordancia segítségével, használhatunk bibliai szótárakat, illetőleg olvashatjuk vele párhuzamosan *A nagy küzdelem* sorozatot, hogy plusz betekintést kapjunk. A Bibliát hallgatva kimehetünk a természetbe sétálni, esetleg találkozhatunk barátokkal, egy kis csoporttal, hogy együtt kutassuk az Igét. Amiképpen a barátságainkat különböző, újabbnál újabb ötletekkel tartjuk életben, hasonlóan kellene tennünk az Istennel töltött napi időnkkel is, hogy friss és étellel teli maradjon a különböző módszerek által, amelyekkel a Bibliához közelítünk. Mindig van még mit tanulni! Napi bibliatanulmányunk étellel megtöltésének egyik jó módszere, ha beszélünk másoknak is arról, amit felfedeztünk. Amikor elmagyarázzuk valakinek, mit tanultunk, az összegzés, a tanulságok egybegyűjtése segít megszilárdítani a gondolatokat, így jobban megragadnak bennünk. A másokkal történő átbeszélés kettős áldás: a lelki párbeszéd rendszerint próbára tesz, de éppen ezáltal mindkét felet építi is. A tanítás sokszor éppen akkor rögzül a legmélyebben a saját gondolatainkban, amikor beszélünk róla, amikor átadjuk. Ezáltal lesz világos az is, hogy amit naponta tanulsz Isten üzenetéről, nemcsak neked, hanem másoknak is szóló üzenet.

Olvasd el Ézs 50:4 versét! Mit mond ez az ige az Istennel való kapcsolatáról? Hogyan hathat mindez az emberi kapcsolatainkra?

A személyes bibliatanulmányozásra szánt idő nemcsak minket erősít, hanem képessé tesz arra is, hogy másokat erősítsünk, akikkel esetleg aznap találkozunk. Ettől válik mindez kettős áldássá. Lelki életünk valójában egy maraton. Kérd Istent, hogy kitartással tudd futni a versenyt, a szemedet folyton a célra szegezve (Fil 3:14)! Ne ábrándítson ki, ha időnként egy kicsit lazítasz, de tégy meg minden szükséges változtatást, amely kitartást eredményez az Istennel való kapcsolatodban, különösen az imát és a Biblia tanulmányozását ne hagyd kiveszni az életedből! Mert bizony az az örök élet, hogy megismerhetjük Istent még ma (Jn 17:3). A benne és Igéjében való mindennapi megmaradásunk (elkötelezettségünk) életet átformáló erővel bír.

Olvasd el újra a heti aranszöveget, és gondolkodj el a jelentéséről! Éppen mit tanulmányozol a Szentírásból? Kivel tudnál beszélgetni arról, amit tanultál?

ISTEN ÉDES IGÉJE

Gondolj a kedvenc desszertedre! Egészséges finomság? Talán mézet használsz az édesítéshez, vagy pl. Manuka-mézet, annak feltételezett egészségügyi előnyei miatt. Ha próbáltad már a lépes mézet, pontosan tudod, milyen édes, ahogy elolvad a szádban.

Zsolt 119:103-104 verseiben a zsoltáros úgy beszél az Igéről, mint a mézről – ami egy metafora a gyönyörűség kifejezésére: „Mily édesek ínyemnek beszédeid, mint a méz a számnak! Határozataidtól leszek értelmessé” (ÚRK).

Mit jelent az, hogy „Határozataidtól leszek értelmessé” (Zsolt 119:104, ÚRK)? Miért annyira fontos ez ahhoz, hogy megértsük, mit használ nekünk a bibliatanulmányozás?

Igen, Isten igéi minden bizonnyal édesek a lelkünknek, és nem valószínű, hogy bármi hasonlót ajánlhatna nekünk a világ. A sokféle desszerttel ellentétben viszont az isteni Ige édessége gyógyítja a lelkünket és változást hoz a jellemünkbe. Ha távol vagy Istentől, térdre eshetsz, kinyithatod a Bibliát, hogy igyál az élő vízből, amely egyedül képes csillapítani a szomjadat.

Ézs 55:1-13 szakaszában a próféta kifejti az előbbi üzenetet. Szánj időt a fejezet elolvasására, majd válaszolj a kérdésekre!

- Mit ad „enni” Igéjéből az Úr annak, aki hozzá fordul?
- Miként hív téged ebben az igében?
- Milyen kihívást intéz hozzánk?
- Mit ígér ebben az igében?

Isten élő és hatalmas Igéje elhat a szívünkig, az elménkig, a lelkünkig, amikor hív, hogy növekedjünk Krisztusban. Ám csak olyan mértékig képes ezt megtenni, amilyen mértékben mi időt és energiát fektetünk a Biblia elmélyült megértésébe (mert igen, ez befektetést követel tőlünk), önfeladással, alázattal és elköteleződéssel, hogy követni fogjuk a tanításait.

Milyen konkrét módon keresed az Urat, „amíg megtalálható” (Ézs 55:6)?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: Azért tanulmányozzuk a Szentírást, hogy megismerjük Istent és erősödjön a vele való kapcsolatunk, mert ez az örök élet útja - örökre Istennel lenni, akit szeretünk (Jn 5:39; 17:3). Minden kapcsolat része a kölcsönös elköteleződés. Amint Jel 3:20 versében olvassuk, Jézus éppen erre törekszik velünk. Teremtényeiként el kell ismernünk, hogy mindig megtudhatunk még többet Istentről. Mint egy bányász, aki értékes kincsért ás, nekünk is folytonosan kutatnunk kell a Szentírást. Mindig maradnak új felfedezni valók, nem számít, hányszor olvastuk el az adott történeteket a Bibliában. „Bármily magas intellektussal bírjon is valaki, soha, egy pillanatra se gondolja, hogy nincs szüksége alapos és folytonos kutatásra a Szentírásban, hogy nagyobb világossághoz jusson. Népünk arra kapott elhívást egyen-egyenként, hogy a próféciák tanulmányozói legyünk” (Ellen G. White: *Counsels to Writers and Editors*. 41. o.). Sose próbáljuk a Szentírást a saját emberi elképzeléseinkhez, gondolatainkhoz igazítani! „Miként kutassuk a Szentírást? Vegyük sorra a hitelveinket, állapodjunk meg bennük, majd igazítsunk mindent a kialakult véleményünkhöz? Vagy inkább vegyük a véleményünket, a látásunkat, vessük össze a Bibliával, és mérjük azt le a Szentírás igazságának mérlegén minden szempontból? Sokan, akik olvassák, sőt tanítják a Bibliát, nem értik teljesen az értékes igazságot, amit tanulmányoznak vagy tanítanak... Sokan olyan jelentést adnak a Szentírás szavainak, ami inkább a saját véleményükhöz illeszkedik” (i. m. 36. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. Hogyan közelítesz a Szentíráshoz? Van, amin változtatnod kellene e téren? Mitől annyira életbevágó az alázat és az, hogy alá vessük magunkat az Igének?
2. Miként válhat a kreativitás vágya ütközőponttá az ember Istennel való kapcsolatában? Vagyis hogyan vihet mellékvágányra valakit az eredetiségre, az innovációra való törekvés, különösen, ha önző szándék vezeti az újdonságok keresésében?

ÖSSZEFOGLALÁS: Az Istennel való életerős, kitartó kapcsolat szíve a személyes igatanulmányozás. Isten Igéjének értelmes üzenete szól a 21. században élőknek, mint ahogy volt ez az elmúlt évszázadokban is. Ahogy a barátságokat életben kell tartanunk, hasonlóképpen szükséges az áhítataink élénken, étellel telten tartásához, hogy Jézusban maradjunk, bizva ígéretében, hogy beszéde „Nem tér vissza hozzám üresen, hanem megcselekszi, amit akarok, és eredményes lesz ott, ahová küldtem” (Ézs 55:11, ÜRK).

JÁMBOR-SZABÓ ÉVA: SZERETNI JÖTTÜNK

Szeretni jöttünk erre a világra,
szeretni egymást, emelni fájva.
Életet nevelni a teremtett világban
a kérdés, a válasz egymagában.

Elfelejtettük rég, mit jelent ez a szó,
Elfelejtettük rég, mit kell tenni, mi a jó...

A Szeretet szentség, keresztség,
a Szeretet a Teremtő, az egység,
a Szeretet a rend, az Élet,
a Szeretet emberré lett.

Ha menteni akarjuk pusztuló világunk,
a Szeretet az utunk, egyetlen virágunk.
A megcsúnyult, hitetlen, torz világban,
megtartja az életet önmagában.

A Szeretet ár. A minden-egység.
A Szeretet vallás, az utolsó mentség.
Gondolatod, szavad, teted sorsot nyílik,
Hát nyíljon a fényre arcod tükre mindig!

Mentsd, amíg menthető a gyönyörű élet,
nyisd ki a szíved szeretni végleg!
Mert szeretni jöttünk erre a világra,
szeretni egymást, emelni fájva.

Imaharcosok

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 1Mózes 5:22-24; 2Mózes 32:31-32; 33:15-23; Dániel 2:20-23; 6:10-11; Apostolok cselekedetei 20:36

„Szeretem az URat, mert meghallgatja esedezéseim szavát. Mivel felém fordította fülét, őt hívom segítségül egész életemben” (Zsolt 116:1-2, ÚRK).

Képzeld el a szituációt, hogy alig beszélsz egy barátoddal vagy a házastársaddal! Nem kell hozzá sok, hogy a kapcsolat megromoljon és problémák lépjenek fel. Ugyanígy működik az imaéletünk, ami nélkülözhetetlen része annak, hogy közeli kapcsolatban legyünk Istennel. Életbevágó, hogy személyes áhítataink legyenek, hiszen általuk szükséges és lehetséges erősödünk. Ha nem imádkozunk elég gyakran és folyamatosan, csak idő kérdése, hogy eltávolodjunk Istentől.

A Bibliában látunk sokféle embert sokféleképpen imádkozni. Lépünk kissé hátrébb, és vessünk egy pillantást arra, miként befolyásolta az Istennel való kapcsolattartásuk a tényleges kapcsolatukat! Hogyan és miért kell nekünk is imádkoznunk, valamint miként változtatta meg mások életét az ő imádságuk? Tagadhatatlan: az imaéletünk nemcsak ránk, hanem másokra is hatással van.

A bibliatanulmányozáshoz hasonlóan az ima témája is hatalmas és fontos, átfogóbb annál, minthogy két hét alatt teljesen végigvehetnénk. A héten néhány bibliai személy imájából fogunk tanulságokat leszűrni, akik példájából jól látszik, mennyire központi jelentőségű az ima az Istennel való erős kapcsolat szempontjából. Tanuljunk hát a példájukból!

A HŰSÉGES DÁNIEL

Dániel a Biblia nagy hőseinek egyike. Mindannyian ismerjük az első történetet vele kapcsolatban (lásd Dániel 1. fejezet): „*De Dániel eltökélte szívében, hogy nem fertőzteti meg magát a király ételével és a borral*” (Dán 1:8, ÚRK). Az eredmény sem maradt el: „*Isten pedig a négy ifjúnak ismeretet és értelmet adott mindenféle íráshoz és bölcsességhez. Dániel pedig értett mindenféle látomáshoz és az álmokhoz is*” (Dán 1:17, ÚRK).

A Szentírás bölcsnek mutatja be Dánielt (Dán 1:20; 2:14, 21, 23, 48), mert az Isten Lelke lakott benne (Dán 4:9, 18; 5:14; 6:3), és Isten nagyon szerette őt (Dán 9:23; 10:11). Így néz ki egy olyan ember jellemzése, aki erős, mélyen gyökerező kapcsolatban él Istennel. Dániel 2. fejezetében, amikor Nabukadneccar király halálos rendeletet adott ki minden bölcsre Babilonban, Dániel Isten kegyelméért folyamodott az álom titkát illetően (Dán 2:18). Ahogy Isten megjelentette neki az álmot, ő azonnal imádkozni kezdett.

Olvasd el Dán 2:20-23 verseit! Miért imádkozott Dániel, és mit tanulhatunk az imájából?

Az évek teltek, királyok jöttek és mentek, Dániel azonban tanácsadó maradt minden uralkodó idején, mivel rendkívüli tulajdonságaival kiemelkedett: „*mivel rendkívüli lélek volt benne. Ezért a király az egész birodalom élére akarta állítani őt*” (Dán 6:3, ÚRK). „*...semmi okot vagy hibát nem tudtak találni, mert hűséges volt, és semmi fogyatkozást vagy vétket sem lehetett találni benne*” (Dán 6:4, ÚRK). Társai égető féltékenysége és gonosz szándéka (Dán 6:5-9) ellenére is állandó és félelemtől mentes imaéletet élt.

Olvasd el Dán 6:10-11 verseit! Mit árulnak el e versek Dánielről?

Amikor Dániel nehézségekkel nézett szembe, imádkozott. Habár az élete veszélyben forgott, következetesen és kitartóan imádkozott (háromszor egy nap, mivel ez volt a szokása), ahogy addig is (naponta háromszor, nyitott ablaknál, arccal Jeruzsálem felé fordulva). Ima közben térdelt, a hálaadásra és alázatos könyörgésre fókuszált.

A történet ismeretében mennyire tűnnek gyengének a kifogásaid, ha nem imádkozol?

TESTTARTÁS AZ IMÁDKOZÁSKOR

Amikor a dolgok rosszul mennek az életünkben, a legtöbben egy közeli barátunkhoz fordulunk, hogy beszéljünk neki a problémáról. Ha jó dolog esett meg velünk, keresünk valakit, hogy elmondjuk neki. Istennel ugyanezt megtehetjük. „Az ima azt jelenti, hogy szívünket feltárjuk Istennek, mint egy barátunknak” (Ellen G. White: *Jézushoz vezető út*. Budapest, 2008, Advent Irodalmi Műhely, 69. o.). Az ima nem csupán kapcsolatban tart minket Istennel, de tudatja az ördöggel is, kihez tartozunk. Amikor reggel térdre borulunk, ez a fizikai kinyilvánítása a sötétség erői felé, hogy ma is Istent választjuk. Ráadásul Isten angyalokat küld mellénk, ha imádkozunk, hogy megerősítsen és megvédjen bennünket a sötétség gonosz erőivel szemben (91. zsoltár). Térdelve az alázat testtartásában vagyunk. Egy kicsit más ez, mint amikor ima közben ülünk egy széken vagy fekszünk az ágyban, bár mindhárom esetben imádkozunk. Ha letérdelünk Isten előtt, azt mutatjuk ki vele, hogy teljes szívvel készek vagyunk szolgálni Őt, szavainkkal elmondjuk, hogy Isten mindenható Úr, mi pedig csupán teremtett gyermekei vagyunk.

Olvasd el a következő bibliai szakaszokat, és gondold végig azok életét, akiről olvastál, akik térdeltek ima közben (Dán 6:10; Lk 22:41; ApCsel 7:60; 9:40; 20:36)!

Az állva imádkozás rendszeres gyakorlat volt a bibliai időkben (2Krón 20:5-6, 13; 1Sám 1:26; Jób 30:20; Lk 18:11, 13). Arra is találunk példát a könyvek Könyvében, hogy az emberek ülve imádkoztak (2Sám 7:18). Egyesek leborultak Isten előtt, arccal a földre – bár ez a testtartás kevésbé kapcsolódott az imához, inkább a földi hatalmak előtti alávetettséget fejezték ki így (1Kir 1:47; Mk 14:35). Mi a te szokásos testhelyzeted ima közben? A Biblia nem kívánja meg, hogy ilyen vagy olyan pozícióban legyünk imádkozáskor, de azzal a tiszteletünket mutatjuk ki, a belső érzéseinkre, valamint arra a vágyunkra mutatunk, hogy alá akarjuk vetni magunkat Istennek. Egyesek nem tudnak térdelni, így végül is a szív állapota számít leginkább a kérdésben. Ha képes vagy térdelni, de általában nem teszed, miért ne próbálnád ki legközelebb, amikor imádkozol, hogy lásd, ez miként hat az Istennel töltött időre?

A Biblia arra hív, hogy „szüntelen imádkozzatok!” (1Thessz 5:17), az imában állhatatosak (Kol 4:2) és kitartók legyetek (Róm 12:12). Ma, akár állsz, ülsz vagy fekszel, vagy esetleg jársz közben, gondolataiddal összpontosíts Istenre, és beszélj vele úgy, mint Barátoddal! Kezdd el már most!

ÉNOK ISTENNEL JÁRT ÉS BESZÉLT

Olvasd el 1Móz 5:22-24 verseit! Mit tudunk valójában Énokról?

A Biblia nem beszél sokat Énok életéről, de elmondja, hogy Istennel járt háromszáz éven át, amíg Isten fel nem vitte a mennybe. Nagyszerű, ahogy egy ember életét meghatározza a folyamatos istenimádat! Egy dolgot tudunk Énokról, hogy bizonyára kitartónak kellett lennie, az „*imádságban állhatatos*” (Róm 12:12) volt, és napi tapasztalataiban egyre közelebb került Istenhez hitben. Életének idejében a földön egyre csak növekedett a gonoszság, de eközben Énokot Isten szolgálata kötötte le, ami azért lehetett, mert mindvégig Istenben maradt.

„Tevékeny munkás élete közepette Énok állandóan közösségben volt Istennel. Minél nagyobb és sürgetőbb volt munkája, annál kitartóbban és buzgóbban imádkozott... Miután egy ideig a nép között élt, tanítással és példaadással szolgálva javukat, egy időre magányba vonult, mert éhezett és szomjúhozott arra a tudományra, amit csak Isten adhat. Az Istennel bensőségesen társalgó Énok egyre jobban tükrözte Isten képmását... még a gonoszok is megilletődve szemlélték arcán a menny jegyét” (Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*. Budapest, 1993, Advent Kiadó, 59. o.).

Isten nem azt kéri tőlünk, hogy remeteként vagy szerzetesként éljünk, a világtól való elkülönülésnek nem sok földi haszna van. Énokhoz hasonlóan lehetünk tevékenyek és a körülöttük élők szükségleteire figyelők, de csak akkor tükrözhetjük Isten jellemét, ha folyamatosan vele járunk és beszélünk, ha benne maradvá vagyunk vele kapcsolatban.

Bárhol és bármikor imádkozhatunk. Nincs olyan hely a világon, ahol Isten ne hallana vagy látna minket (Zsolt 139:7-12); mindig hallja a szívünk kiáltásait, függetlenül attól, hol vagyunk (JSir 3:55-57). A hangos imának, szemben a csak gondolatban imádkozással, mégis vannak olyan előnyei, amit érdemes tudnunk. Csendes ima közben elkalandozhat a figyelmünk, esetleg nem fejezzük be a gondolatmenetet vagy a mondatot, amit elkezdtünk, egyszerűen így nehezebb koncentrálnak maradni. Amikor viszont hangosan imádkozunk, akár suttogunk, akár a rendes hangunkon mondjuk az imát, a tudat alatt ez arra emlékeztet minket, hogy Isten valóságos, hogy tényleg hallgat minket, és különleges dologban veszünk részt, amikor vele beszélünk.

A mai napod közben hol vagy hogyan fogsz elsuttogni egy imát Jézusnak?

MÓZES, AZ ISTENFÉLŐ VEZETŐ

Bár teljesen világos, hogy Énok nagyon közeli kapcsolatban élt Istennel, jobban belelátunk Mózes és az Úr kapcsolatába, és sok beszámolót olvashatunk arról is, amikor beszélgettek egymással. Amint végigkísérjük az útját, az alázatos vezető életének mélységeit és magasságait, azt látjuk, hogy sikerének titka egyszerű, de annál fontosabb dologra vezethető vissza: a folyamatos kapcsolattartásra Istennel, a benne való megmaradásra.

Olvasd el 2Móz 33:15-23 verseit! Mi a tartalma és a módja a Mózes és az Úr közötti beszélgetésnek?

Képzeld el, milyen lenne beszélni Istennel, közvetlenül hallani a hangját! Érdekes, hogy az izraeliták nem igazán keresték az Istennel való kommunikációnak ezt a módját, helyette Mózeset kérték, hogy járjon közben e téren értük (2Móz 20:18-20). Isten felkészítette Mózeset már az elejétől, a lángoló csipkebokortól kezdve, ahol szólt hozzá, ugyanazon a hegyen. Más személyes imákat is olvashatunk Mózesről, a lényeg, hogy szinte egyfolytában Isten jelenlétében tartózkodott, útmutatást kérve a nép vezetéséhez és közbenjárva értük.

Két alkalommal családtagokért járt közben Mózes. Milyen körülmények miatt vált ez szükségessé, és mi történt volna, ha nem tölt be hídszerepet?

- Áron: 2Móz 32:1-14, 31-34; 5Móz 9:20
 - Miriam: 3Móz 12:13
-

A Miriammal kapcsolatos szituációban különösen érdekes az, hogy Mózes volt az, aki szenvedett Miriam helytelen bánásmódja és irigysége miatt. Könnyen hátraléphetett volna, hagyva, hogy Isten megbüntesse Miriamot és Áront. Ehelyett gyorsan megbocsátott, és közbenjárt nővére gyógyulásáért. Milyen erőteljesen tükröződik Mózes cselekedeteiben Isten bűnösök iránti megbocsátó kegyelme!

Olvasd el Mt 5:44 és Kol 3:13 verseit! Hogy tanulhatod meg azt tenni, amiről ezek a versek szólnak? Miért olyan fontos, hogy ezt megtanuld?

MÓZES KÖZBENJÁR A NÉPÉRT

Olvasd el 2Móz 32:31-32 verseit! Mit tanítanak ezek az igék Mózesről és az imáról?

Mózes újra és újra határozottan fellépett a nép érdekében. Istenhez fordult, amikor szomjasak voltak (2Móz 15:25; 17:2-6), amikor éhesek voltak (4Móz 11:21-22) és amikor teljesen kétségbeestek (4Móz 11:11-15). Mózes visszaemlékezett arra, amikor az izraeliták aranyborjút építettek, közvetlenül az Istennel történt szövetségkötés után: „Mert féltém attól a haragtól és nekibúsulástól, amellyel úgy megharagudott rátok az ÚR, hogy el akart pusztítani benneteket. De akkor is meghallgatott engem az ÚR” (5Móz 9:19, ÚRK). Felidézte azt is, amikor a kémek visszatértek az ígélet földjéről: „Leborultam tehát az ÚR előtt, és negyven nap és negyven éjjel maradtam leborulva, mert azt mondta az ÚR, hogy elveszt benneteket” (5Móz 9:25, ÚRK). Visszaemlékezett arra, amikor elválasztotta Lévi törzsét, hogy a szentélyben szolgáljanak: „Én pedig ott álltam a hegyen úgy, mint annak előtte negyven nap és negyven éjjel. És meghallgatott engem az ÚR akkor is, és nem akart elveszteni téged” (5Móz 10:10, ÚRK). Isten meghallgatta Mózes könyörgését.

Sokat tanulhatunk Mózes életéből, hogy imával közelített Istenhez és ragaszkodott hozzá.

- Mélyen szerette az Urat, és tiszta kép élt benne Isten jelleméről. 2Móz 34:6 versében Isten így mutatta be Önmagát neki: „Az ÚR, az ÚR, irgalmas és kegyelmes Isten, késedelmes a haragra, nagy az irgalmassága és igazsága” (ÚRK).
- Bátor és hűséges volt, kitartóan ragaszkodott az Úrhoz a könnyebb és nehezebb napokban az ígélet földje felé vezető kimerítő úton. Habár voltak küzdelmei, akárcsak nekünk, Mózes egész életén át bízott Isten erejében, jelenlétében és vezetésében (2Móz 33:13).
- Emlékeztette Istent a szövetségére (2Móz 32:13), igényelte Isten ígéreteit, amit a népnek tett (5Móz 7:8), és emlékezett arra, miként vezette Isten őket a múltban (5Móz 8:2).
- Elfogadta a választ, amit Isten adott, legyen az akár igen, akár nem. Hogy közel vagyunk Istenhez, nem jelenti automatikusan azt, hogy mindent megkapunk, amit csak akarunk (5Móz 3:23-29), de akármi is történjen, ki kell tartanunk az imában (Lk 18:1-8).

Kinek van jelenleg szüksége a te közbenjárói imádra? Miért ne imádkoznál érte most azonnal?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: Végző soron azért kell imádkoznunk, mert annyira szeretjük Istent, hogy egyszerűen nem tudjuk nem megosztani vele életünk minden részét: örömeinket és sikereinket, terheinket és aggodalmainkat, kéréseinket és mindennapi szükségünket. „Annyira közel juthatunk Istenhez, hogy minden váratlan megpróbáltatás alkalmával olyan természetesen fordul hozzá a szívünk, mint a virág a napfény felé. Hozzátok Isten elé gondotokat, örömetöket, szükségleteiteket és aggodalmaitokat s mindazt, ami nyom és kínoz! Terheiteket sohasem találja nehéznek, soha ki nem fáraszthatjátok Őt. Ő, aki hajatok számát is számon tartja, nem közömbös gyermekei szükségletei iránt... Szerető szíve megindul a mi fájdalmainkon, már akkor is, ha kimondjuk azokat. Vigyéztek Őhöz mindazt, ami a szíveteket nyomja! Semmi sem oly nehéz, hogy el ne bírná, mert hiszen Ő tart fenn világokat, kormányozza a világmindenség ügyeit. Békességünk feltételei közül egyik sem olyan jelentéktelen, hogy ne részesítené figyelemben. Élettapasztalatunk egyetlen fejezete sem annyira homályos, hogy el ne olvassná; nem lehet olyan nehéz helyzetünk, hogy meg ne oldhatná. Legkisebb tanítványát sem érheti kár, nem kínozhatja gond a szívünket, nem érhet öröm és őszinte ima nem hagyhatja el ajkunkat, amely iránt ne viseltetne közvetlen érdeklődéssel... Isten és minden egyes lélek között oly gyengéd és bensőséges a viszony, mintha kívül más lélek nem volna, akiért szeretett Fiának életét áldozta” (Ellen G. White: *Jézushoz vezető út*. Budapest, 2008, Advent Irodalmi Műhely, 74-75. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. Szép dologként vagy inkább tehertételként éled meg az imát? Miért gondolsz ekképpen rá?
2. Három bibliai karakter imaéletére pillantottunk rá a héten (Dániel, Énok és Mózes). Melyik áll hozzád közelebb? Miért?

ÖSSZEFOGLALÁS: Miközben az ima óriásairól olvasunk a Szentírásban, könnyű azt gondolni, hogy én sosem leszek ilyen közeli kapcsolatban Istennel, sosem leszek ennyire elkötelezett, mint ők. Pedig lehetünk! Dánielhez hasonlóan lehetünk kitartóak és hűségesek, mindennap térdre borulhatunk, még ha ellenállásba ütközünk is. Énokhoz hasonlóan választhatjuk azt, hogy Istennel járunk és vele beszélgetünk, hozzá fordulunk, mielőtt végeznénk a munkát, amire elhívott. Mózeshez hasonlóan vezethetjük azokat, akik a befolyási körünkhöz tartoznak, közbenjárhatunk a családunkért és azokért, akikkel közösségben vagyunk, ha úgy döntünk, hogy a Magasságos, Vezetőnk és Barátunk árnyékában maradunk.

JÁMBOR-SZABÓ ÉVA: IMA AZ ÉLET

Ima az élet Teérted,
Imádság vagyok én Tebenned.
Járni tanítasz szüntelen,
Örök utakon jössz velem.

Mindig nyílok, szomjazok,
Fakasztok forrást, patakot,
Áradó folyót, tengereket,
Éltető vízen új egeket,
Aranyló csillagot szívedbe,
Virágzó életet kezédbe,
Boldog gyermeket öledbe,
A mindenséget a szemedbe.

Ima az élet Teérted,
Imádság vagyok én Tebenned.
Járni tanítasz szüntelen,
Örök utakon jössz velem.

Létem örök mosolya,
Szívem nyitott kapuja,
Én Istenem, segíts engem!
Nyisd a szemem, fogd a kezem!

Gyakorlatias imádság

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 1Királyok 19:1-18; Dániel 9:4-19;
Máté 6:5-15; Lukács 11:2-4; Róma 8:26-27

„Bízatok öbenne mindenkor, ti népek; öntsétek ki előtte szíveteket; Isten a mi menedékünk” (Zsolt 62:9).

Milyen az imaéleted? Milyen gyakran imádkozol? Mennyire buzgón? Milyen várározással? Naponta imádkozol, vagy csak vészhelyzetekben? Folyton valamilyen kéréssel keresed meg Istent, vagy dicséred is Őt? Imádkozol reggel, étkezés előtt, és mozgalmas napod közben is megállsz egy imára? Lehet, hogy már voltál része rendszeres imacsoportnak, vagy akár átélted azt is, milyen éjjel-nappal imádkozni. Tapasztaltad már Isten erejét és jelenlétét az imádságon keresztül – azt az erőt, amely mindent megváltoztat az életedben?

Az ima folyamatos kapcsolat köztem (a szőlővessző) és Jézus (a Szőlőtőke) között. „Ha növekedni és virágozni akarunk, folyamatosan kapnunk kell a nedvet és a tápanyagot az élő Szőlőtőkétől, mivel arról leválasztva nincs erőnk” (Ellen G. White: *Early Writings*. 73. o.). Ez az állandó ima áldása. Isten meghallgat, és mindig a maga idejében, a maga tökéletes módján válaszol – habár lehet, hogy nem mindig úgy, ahogy azt váránk.

A héten más imádkozó embereket nézünk meg a Bibliában, és megvizsgáljuk, milyen gyakorlati módon erősödhetünk meg az imádságban a mindennapi életünkben.

ILLÉS - IMA KRÍZISHELYZETBEN

A hűséges Illés gonosz időkben élt, Akháb király sok mindent elkövetett, amivel „*még jobban haragra indította az URat, Izráel Istenét, mint Izráel valamennyi királya öelötte*” (1Kir 16:33, ÚRK). Élete egyik legdrámaibb pillanata minden bizonnyal a Kármel-hegyi összeütközés volt a hamis prófétákkal (1Királyok 18). Az elképesztő történet csúcspontján Akháb és országa saját szemével láthatta, hogy az Úr valóban válaszol az imára. Ami történt, felejthetetlen pillanat Izrael történetében, ezért is lep meg minket a történet folytatása.

Olvasd el 1Kir 19:1-18 verseit, külön figyelve Illés imájára és Isten reakciójára! Mi áll Illés csüggedésének a mélyén ebben a helyzetben? Miben különbözik Isten válasza attól, amit a Kármel-hegyen adott?

Habár az adott napon Isten a próféta minden imakérését meghallgatta, Illés érzelmi, mentális és fizikai állapota megtört. Aznap tapasztalta a hatalmas győzelem ízét Istennel, mégis a kimerültség egy pillanatában a halálfélelme felülkerekedett hitén. Ami igazán szembetűnő a történetben, hogy bár Illésen erőt vesz a csüggedés és a csalódottság, Isten kedvesen és törődéssel közelít hozzá, ételt és italt ad neki ismét (1Kir 19:5-6) – éppen annyit, ami kitart negyven napon és negyven éjjelen át (1Kir 19:8). Amikor pedig Isten végül megjelenti magát neki, az egészen más, mint ahogy azt korábban tette.

Időnként Isten nagyon közvetlenül, erőteljesen és minden kétséget kizáróan válaszol a kérdésünkre. Ez erősíti a hitünket, és ilyenkor érezzük az Atya közelségét az életünkben. Máskor viszont bizonytalankodunk, engedünk a kísértésnek, azt gondolva, hogy túl nehéz megingathatatlan hittel követni Istent. A válaszait keressük, olyan módon, ahogy egyébként számítanánk rá, nem gondolva bele, hogy az Ő gondolatai és útjai sokkal magasabbak és szélesebbek a mienknél (Ézs 55:8-9). Ha csak a teremtés példáját vesszük, mennyi mindent nem értünk ezzel kapcsolatban, így nem kellene meglepődnünk azon, hogy hányféle olyan útja lehet Istennek, amit egyáltalán nem értünk.

Jó és szerető Atyánk, Isten pontosan tudja, mire van szükséged. Miként maradhatsz elég nyugodt ahhoz, hogy bízz benne és a szemedet minden körülmények között rajta tartsd? Beszélj most vele erről!

AMIKOR ÚGY TŰNIK, ISTEN NEM HALLGAT MEG

Lehet valami, amiért hosszú ideje imádkozol, akár évek óta, és úgy érzed, Isten még mindig nem hallgatott meg. A Biblia arra biztat, hogy „*kérjétek, és adatik néktek*” (Mt 7:7), „*hogy ha kérünk valamit az ő akarata szerint*” (1Jn 5:14). Hogy érted ezeket az ígéretek?

Anna jó példa arra, amikor egy odaszentelt életű asszony különleges dolgot kér (1Sám 1:10-17). Először úgy tűnik, Isten nem hallgatta meg az imáit, de ő kitartó volt, végül Isten válaszolt neki, mégpedig a tökéletes időpontban és az Ő akarata szerint. Néha a várakozás segít elmélyíteni a kapcsolatunkat Istennel, mivel ilyenkor megtanuljuk, hogy jobban bízunk benne.

Zsolt 62:9 verse így szól: „*Bízatok őbenne mindenkor, ti népek; öntsétek ki előtte szíveteket; Isten a mi menedékünk.*” Bízatok! Bízunk benne, hogy tényleg tudja, mi a legjobb nekünk, még akkor is, ha nem kapunk azonnali választ az imáinkra? Bízunk abban, hogy végül válaszol majd, a tökéletes pillanatban és tökéletes módon? Néha nem olyan gyorsan kapunk választ az imáinkra, amint várnánk vagy ahogy reméljük. Milyen tanácsot ad ezzel kapcsolatban a Biblia?

- A saját akarated helyett Isten akaratát keresd (Mt 6:10; 1Jn 5:14-15)!
- Gondold végig a motivációdát (Péld 16:2; Jak 4:3)!
- Gondold végig, nincs-e dédelgetett bűnöd (Zsolt 66:18; Péld 15:29; 1Pt 3:12)!
- Maradj Istenben, Igéje mellett (Jn 15:7)!
- Hittel imádkozz (Mt 21:22; Mk 11:24; Zsid 11:6; Jak 1:6)!
- Gondold végig, milyen a szíved állapota - alázatos vagy büszke (Jak 4:6; 1Pt 5:6)!
- Légy kitartó (1Thessz 5:17-18)!
- Bocsáss meg másoknak (Mk 11:25-26)!
- És végül, Isten látja a teljes képet, és pontosan tudja, mi a legjobb nekünk (Jer 29:11-13; Róm 8:28; Ef 3:20). A válasza néha csupán az, amit Pálnak adott: „*Elég néked az én kegyelmem*” (2Kor 12:9).

Van egy kulcsfontosságú tényező, amely meghatározza, miként reagálunk a látszólag meg nem válaszolt imákra, ez pedig az a kép, ami Istentről él bennünk. Ha úgy látjuk Őt, mint aki távol van, nem igazán érdekeljük Őt, akkor a kapcsolatunk gyengülni fog. Ha ilyen érzéseink vannak, keressünk bizonyítékokat a Bibliában Isten szeretetére, törődésére, és imádkozzunk, hogy az eltorzult istenképünk tisztuljon ki!

JÉZUS IMÁDKOZNI TANÍT

Jézus idejében nagyra értékelték az igen hosszú és alaposan kidolgozott imákat, amelyek szinte már előadás jellegűek voltak, összetett szavakkal, betanultan. Jézus viszont nem igazán tudott jól mondani az efféle imákról (Mt 6:5-8), a „kegyesség” látszatának titulálta ezeket.

A tanítványok látták Jézust imádkozni, és tudták, hogy életének nélkülözhetetlen része volt az ima (Lk 5:16; 6:12; 9:18; 22:41; 24:30; Mk 1:35; 6:46). Ahogy figyelték, látták a különbséget az Ő imája és a vallási vezetőké között, és megértették, hogy az ima sokkal több annál, mint azt korábban gondolták. Ezért megkeresték Jézust: „*Uram, taníts minket imádkozni*” (Lk 11:1).

Ő megmutatta a tanítványainak (és nekünk), hogyan kell egyszerűen, a köznyelvet használva imádkozni. Megmutatta, hogy az imának őszintének és szívből jövőnek kell lennie.

Olvasd el Mt 6:5-15 és Lk 11:2-4 verseit, majd gondold át Jézus imáját a következők szerint!

- **Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben:** személyes kapcsolatod felismerése mindenk Atyjával.
- **Szenteltessék meg a te neved:** Isten szentségének felfedezése arra ösztönöz, hogy megkülönböztetett figyelemmel és tisztelettel forduljunk hozzá.
- **Jöjjön el a te országod:** Vágyakozás Isten visszatérésére, valamint arra, hogy a Lélek bennünk lakjon, amíg Urunk vissza nem jön.
- **Legyen meg a te akaratod, úgy a földön, amint a mennyben:** Meghajlás Isten akaratára előtt, és könyörgés azért, hogy ez valósuljon meg a mi életünkben; bizalom, hogy Ő tudja, mi a legjobb nekünk. Ez jobb, mint azért imádkozni, hogy a mi akaratunk teljesüljön.
- **Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma:** Kérni, ami az élethez kell, mind fizikailag (étel és víz), de lelki értelemben is (Jézus és élő Igéje).
- **Bocsásd meg a vétkeinket, amiképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek:** Megtérés, bocsánatkérés, továbbá emlékeztető arra, hogy bocsássunk meg mi is azoknak, akik bántottak minket, ellentételezés nélkül, ahogy Isten is teszi.
- **Ne vigy minket a kísértésbe, és szabadíts meg a gonosztól:** Védelem és menedék kérése a gonosztól (91. zsoltár).
- **Mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség, mindörökké, ámen:** Annak felismerése, hogy Istené minden, amik vagyunk, amink van és amit teszünk. Egyedül Övé a dicsőség (1Krón 29:11).

DICSÉRET, BŰNVALLÁS, KÉRÉSEK ÉS HÁLAADÁS

Mt 6:5-15 verseiben Jézus imádkozni tanított. Ennek mintája szerint forduljunk Istenhez akkor is, amikor négyszemközt, vagy a családdal, vagy akár a gyülekezetben imádkozunk, emlékezve rá, hogy az ima beszélgetés Istennel, mint egy Baráttal. Imáinkat gyakran telezsúfoljuk a kéréseinkkel, miközben Jézus annyi más dologért tanított imádkozni.

Olvasd el Dániel imáját Dán 9:4-19 szakaszában, és nevezd meg az ima különböző részeit!

Gondold át, hogyan építheted be a következő összetevőket a saját imáidba!

Dicséret: A dicséret Isten imádata Önmagáért, azért, amilyen. Olvasd el a 100. zsoltárt, Isten gyönyörű dicséretét! Gondolkodj Isten sokféle nevééről és lebilincselő jelleméről! Dicsérd Őt, mert Ő a Megváltó, a Szabadító, a Vigasztaló, a Gyógyító, a Jó Pásztor, az Alfa és az Ómega, a Köszikla, hogy csak néhányat említsünk a megnevezései közül.

Bűnvallás és megbocsátás: Amikor ráébredünk, hogy akivel beszélünk és akiben élünk, az maga Isten, nem hagyhatjuk, hogy bármi visszatartson vagy elszakítson minket tőle. Minél közelebb kerülünk hozzá, annál inkább látjuk értéktelenségünket és siralmas állapotunkat. Ez arra ösztönöz, hogy könyörögjünk a bűneinktől való szabadulásért, azért, hogy jellemünk hozzá hasonlóvá váljon. Amikor azt várjuk Istentől, hogy megbocsásson nekünk, nekünk is készen kell lenni megbocsátani másoknak. *„Valljátok meg bűneiteket egymásnak, és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok. Az igaz buzgó könyörgésének nagy ereje van”* (Jak 5:16, ÚRK).

Kérések: Milyen kihívásokkal nézel szembe, ha a családra, barátokra, egészségi állapotra, anyagi kérdésekre, munkára vagy tanulmányi dolgokra gondolsz? Mely területen van leginkább szükséged Isten segítő vezetésére? Kinek van rád szüksége, és hogyan adhatod meg neki a legtöbbet? Imádkozz konkrétan azokért a dolgokért és emberekért, kérve Istent, hogy legyen meg az Ő akarata!

Hálaadás: Olvasd el Fil 4:6 versét, és gondold az áldásokra az életedben! Nagy dolgok juthatnak az eszedbe – de mi a helyzet a kicsikkel, amelyeket oly gyakran veszünk magától értetődőnek? Isten kegyelmének állandó haszonélvezői vagyunk, ennek ellenére csak ritkán fejezzük ki halánkat, ritkán dicsőítjük Őt azért, amit értünk tesz.

EGYÉB KÉRDÉSEK AZ IMÁVAL KAPCSOLATBAN

Miért imádkozzunk, ha Isten már előre tudja, mit fogunk mondani? Miért kell imádkoznunk, hiszen Ő mindentudó? „Nem mintha szükséges lenne, hogy elmondjuk Istennek, kik vagyunk, mit akarunk, hanem hogy ily módon Istent a szívünkbe fogadjuk. Az ima nem Istent hozza le hozzánk, hanem bennünket emel fel őhozzá” (Ellen G. White: *Jézushoz vezető út*. Budapest, 2008, Advent Irodalmi Műhely, 69. o.). Biztosak lehetünk benne, hogy Isten ismeri minden vágyunkat és minden szükségletünket, olvassa szívünk minden szándékát. Az ima nekünk tesz jót. Lehetőséget ad, hogy megálljunk a mindennapi rohanásban, felismerjük Isten mindenhatóságát a világ összes dolga felett, megpihenjünk a lábánál. Másrészt utat nyit számára, hogy cselekedhessen a kéréseink szerint. Amikor pedig nem tudunk úgy imádkozni, ahogy kellene, a Szentlélek jár közben értünk (Róm 8:26-27).

Miért imádkozzunk, amikor minden rendben van? A hatékony imaélet egyik legnagyobb akadálya lehet az önelégült és büszke gondolkodás (lásd 3. tanulmány). Ha valóban ráébrednénk, mennyire nagy szükségünk van Istenre, sokkal közelebb kerülnénk hozzá. A tökéletes angyalok imádják és dicsőítik Őt, akkor miért gondoljuk, hogy bűnös emberként erre kevésbé van szükségünk? Mit mond erről Ézs 44:3 és Mt 5:6?

Mi a hit szerepe az imában? Olvasd el Zsid 11:6 versét, majd gondolkodj azon, amit olvastál! „Az ima és a hit közeli rokonok. A hit imájában isteni tudomány rejlik, amelyet mindenkinek meg kell érteni, aki életét sikeressé akarja tenni. Krisztus ezt mondja: *»Azért mondom néktek: Amit könyörgésteekben kértek, higgyétek, hogy mindazt megnyeritek, és megleszen néktek«* (Mk 11:24). Ő világossá teszi előttünk, hogy a kéréseinknek összhangban kell lenniük Isten akaratával. Azokat a dolgokat kell kérnünk, amelyeket Ő megígért, és amit elnyerünk, azt fel kell használnunk az Ő akaratának teljesítésére! Ha a feltételeket teljesítjük, az ígélet félreérthetetlen... Nem kell az áldás külső bizonyítékait keresnünk” (Ellen G. White: *Előtted az élet*. Nevelés. Budapest, 1992, Advent Kiadó, 256. o.)!

Kivel kell imádkoznunk? Az ima és a bibliatanulmányozás az Istennel való kapcsolatunk várvonala. Szánj időt arra, hogy a szívedet megvizsgáld, miközben beszélsz Istennel és figyelsz rá (Mt 6:6). Ugyanakkor a családban és kis csoportokban is kell imádkozni (ApCsel 12:12), mivel ahol ketten vagy hárman összegyűlnek, ott Isten is megjelenik (Mt 18:20). Nem utolsó sorban a gyülekezeti közösségünkkel is fontos imádkozni (Jak 5:13-16).

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: „Ha többet gondolnánk Jézusra és többet beszélünk róla, magunkról pedig kevesebbet, akkor jobban érezhetnénk a jelenlétét” (Ellen G. White: *Jézushoz vezető út*. Budapest, 2008, Advent Irodalmi Műhely, 76. o.).

„Ha félelmünkre és kétségeinkre hallgatunk, vagy ha minden titokba bele akarunk látni, mielőtt igaz hitünk lenne, nehézségeink mind nagyobbak lesznek. Ha gyengeségünk és alárendeltségünk érzetében jövünk Istenhez, akinek tudása végtelen, aki összes teremtményét ismeri, s szava és akarata által kormányoz mindeneket, s feltárjuk hitben és alázatosságban mindazt, ami a szívünket nyomja, akkor meghallgatja jajkiáltásainkat és megnyílti szívünket” (i. m. 72. o.).

„Szívünk az ima, a hálaadás szárnyain juthat közelebb az éghez. A Mennyben hálával magasztalják, és gyönyörű énekekkel dicsőítik Istent, és amikor hálánkat kinyilvánítjuk, istentiszteletünk mindinkább hasonló lesz a mennyei seregéhez... Lépjünk tehát mindnyájan tiszteletteljes örömmel Alkotónk elé, »hálaadással és dicsérettel« (Ézs 51:3)” (i. m. 77. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. A fenti idézetek melyik része érintett meg legmélyebben? És melyik tűnik számodra leginkább kihívásnak?
2. Milyen egyéb tanulságokat vonhatunk le a Bibliából mások imaélete kapcsán? Lásd pl. 1Kir 8:22-54; 2Kir 13:4; 19:14-19; Neh 1:4-11; Jer 32:16-25; Ez 10:1; Jón 4:2-3; Hab 3:1!
3. Milyen szerepe van a bűjtnek az ima mellett?
4. Van bármi új, amit a héten az imáról tanultál, amit bevezetnél az imaéletedbe, esetleg megváltoztatnál? Miért ne változtatnál, ha érdemes?

Összefoglalás: A Bibliában olvashatunk beszámolókat olyanokról, akiknek életerős, kiteljesedett imaéletük volt, de olyanokról is, akiknek nem. A lapjain mindig fogunk találni valakit, akihez tudunk kapcsolódni, bárhogya is állunk éppen Istennel. Számtalan ígéretet is olvashatunk, amelyek bátorítanak és irányt mutatnak az áhítatainkhoz. Törekedjünk arra, hogy lelkileg fejlődjünk - szemünket Jézuson tartva, aki tökéletes példa mindenben, a hitünk Szerzője és Beteljesítője!

JÁMBOR-SZABÓ ÉVA: AZT GONDOLTAD

Azt gondoltad, hallgatni jó,
mégis megtörik a csend,
és a szó kifakad a szívből,
mint a végső rend.

És a rend úgy ölel a csendben,
mint hangok virágzása,
és a rend úgy ölel a szívben,
mint szivárvány látása.

Ajándék életedben járod
szivárványos régi álmod,
teremtésben boldog ember,
öleld forrás-virágod!

Azt gondoltad, hallgatni jó,
mégis megtörik a csend,
és a szó kifakad a szívből,
mint a végső rend.

Hitben járni

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Máté 15:21-28; Márk 8:11-12; Lukács 7:1-10; Efezus 2:8; Zsidókhöz 11; Jelenések 14:12

„A hit pedig a remélt dolgok felőli bizonyosság és a nem látott dolgokról való meggyőződés” (Zsid 11:1, ÚRK).

Valaki egyszer azt mondta: „A hit olyan, mint a WIFI. Láthatatlan, de képes összekötni azzal, amire szükség van.” Kétségtelen: hit nélkül nem lehet kapcsolatba kerülni Istennel.

Milyen a hited ma? Volt már, hogy ingadozott a hited Istenben? Talán átéltél valamit, ami megpróbált, és nem tudtad, hogyan tovább az Istennel való kapcsolat terén? Lehet, hogy olyan a hited, mint a rózsa: a kis szárból először bimbó lesz, majd kinyílik, dús, színes virág válik belőle, és betölti a szobát felejthetetlen illattal? *„A hit pedig a remélt dolgok felőli bizonyosság és a nem látott dolgokról való meggyőződés” (Zsid 11:1, ÚRK).* Ezt nem mi hozzuk létre, mert *„az Isten adta kinek-kinek a hit mértékét” (Róm 12:3),* Isten ajándéka (Ef 2:8-9), és csak amiatt lehetséges, amit Ő már megtett bennünk és értünk.

A héten átnézzük a hit kérdéskörét. Mit tehetünk a kételyeinkkel és a hitelenséggel, Jézus szerint milyen az erős hit, illetőleg mit jelent *„Jézus hite”*?

URAM, KÉRLEK ADJ JELET!

Talán hallottad már: „Hinnék, ha láthatnám, ahogy a Vörös-tenger kettéválik, ahogy a manna hullik, vagy amikor Jézus meggyógyítja a vak embert.” Az is lehet, hogy hasonló gondolatok fogalmazódnak meg benned is. Másrészt miért volna nekünk könnyebb hinni, mint az ókori embereknek a bibliai időkben? Az izraeliták nem rendelkeztek a teljes Szentírással, sem olyan hosszú történeti visszatekintéssel, mint ami nekünk megadatott. Mózes nyomatékította annak fontosságát, hogy emlékezzünk Isten vezetésére és jóságára (5Móz 4:7-10; 8:2-3). Ellentétben az izraelitákkal, mi visszatekinthetünk hatezer év bibliai történelemre, amelyből okulhatunk (Jn 20:30-31). Minden generáció jelre vágyott, mi sem vagyunk kivételek. Ám a jelek körülvesznek minket. Olvasva *Máté evangéliuma* 24. fejezetét, láthatod, hány és hány dolog teljesedett már, vagy éppen teljeseodik napjainkban.

Az emberek Jézus idejében is jelet akartak látni, bizonyoságul, hogy Ő tényleg Isten Fia, noha már rengeteg jelet kaptak. Mit válaszolt a kérésükre Jézus (lásd Mk 8:11-12)?

Mi is vitatkoznánk Jézussal, próbára tennénk Őt, mint a farizeusok? Mi is kiváltanánk belőle azt, hogy „*lelke mélyéből*” felsóhajt (Mk 8:12), mert nincs hitünk, pedig mindent megadott hozzá?

„...a zsidóknak nem ilyen jelre volt szükségük. Nem szolgálta volna javukat több külső bizonyosság. Nem szellemi megvilágosodásra, hanem lelki megújulásra volt szükségük” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 1990, Advent Kiadó, 341. o.). Nem lehet, hogy nekünk is lelki megújulás kell inkább - eredeti, valóságos, percről perce való együttjárás Istennel? Talán nem is kell semmilyen jel, mert már kéznél van sok-sok ismeret, különösen a Bibliában.

Így ahelyett, hogy mi is megterhelnénk Jézust a hitünk hiányával, inkább emlékezzünk Megváltónk szavaira, amit Tamásnak mondott: „*Mivel láttál engem, hittél; boldogok, akik nem látnak és hisznek*” (Jn 20:29, ÚRK; lásd még Zsid 11:1). Isten nem vak hitet vár tőlünk - hiszen már annyi mindent adott, hogy legyen okunk hinni. Ám a sok észérv mellett is van lehetőség a kételkedésre. A kulcs: arra kell fókuszálnunk, ami erősíti a hitünket, nem arra, ami kételyt ébreszt.

Hogyan tudnád leírni a hitedet, mindössze hatvan másodperc alatt? Mit árul el a válaszod arról, amiképpen Istennel járod az utad?

JÉZUS LÁTJA A HITÜNKET

Hasonlítsd össze, ahogy Jézus látja a tanítványok hitét Mk 4:40 versében, valamint az asszony hitét Mt 15:21-28 szakaszában!

Csak mert Jézust követjük, ez még nem jelenti automatikusan, hogy a hitünk erős. Egyesek azt gondolták magukról, hogy hisznek, Jézus azonban pontosan látta, mi volt valójában a szívükben (Jn 2:23-25).

Olvasd el Lk 7:1-10 verseit! Mit tanulhatunk a hitről a beszámoló alapján?

Márk evangéliuma 9. fejezetében olvasunk egy emberről, aki kérte Jézust, hogy űzze ki a démont a fiából. A hite csak arra volt elég, hogy elmondja: „Uram! Légy segítségül az én hitetlenségemben” (Mk 9:24, ÚRK)!

Jézus minden ilyen helyzetben megemlítette az emberek hitét, vagy éppen annak hiányát, és azt, hogy a megtett csodák a hit eredményei, vagy azért történnek, hogy erősítsék az emberek hitét.

Ugyanígy ösztönöz a Szentlélek bennünket, hogy higgyünk, miközben a lelkek ellensége azt akarja, hogy kétségeink legyenek, vagy elutasítsuk Isten befolyását az életünkben. „A lélekben dédelgetett hitetlenségnek megbabonázó hatása van. A kétely magjait oly rég óta vetik, ezért megtermik gyümölcsüket, de a hitetlenség minden gyökerét folyamatosan ki kell ásni. Amikor e mérgező növényeket kigyomlálják, nem növekednek tovább, mert ahhoz a szavak és cselekedetek tápláló ereje kell. A léleknek szüksége van a hit és a szeretet drága palántáira a szív talajában” (Ellen G. White: *Faith and Works*. 17. o.).

Mit tehetünk, ha kétségek ébrednek bennünk Istennel vagy az Igével kapcsolatban? Isten nem veszi semmibe, nem kerüli ki az emberi értelem gondolatait, mivel a saját képmására teremtett bennünket. Hív, hogy párbeszédet folytassunk vele, ahogy tette ezt Ábrahámval, Mózeszel és Jóbbal. Hív, hogy megtanuljunk az Ő nagy, végtelen rendjében gondolkodni és munkálkodni, még akkor is, ha egy ponton alá kell vetnünk magunkat annak, amit nem értünk teljesen.

Gondolj végig minden logikus észérvet a hiteddel kapcsolatban! Melyik az a pont, amikor a logikus érvelés nem elég már, és a hitnek – a szilárd és józan hitnek – kell átvennie az irányítást?

A HIT NEM CSUPÁN ÉRZÉS

Jézus azt mondta, hogy ha van hited, akár csak olyan picit, mint egy mustármag, hegyeket mozdíthatsz el (Mt 17:20). Aki látott már mustármagot, tudja, mennyire apró. Igen, ha van hited, még ha csak ennyi is, nagy változások történhetnek. A hit tehát rendkívül fontos. Elég erősnek is kell lennie ahhoz, hogy valami emberfelettit cselekedjen. Ugyanakkor, akárcsak a mustármag, amely nagy fává nő (Mt 13:31-32), a hitünknek is növekednie kell, nem maradhat statikus. Igazából már az alapvető kapcsolat kialakításához is szükség van a hit egy bizonyos mértékére (Róm 12:3).

Mit mond Ef 2:8 verse a hit szerepéről a megváltásban? Miért nem állíthatja senki, hogy „azért nincs hitem, mert nekem Isten nem adott”?

Először is muszáj megértenünk, hogy a hit nem anyagi dolog, hanem az ember válaszreakciója a Lélek ösztönzésére. Isten a jóságos kezdeményező, aki Szentlelke által magához von, ha hagyjuk (Jer 31:3). Kegyelemből, hit által üdvözülünk, ami válasz Isten kegyelmére, amit Jézus halála által nyerünk. Isten megment bennünket, mert hiszünk Őbenne, kegyelmének eredményeként. Mindez az Istennel való kapcsolatunk szívében kap helyet.

Emlékeznünk kell arra is, hogy a hit nem egy érzés. „Sokan nem gyakorolják a hitet, amelyet joguk és kötelességük lenne gyakorolni, mert arra várnak, hogy megérkezzen az a bizonyos érzés, amelyet csak a hit hozhat el. A hit azonban nem érzés... A hitet nekünk kell gyakorolnunk, de az örömteli érzés és az áldás Isten ajándéka” (Ellen G. White: *Early Writings*. 72. o.).

Egyesek úgy vélik, hogy nincs hitük, mert nem érzik magukat közel Istenhez, vagy nem érzik magukat olyannak, amilyenek szerintük keresztényként lenniük kellene. A hívői élet a hitről és a bizalomról szól, nemcsak kellemes időkben, hanem a sötétben, az élet viharaiban is, vagy amikor nem igazán érted, mi történik veled. Az érzéseink nem uralkodhatnak a vallási tapasztalatainkon vagy az Istennel való kapcsolatunkon. Éppen akkor kell gyakorolni a hitünket és igyekezni Istenre támaszkodni, amikor azt gondoljuk, hogy távol vagyunk tőle (ahogy Mk 9:24 versében az apa tette).

Keresd ki a következő bibliai igéket, és a hit cselekedeteként igényeld ezeket, hogy erősítsd a kapcsolatodat Istennel ma (2Krón 15:7; Lk 7:50; Róm 3:23-26; Zsid 12:1-2)! Mondd el ezeket hangosan, az imád részeként!

A HIT PÉLDÁI

Ma tanulmányozd a hit nagyszerű leírását, *A zsidókhöz írt levél* 11. fejezetét! Először olvasd el hangosan elejétől a végéig! Majd olvasd el újra, és írd le a gondolataidat a következő pontok alapján!

- Olvasd újra az 1. verset! Miben reménykedsz a mára vonatkozóan, amit nem látsz? (Gondolj a közvetlen szükségleteidre és az örökkévalósággal kapcsolatos vágyaidra is!)
- Milyen szerepe van a hitnek a személyes bizonyosságtételedben és a megterésedben?
- Olvasd újra a 3. verset Istenről és a teremtésről! Miért az a legkönnyebb több szempontból is, hogy hittel elfogadjuk az alkotó Isten létezését?
- Olvasd újra a 6. verset, és írd le az üzenetét a saját szavaiddal!
- A 7-40. versek bemutatják néhány bibliai hithős életét. Miért a hit az a központi tényező, amely meghatározza ezeknek az embereknek a kapcsolatát Istennel?

Egy kicsinyke hit is (mint egy mustármag) lehet erős, és mindössze erre van szükséged, hogy növekedj az Istennel való kapcsolatban (Mt 17:20). Amíg kész vagy együttműködni vele, Isten segít, hogy a hited növekedjen.

A hit abból származik, hogy hallod Istent szavát az Igéből, a Bibliából (Róm 10:17). Kötelezd el magad a napi iget tanulmányozás és ima mellett!

Kérd Istent, hogy növelje a hitedet (Lk 17:5) - ahogy az apa tette, aki megszállott fiával Jézushoz ment: „a gyermek apja pedig könnyek között tüstént így kiáltott: Hiszek, Uram! Légy segítségül az én hitetlenségemben” (Mk 9:24, ÚRK)! Elismerhetjük hitetlenségünket és kérhetjük Őt, hogy növelje a hitünket.

A hit és a kétség jelen lehet egyszerre (Mk 9:24). Ne sétálj el egyszerűen Istentől, csak mert vannak megválaszolatlan kérdéseid! Valóban fontos „félelemmel és rettegéssel” dolgozni a megváltásodon (Fil 2:12-16), hogy végül „saját” hited legyen, nem valaki más hite, amit kölcsönöztél, ahogy azt az öt szűz próbálta elérni (Mt 25:8).

Válaszolj a Szentlélek készítésére, és kérd, hogy még erőteljesebben legyen jelen az életedben!

Gyakorold a hitedet! Emlékezz rá, hogy a hit nem csupán érzés, inkább döntés, hogy bízni fogsz. Emlékezz rá, hogy az élet sötét óráiban, amikor nem látod Istent, Ő akkor is veled van (2Kor 5:7)!

Személyes hálaimádban köszönd meg Isten hűségét, és gondolkodj el a „Hűségét végtelen...” kezdetű ének szavain!

JÉZUS HITE

Amikor a világtörténelem a végéhez közeledik, úgy jelenik meg Isten népe a hármass angyalai üzenet összefüggésében, mint akik megtartják Isten parancsolatait és Jézus hitét.

Olvasd el Jel 14:12 versét! Mit jelent a „Jézus hite” kifejezés?

Ha megnézed, hogyan értették meg a hetednapos adventisták a hit általi megigazulás tanát, azt látod, hogy az 1890-es években Jézus hitének és a hármass angyalai üzenetnek a tanítása nagy hangsúlyt kapott az egyházban. Egészen addig kiemelten hangsúlyozták a törvényt, így szükség volt az evangélium nyomatékosítására. Ellen G. White így összegzi: „Isten parancsolatait hirdették is az adventisták, de Jézus Krisztus hitének nem tulajdonítottak hasonló jelentőséget, s így nem adtak lehetőséget arra, hogy a törvény és az evangélium kéz a kézben járjon” (*Szemelvények Ellen G. White írásaiból*. 3. köt. Budapest, 2010, Advent Kiadó, 155. o.).

Bár *A zsidókhöz írt levél* felsorol hithősöket, de egyikük hite sem mérhető Jézuséhoz.

Olvasd el Mt 26:36-42 verseit! Mit mond a szakasz Jézus hitéről ebben a kritikus helyzetben?

Amikor Jézus hitével rendelkezünk, ez nem csupán azt jelenti, hogy iránta és Igéje iránti engedmességben követjük Istenbe vetett bizalmát, hanem azt is, hogy nap mint nap élő, aktív tapasztalatként éljük meg a vele való kapcsolatot. Tisztában kell lennünk azzal, és eszerint is kell élnünk, hogy nem lehet üdvözítő kapcsolatunk Istennel anélkül, hogy Jézus a napi életünk középpontjában lenne.

Jézus hitével rendelkezni azt jelenti, hogy Ő bennünk van, a hite a szívünkben él, hiszen Ő a hitünk valódi alapja. A mi hitünk olykor meggyengül vagy meginog, de Jézus méltó (Jel 5:9), és mi részesülhetünk az Ő hitében. Ez a hit egyrészt tükröződik saját tapasztalatainkban, másrészt nekünk tulajdonítatik kegyelmi ajándékként, amelyben minden hívő részesül.

Mennyire vágysz Jézus hitére? Kérd Istentől alázattal, hogy adja meg neked, és személyes imakérésként igényeld Zsid 11:6 üzenetét: „Uram, hit nélkül lehetetlen tetszeni neked. Hozzád jövök, mert hiszem, hogy te vagy és megjutalmazol, ha kitartóan kereslek. Most is ezt teszem.”

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: Hit által (Róm 5:1) igazulunk meg (megbocsátást nyerünk és helyreáll a kapcsolatunk Istennel). Szintén hit által szentelődünk meg (erőt kapunk, hogy Jézushoz hasonljunk - ApCsel 26:18). Amikor Jézust behívjuk az életünkbe, Isten gyermekeivé válunk (Jn 1:12), Isten Fiában élünk hit által (Gal 2:20).

„Látszólag nincs tehetetlenebb, valójában mégis legyőzhetetlenebb, mint az a lélek, aki érzi semmiségét, és teljesen a Megváltó érdemeiben bíz. Ima, valamint Isten Igéjének tanulmányozása által, és mert hiszi, hogy Isten állandóan jelen van, a leggyengébb ember is kapcsolatban lehet az élő Krisztussal, aki fogja kezét és soha nem ereszti el” (Ellen G. White: *A Nagy Orvos lábnyomán*. Budapest, 1998, Advent Kiadó, 182. o.).

„Hitüket meg kellett erősíteniük hő imával, böjttel, szívbeli megalázkodással. Meg kellett üresíteniük önmagukat énjüktől, be kellett telniük Isten Lelkével és erejével. Komolyság, hit általi könyörgés Istenhez: kizárólag ez biztosíthatja a Szentlélek segítségét a fejedelemségek és hatalmasságok, e világ sötétségének bírói és a világban lakozó gonosz lelkek elleni harchoz. Hit által teljes függőségbe kerülünk Istentől, fenntartás nélkül odaszentelődünk munkájára” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 1990, Advent Kiadó, 364. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. Az ellenséggel folytatott küzdelemben a Szentlélekkel való együttműködés melyik öt fő gondolatát emeli ki az iménti idézet?
2. Milyen szerepe van a csatában a hitnek?
3. Hogyan látod ezt most az életedben?
4. Olvasd el Zsid 10:23 versét! Miért annyira fontos, hogy rendületlenül ragaszkodjunk hitvallásunkhoz?
5. Milyen gyakran gondolsz arra csüggedés közben, hogy ideje még jobban Jézusra hagyatkozni?

ÖSSZEFOGLALÁS: Isten mindenkinek adja a hit valamilyen mértékét, amely a vele való kapcsolat alapját képezi. Jézus, a hit Szerzője és Bevégzője bemutatta a hit erejét. Amikor a hitünk kicsi, sírva és alázatos szívvel fordulunk hozzá, Isten csodákat tesz az életünkben (lásd Jer 31:2-4, 9, 11-12). Egyenes úton vezet, hogy ne botladozzunk tovább, és békeséget nyerünk. Jézus a legtökéletesebb példa mindenben, és ha megvan bennünk az Ő hite, az az Ő népének tagjaként azonosít bennünket a végidőben.

JÁMBOR-SZABÓ ÉVA: KENYÉR VAGY

Kenyér vagy, életnek kenyere,
emberben, Embernek jöttél,
Isteni lényeggel nemesülsz,
szívednek kapuján törvény.

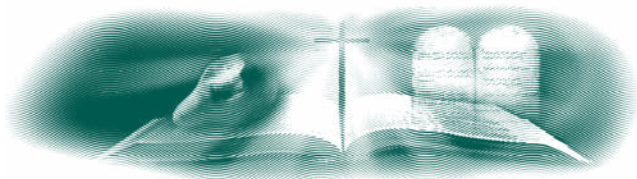
Mosolyod, tetted üzeni,
éhezők éhét látod-e?
Ládod-e azt, hogy kenyér vagy?
Áldozatodat vágyod-e?

Nincsenek kérdések, simul a harc,
válaszok ölelik szíved.
A földre te is szeretni jöttél,
ez egyetlen vihető kincsed.

Egyetlen megtartód égi mérlegen
földi utadnak rendje,
itt nyílik a csendnek virága
újuló születésedre.

Kenyér vagy, életnek kenyere,
emberben, Embernek jöttél,
Isteni lényeggel nemesülsz,
szívednek kapuján törvény.

A bűn, az evangélium és a törvény

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Birák 14; Máté 5:17-18; 7:24-29;
Márk 9:42-48; Róma 3:20, 28

„Sohasem feledkezem el a te határozataidról, mert azok által elevenítettél meg engem. Tied vagyok, tarts meg engem, mert a te határozataidat keresem” (Zsolt 119:93-94).

Vitathatatlanul a bűn a legnagyobb akadálya annak, hogy közeli kapcsolatban éljünk Istennel. Nemcsak elválaszt most tőle (Ézs 59:2), de megcsal, árt, felemészt és végül tönkretesz bennünket. A bűn és az önző énünkkel vívott csata a legnagyobb harcunk, amiben valaha részünk lesz, mérhetetlenül nagy, sőt örökkévaló kihatással.

Egyesek elfogadják a bűnt mint az élet természetes részét. Végül is az emberi természetünk része, hogy élvezni akarjuk az élet dolgait. De vajon elfogadhatóbb lesz a bűn csak azért, mert a társadalom megbékélt vele? Talán finomkodva közelítünk ehhez a témához, mert attól félünk, hogy megsértünk valakit, ha a bűnt nevén nevezzük. Csakhogy ha úgy döntünk, hogy igyekszünk kényelmesen együtt élni vele, végül annál távolabb kerülünk az Istennel való egészséges kapcsolattól. Igen, mindenki bűnös, a gondolataink, a motivációink, a cselekedeteink bántanak másokat, saját magunkat és Istent is. Végeredményben a bűn lerombolja Istennel való kapcsolatunkat, Ő azonban kinyilatkoztatta magát nekünk törvényének ismerete által, amely rávilágít életünk bűneire.

Ezen a héten megnézzük, miért adta Isten a törvényt; és ha valaki megszegi azt, és ezáltal bűnbe esik, mi vagy ki segíthet helyreállítani az Istennel való kapcsolatát.

FIGYELEMELTERELÉSEK ÉS KÍSÉRTÉSEK

Olvass Sámson kísértéseiről Bírák 14. fejezetében, illetve Bír 16:1, 4, 16-17 verseiben! Isten határozott céllal hívta el Sámson, ő azonban a szolgálat közben engedett a kísértésnek. Mi a tanulság abból, ahogyan véget ért az élete?

A nagy küzdelem valóságos, és mindannyian részei vagyunk. A kozmikus harc, amely a mennyben kezdődött, ma mindannyiunk életében szerepet játszik. Sátán tudja, hogy mindent be kell vetnie abban az időben, amelyben élünk, közvetlenül Krisztus visszatérése előtt, ha el akar távolítani minket az Istennel való szoros kapcsolattól. Lehet olyasvalami az életedben, ami elvonja a figyelmedet, ami önmagában egyáltalán nem tűnik rossznak, de annyi idődet és energiádat elveszi, hogy végül Istenre már alig marad. Lehet ez munka, közösségi média, vásárlás, sport vagy étel. Nagyon őszintén szembenézve önmagunkkal látjuk majd, hogy ezek bármelyike, amivel túlzottan, kiegyensúlyozatlanul foglalkozunk, végül Istentől és másoktól veszi el az időt. Az ellenségünk nagyon jól ismeri a gyengeségeinket és a dolgokat, amelyekkel el tud téríteni az Istennel töltendő időtől. Ne feledjük, először Istent kell keresnünk (Mt 6:33), mielőtt belevágunk a napi forgatagba és mindabba, ami ránk vár. Jézus megérti a helyzetünket, de megdorgál a közönyünkért (Jel 3:14-22). Habár Isten, emberré is lett, aki érzett fáradtságot, mint mi (Jn 4:6). Ismerte az élet terheit, amit mi is hordozunk, de könnyebbé tette azáltal, hogy gyakran félrevonult egyedül, Atyjához imádkozni (Mt 14:23; Mk 1:35; Lk 5:16; 6:12). Tisztában volt vele, hogy az Atyával töltött idő a legjobb, amit tehet, ha vissza akarja nyerni az erejét a kísértések elleni harcban. Ez a legjobb és a legbiztosabb út a számunkra is. Sámson elbukott, mert azt hitte, erős. A saját erejében bízott a kísértésekkel szemben. Minden egyes nap, mindannyiunknak harcolnunk kell a bűnnel, miközben a lelkek ellensége igyekszik gyengíteni és tönkretenni a kapcsolatunkat Istennel. Ismeri gyenge pontjainkat, és azokat veszi célba, hogy tompítsa az Istennel való kapcsolatunkat, a büntudat és az értéktelenség érzésével árásszon el, bármivel, ami a Teremtőtől eltávolíthat. Félre akarja siklatni a gondolkodásunkat, szándékainkat és cselekedeteinket, hogy megvethesse a lábát életünk valamely területén. Ám sose feledd: hitünk segít megállni, a hit pedig Isten Igéjének hallásából származik.

Milyen küzdelmeid vannak jelenleg? Hogyan segíthet ezekben Isten Igéje?

AZ ISTENNEL VALÓ KAPCSOLATUNK ERŐDÍTMÉNYEI

„Azért aki azt gondolja, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék” (1Kor 10:12, ÚRK). Az elbizakodottság a te veszedet is okozhatja, mint Sámsonét.

„...ne kürtöltess magad előtt, ahogy a képmutatók... hogy az emberektől dicséretet nyerjenek” (Mt 6:2). Ne mondd folyton mindenkinek, milyen jó vagy! Légy inkább alázatos, mint Jézus!

„Én pedig azt mondom: Mindenki, aki kívánsággal tekint egy asszonyra, már paráználkodott vele az ő szívében. Ha pedig a te jobb szemed bűnre csábít téged, vágd ki, és vesd el magadtól, mert jobb neked, hogy egy tagod vesszen el, mintsem egész tested a gyehennára jusson” (Mt 5:28-29, ÚRK). Tégy meg mindent, hogy a parázna vágyak eltűnjenek a szívedből, mert ez komoly akadály az Istennel való kapcsolatodban!

„Ne ítéljetez, hogy ne ítéltessetek! Mert amilyen ítélettel ítéltek, olyannal ítélnék meg titeket is. És amilyen mértékkel mértek, olyannal mérnek nektek is” (Mt 7:1-2, ÚRK). Ne legyél annyira kritikus és ítélkező másokkal! Isten a bíránk, hagyd rá az ítéletet (1Kor 4:5)!

„Én pedig azt mondom nektek: Szeressétek ellenségeiteket, áldjátok azokat, akik titeket átkoznak, jót tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnék, és imádkozzatok azokért, akik üldöznek titeket” (Mt 5:44, ÚRK). Ne gyűlöld az ellenségeidet! Amikor negatív gondolatokat táplálsz azok iránt, akik rosszul bánnak veled, ez abban a pillanatban akadályt képez az Istennel való kapcsolatodban. Inkább kezdj el imádkozni az ellenségeidért, és nézd meg, ez miként változtatja meg nemcsak az Istennel való együttjárásodat, de a másokhoz fűződő viszonyodat is!

„Én pedig azt mondom néktek, hogy mindaz, aki haragszik az ő atyjafiára ok nélkül, méltó az ítéletre” (Mt 5:22). Talán igyekszel igazolni, hogy miért kiabálsz a hozzád közel állókkal. Miként hat a dühöd az Istennel való kapcsolatodra, nem is beszélve azokról, akikre haragszol? És ez csak néhány terület, amely a botlásunkat okozhatja.

Jézus figyelmeztetett, mit tegyünk, ha a kezünk, lábunk vagy szemünk bűnre csábít bennünket. Mit mondott az ilyen esetekről? Olvasd el Mk 9:42-48 részét!

Nagyon furcsán hangzik, hogy vágd le a kezed vagy a lábad, szúrd ki a szemed, ha ezek valamelyike bűnbe vinne. Pontosán az volt Jézus célja, hogy felkapjuk rá a fejünket. Mindez rámutat, hogy mennyire súlyosnak tartja a bűnt és annak hatását az életünkben. Te mennyire veszed komolyan?

ISTEN TÖRVÉNYE

Hogyan határoznád meg, írnád le, mi a bűn olyasvalaki előtt, aki nem keresztény? Minek nevezi a Szentírás? Olvasd el Róm 3:20 és 1Jn 3:4 verseit!

A bűn Isten törvényének áthágása (1Jn 3:4), ami a természetünkbe ágyazódott (Zsolt 51:7; Jer 17:9). A törvény rávilágít, mi is a bűn valójában. A törvény olyan, mint amikor szemüveget veszünk fel, hogy tisztán lássuk, mi zajlik körülöttünk, vagy tükörbe nézünk, hogy lássuk, milyen a külsőnk. Ettől látjuk a maga valóságában, ez győz meg minket arról, milyen is az életünk, a jellemünk, miközben azt is bemutatja, milyen Isten jelleme, mi fontos a számára.

A Tízparancsolatot Isten a saját ujjával írta le (2Móz 20:3-17). Jézus elisméltelte a fontosságát: „Szeresd azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és minden erőddel. Ez az első parancsolat. A második pedig ehhez hasonló: Szeresd felebarátodat, mint magadat. Nincs más, ezeknél nagyobb parancsolat” (Mk 12:30-31, ÚRK). És kiegészítette: „E két parancsoltól függ az egész törvény és a próféták” (Mt 22:40).

Az izraelitáknak a Sínai-hegyen és számunkra ma (Zsid 1:1-2) azt mondják el Isten igéi, hogy a törvényben minden a kapcsolatról szól. Isten azért adta a parancsolatait, hogy védje a kapcsolatainkat vele és másokkal. Csak-hogy Sátán eltorzította a törvény szépségét, így sokan tehertételként látják. A szeretet és szabadság helyett gyakran törvényeskedés kapcsolódott hozzá, miközben a Biblia így nyilatkozik róla: „Mert az az Isten szeretete, hogy megtartjuk az ő parancsolatait; az ő parancsolatai pedig nem nehezek” (1Jn 5:3).

1. Egytől ötig terjedő skálán megadva mennyire becses számodra az élő Ige (és annak része, a törvény)?
2. Amikor Isten törvényére gondolkodok, tiltás jut eszembe, vagy inkább valami, ami megerősít? Hogyan érthetném meg jobban a törvény szerepét, ha inkább tiltásnak látom?
3. Mi történne, ha az Isten és az embertársaim iránti szeretet isteni törvénye kerülne a középpontba az életemben, a családomban és a gyülekezetben? Mi változna meg az életemben és a kapcsolataimban?

ISTEN TÖRVÉNYE ÉS AZ EVANGÉLIUM

Jézus nagyon határozottan és lényegre törően magyarázta el, mit gondol a törvényről.

Mit mondott Jézus a törvényről Mt 5:17-18 verseiben?

Ahogy egy családban jól látszanak a képviselt értékek a gyermekeknek szabott határokból, Isten törvénye azt mondja el, milyen Isten jelleme és ténylegesen mi fontos a számára. Azért adta a törvényt, hogy védje a vele és egymással kialakítandó kapcsolatainkat, tudva, hogy törvényei az élet minden területén vezetnek bennünket, hogy növekedhessünk Őbenne. Végtére is ki ne szenvedett volna már a bűnnek, a törvény áthágásának szörnyű következményeitől?

A törvény középpontja, lényege Jézus szeretete: „*Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartjátok*” (Jn 14:15). Amikor őszintén szeretjük Jézust, természetes belső indítatásból tartjuk be törvényét. Világosan értve törvényét ösztönzést érzünk arra, hogy még jobban szeressük Őt. Az Isten iránti szeretet táplálásának legjobb módja, ha folyton szemünk előtt lebeg a kereszt és Jézus helyettes áldozati halála.

Ez az oka, hogy az evangélium és a törvény kéz a kézben jár. Ez azt is jelenti, hogy ha hiszünk a törvényben és megtartása fontosságában, muszáj tudnunk azt is, hogy jogilag a parancsolatok csak elítélnek bennünket Isten előtt. A törvény sosem bocsát meg, tesz igazzá és biztosít engesztelést. Ellenkezőleg, éppen a törvény mutat rá, miért van szükségünk megbocsátásra, megigazításra, engesztelésre. Tehát a törvény mellett - sőt, a törvényről alkotott felfogásunk alapjaként - ott áll az evangélium: Krisztus értünk vállalta a halált, és így képes arra, amire a törvény nem: igazzá nyilvánít Isten előtt.

Olvasd el a következő verseket: Róm 3:28, 4:13-16, Gal 2:16, 3:13 és Fil 3:9! Mit tanítanak e versek, ami segít hívóként betartani a parancsolatokat anélkül, hogy törvényeskedőkké válnánk?

TUDNI ÉS TENNI

A hegyi beszédben Jézus sokat foglalkozik a kapcsolattal, amit vele és egymással tartunk fenn. Elgondolkodtató dolgot említ az üzenete vége felé: „Nem mindenki megy be a mennyek országába, aki ezt mondja nekem: »Uram, Uram!«, hanem csak az, aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát” (Mt 7:21, ÚRK).

Megváltónk arra hívja fel a figyelmet, hogy egyesek hozzá kiáltanak, olyanok, akik sokat tudnak róla, anélkül, hogy valójában ismernék Őt. Alapvető, hogy növekedjünk a róla való ismeretben, a Biblia is figyelmeztet, hogy Isten népe elveszhet, ha nem ismeri Istenét, vagy ha figyelmen kívül hagyják, amit tudnak róla (Hós 4:1, 6, 10). Sose becsüljük le az időtálló bibliai igazságokat! Ám ha a tudás nem változtat meg, ha nem válunk általa sokkal elkötelezettebbé, ha nem járunk szorosabban Istennel, nincs haszna.

„Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust” (Jn 17:3). Jézus kijelenti: a mennybejutás alapfeltétele, hogy Isten akaratát cselekedjük, vagyis megismerjük Őt - mivel nem cselekedhetjük az akaratát anélkül, hogy ismernénk valójában. Ez a döntő tényező, és nagyon észszerű elvárás. Ha a gyerekek azt mondja, hogy szeret, és általában megteszi, amit kérsz, a cselekedetei a szeretetének és a tiszteletének a mélységéről árulkodnak. Ugyanígy, ha szeretjük Istent, vágyunk az akarata szerinti életre, mert tudjuk, hogy ez a legjobb, amit tehetünk. A válaszuk, az engedelmségünk a szeretetünkből fakad, és a vele való kapcsolatunk igaz természetét mutatja.

Jézus szívbe markoló kihívással zárja a hegyi beszédet. Mi volt ez? Olvasd el Mt 7:24-29 verseit!

Ha igazán odafigyelünk Jézus szavaira, elkerülhetetlen, hogy azok kihívás elé állítsanak és átforgalmazzanak bennünket. Mindenekelőtt legyen nyitva a fülünk és befogadó a szívünk, hogy a tervrajz, ami alapján szoros kapcsolatban élhetünk Istennel, minden levegővétellel egyre mélyebben bevésődjen a lelkünkbe. Az életünk Sziklára épülhet fel, Isten tökéletes terve alapján.

Az Istennel való közvetlen kapcsolat tervrajza nem titok. Az ihletett bibliai szövegekben megtalálható, és Ő mindenkinek felajánlja. Kinek-kinek személyes döntése, hogy elfogadja-e azt hittel, igényt tartva Krisztus tökéletes igazságára, amit aztán megéli a mindennapokban.

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: Nem kellene meglepnie bennünket annak, hogy a törvény témáját is annyira eltorzíthatják és félreérthetik, hiszen Sátán Isten elleni legfőbb támadása éppen a törvényre irányult.

Egyesek azt hitték Jézus napjaiban, hogy a törvény félreállítsa miatt jött, de ettől semmi nem áll távolabb az igazságtól. Jézus megvilágította a törvényt és Isten gyönyörű jellemét, azért jött, hogy betöltse azt (Mt 5:17-18), megmutatva ezáltal, milyen is valójában Isten. „A népnek csak akkor lehetett reménye arra, hogy be tudja tölteni a menny szándékát, ha az Isten Igéje iránti tiszteletet ápolja szívében. Az Isten törvénye iránti megbecsülés adott erőt Izráelnek Dávid uralkodása alatt és Salamon uralkodása kezdetén. Az élő Igében való hit által ment végbe a reformáció Illés és Jósiás idejében. Ugyanezekre a szentírási igazságokra, Izráel gazdag örökségére hivatkozott reformtörekvéseiben Jeremiás” (Ellen G. White: *Proféták és királyok*. Budapest, 1995, Advent Kiadó, 289. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. Hogyan tekint a bűn kérdésére a mai ember? Hogyan reagáljon erre az egyházunk?
2. Voltál már közvetlenül tanúja annak, hogyan teszi tönkre a bűn az Istennel és embertársakkal való kapcsolatot?
3. Könnyű vagy nehéz számodra engedelmeskedni Isten törvényének? Milyen tényezők játszanak szerepet ebben?
4. Hogyan kerülhetjük el a törvényeskedés csapdáját adventistaként mi, akiket arról ismernek, hogy komolyan vesszük a törvényt? Mit tegyünk, nehogy a törvény betartásával próbáljunk megoldozni az üdvösségünkért? (Végezzünk gondolatkísérletet: az ítélet napján, amikor minden bűnünk a szent és tökéletes Isten elé kerül ítéletre, mire számíthatunk? Az engedmességünkre vagy Jézus tökéletes igazságára?)
5. Miként hat a tudás (vagy annak hiánya) az ember kapcsolatára Istennel? (Olvasd el Péld 24:3, 13-14 verseit!)

ÖSSZEFOGLALÁS: Az életünket megfertőzte a bűn, ami elválaszt Istentől. Ő ennek ellenére hív, hogy ismerjük meg és szeressük Őt teljes elménkkel, szívünkkel és lelkünkkel, minden erőnkkel. Ha így teszünk, természetes módon fogjuk még jobban szeretni embertársainkat is. Isten és az embertársaink iránti szeretetet mutatja be a törvény, amit azért adott, hogy védje és őrizze a vele és embertársainkkal való kapcsolatainkat. Isten törvénye jellemének gyönyörű visszatükröződése, és amikor megértjük, a Teremtővel való kapcsolatunk még erősebbé válik.

BÁNFINE ROÓZ MAGDOLNA: KIHÉZ MEHETNÉK?

„Monda azért Jézus a tizenkettőnek: Vajon ti is el akartok-é menni?
Felele néki Simon Péter: Uram, kihez mehetnénk? Örök életnek beszéde van tenálad.
És mi elhittük és megismertük, hogy Te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia” (János 6:67-69).

Kihez mehetnék Uram? Hisz Te vagy az élet,
Nálad nyer nyugalmat minden fáradt lélek.
Ha a teher miatt, már alig mehetek,
Akkor hozzád jövök, mert Te leveheted.

Kihez mennék Uram, békét keresni,
Amilyent e világ nem tud megszerezni?
Egyedül csak hozzád Béke Fejedelme,
Lehajtom öledbe fáradt, bús fejemet.

Kihez mennék Uram, ha a vihar rettent?
Rajtad kívül nincs más, ki a bajból kiment.
Uram, szavadra csendesül a szélvész,
Bajból kimenteni, Te vagy egyedül kész.

Kihez mehetnék Uram? Lelkem nem feledhet,
Mint hordoztad értem véres keresztedet.
Hozzád közelgetek bűnbánó lélekkel,
Te tisztíthatsz meg kiontott véreddel.

Kihez mennék Uram? Nincs másutt maradás,
Mert Te vagy az élet, Te vagy a feltámadás.
Újító erőre sehol sem lelhetek,
Lelked erősíti csüggedt lelkemet.

Kihez mehetnék Uram? Hozzád vágyom csupán,
Ott vágyom megpihenni szenvedésem után,
Bűnömért átszegzett két karod között.
Légy az én vezetőm, amíg Hozzád jövök!

Jövök Uram, jövök fáradtan, megtörten,
Légy az én vezérem, búban és örömben!
Innen a Jordánon, ha utam végzem,
Fenn országodban, engedj Nálad lennem!

Megtérés és bűnbocsánat

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 2Mózes 34:1-10; Ézsaiás 61:10; Hóseás 6; Máté 22:1-14; Apostolok cselekedetei 3:18-19; Róma 6:23

„Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól” (1Jn 1:9).

Oly távolinak tűnt az ígélet földje a pusztában a felhőoszlop lábánál táborozó izraeliták számára. Mózes eltűnt a vastag felhőrétegben, ami a Sínai-hegy tetejét napokkal korábban elborította. Biztos nem is él már a vezetőjük, gondolták, ha nem halt éhen ennyi idő alatt, az emésztő tűz a hegytetőn biztosan végzett vele. A keverék nép (az izraeliták és az egyéb népek, akik kijöttek velük a kivonuláskor) nyugtalanná és türelmetlenné vált, készen arra, hogy elinduljon a tejjel és mézzel folyó föld felé. Bár ugyanezek az emberek néhány nappal korábban ünnepélyes szövetséget kötöttek Istennel, miszerint engedelmeskedni fognak neki, egy képre vágytak, ami az Istenüket kiábrázolja, amit láthatnak. Ezért összegyűltek Áron sátra körül, és azt követelték tőle, hogy készítsen nekik bálványszobrot. Mivel féltette az életét, Áron engedett a kérésnek. 2Mózes 32-34. fejezetében láthatjuk, hogyan teljesedik ki a történet.

Ez a történet csak egy azok közül, amelyeket a Szentírásban a megtérés és a megbocsátás témájáról írtak, ami a heti témánk. Tartsd emlékezetedben a heti aranyszöveg üzenetét, miközben a napi leckéket tanulmányozod! Valóban elkövetünk bűnöket, de Jézus kereszthalálának és a megváltási tervnek köszönhetően a bűnbocsánat elérhető a bűnbánó és bűneit őszintén megvalló ember számára.

AZ ÉLET ROHANÁSA

Nagyon sűrű hét volt. Noha tudta, hogy még rengeteg a tennivaló a szombat beállta előtt, a sürgető feladatok felemésztették a fontosakat, és mire észbe kapott, a nap már le is nyugodott. A család együtt költötte el a különleges péntek esti vacsorát, és közösen vettek részt az áhitaton. Amikor azonban eljött a szombat reggel, és korán felébredt, akaratlanul is észrevette a piszkos fürdőszobát, amit gyorsan át is törölt. Aztán látta, hogy kisfia bevizelt, így az ágyneműt a többi ruhával együtt bedobta a mosógépbe. Miközben a reggelit készítette a családnak, rájött, hogy nincs desszert az ebédhez, ezért gyorsan sütött egy banánkenyeret. Látta, hogy a férjének ki kell vasalni egy inget, amiben a gyülekezetbe megy, így azt is megcsinálta, majd összehajtogatott néhány ruhát és kivitte a szemetet. De hirtelen szíven ütötte a gondolat – ez a szombat napja, a nap, amit mindennél jobban szeret: „Én mégis ilyesmit csinállok, hagyom, hogy ezek elvonjanak attól, amiről a szombat igazából szól, Istentől, akihez e napon közelebb tudok húzódni.” Egy pillanatra elméje igazolást igyekezett fabrikálni ahhoz, amiket tett – mindezt tényleg meg kellett csinálni. Tényleg? Rájött, hogy pont úgy tett, mint Márta, aki „a felszolgálás körüli teendőkkal volt elfoglalva” (Lk 10:40, ÚRK), miközben az Ige Jézusa visszhangzott a gondolataiban: „Márta, Márta, sok mindenért aggódsz, és töröd magad, pedig kevésre van szükség, valójában csak egyre, és Mária a jó részt választotta, amelyet nem vesznek el tőle soha” (Lk 10:41-42, ÚRK). A jó rész! Ülni Jézus lábánál, akit oly mélyen szeretünk, nemcsak szombaton, hanem mindennap. Ő ma reggel nem ezt a részt választotta. Szerette Istent, mégis oly könnyű volt elfelejteni, hogy Ő a szombatot az idő ajándékeként készítette számára, hogy a kapcsolatukat erősítsék. Csendes sírás fogta el, amint ezen gondolkodott a konyhában állva. Ennek a kis történetnek nem az a célja, hogy figyelmünket arra irányítsa, mit szabad és mit nem szombaton. Sokkal inkább emlékeztető kíván lenni, miért fontos tisztában lenni azokkal a dolgokkal, amelyek gyengítenek minket, amelyek megtörik az Istennel kialakított kapcsolatunkat. Amikor a szívünk megteelik a bűn és az Istentől elválasztottság fájalmával, és Istenhez kiáltunk, Jézus nagyon közel van (Zsolt 53:3). Vérteljes kezében fehér ruhát tart. Látja a megtérő könnyeit, és leveszi róla a szennyes ruháit, majd az igazság tiszta ruhájába öltözteti. Tisztasága elfedi bűneinket – teljesen és tökéletesen. Megmoshatjuk ruháinkat vérében (Jel 7:14).

Krisztus igazsága mennyire fontos számunkra? Miként jeleníti meg ezt Ézs 61:10, 64:5 és Zak 3:4 verse?

A SZENTLÉLEK KÉSZTETÉSEI

Amint elgondolkodott a közötte és felesége között kialakult érzelmi távolságról, tudta, hogy rosszat tett. Goromba és kíméletlen volt, olyanokat mondott, amiket azóta megbánt. Mégis arra gondolt a következő pillanatban, hogy a felesége vajon nem érdemelte meg, legalább részben? Ismerős a gondolatmenet? Gyorsan át lehet kapcsolni a büntudat érzéséből a gondolataink és cselekedeteink igazolásába. Nem mindig könnyű bocsánatot kérni, amikor rossz fát tettünk a tűzre, miközben ez olyan fontos, ha vissza akarjuk építeni és meg akarjuk erősíteni a kapcsolatainkat. Mindez ránk és Istenre is igaz. A Szentlélek gyakran arra készítet, hogy elkövetett bűneinkre gondoljunk. A szívünk megindul az emlékeztető hatására, azonban olyan könnyű elhallgattatni azt a halk, gyenge hangot, amikor igazoljuk magunk előtt, miért cselekedtünk mégis úgy, ahogy. A Szentlélek egyik szerepe, hogy „*megfeddi a világot bűn... tekintetében*” (Jn 16:8). Micsoda rendkívüli ajándék ez Istentől (Lk 11:13), hiszen éppen erre van szükségünk, hogy csökkentsük a távolságot, amely lopva egyre inkább közénk és Isten közé áll, ahogy haladunk az úton.

Olvasd el Hóseás 6. fejezetét! Mit veszel észre leginkább abban, ahogy Isten bemutatja önmagát a megtérésre szólító felhívásában?

Gondolkodj el a Szentlélek szerepéről a Szőlőtökébe való beoltás folyamatában (Jn 15:4)! „Gyakran bánkódunk amiatt, hogy bűnös tetteink kellemtelen következményekkel járnak ránk nézve, ez azonban nem bűnbánat. A bűn miatti igazi szomorkodás a Szentlélek munkájának gyümölcse. A Lélek elénk tárja a hálátlan szívet, amely megbántotta, megszorította a Megváltót, és töredelmesen a kereszt lábához vezet bennünket. Minden bűn újra megsebzí Jézust... sírunk bűneink miatt, amelyek szenvedést okoztak neki. Az ilyen sírás a bűn megtagadásához vezet” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 2004, Advent Kiadó, 246. o.). Az az igazság, hogy nem növekedhetünk az Istennel való kapcsolatunkban, amíg a magunk választotta, becsben tartott bűneink közénk állnak. Mindannyian hijával vagyunk Isten dicsőségének, de megtérhetünk (és meg is kell térnünk) bűneinkből, amikor a Szentlélek eszünkbe juttatja azokat (Ef 4:30).

Mikor hallottál utoljára feddést vagy megtérésre hívást a Lélektől? Mit válaszoltál rá? Most tölts el némi időt imában, kérve Istent, hogy lágyítsa meg a szívedet, illetve tegye nyitottá a füledet arra, amit a héten hallatni akar veled!

IGAZI BŰNBÁNAT

A szekuláris világ folyton a függetlenség, engedékenység és önfényezés üzeneteivel bombáz bennünket, amelyek éppen ellentétei Isten országa alapelveinek. Érdekes módon nagyon hasonlóak Keresztelő János és Jézus első feljegyzett szavai a Bibliában. János azt mondta: „*Térjetelek meg, mert elközelített a mennyeknek országa*” (Mt 3:2). Jézus pedig így szólt: „*Betelt az idő, és elközelített az Istennek országa. Térjetelek meg, és higgyetek az evangéliumban*” (Mk 1:14-15, ÚRK; lásd még Lk 24:46-47). János és Jézus is hívta a hallgatóit, hogy térjenek meg, mert közeleg Isten országa. Lehetséges, hogy ez az üzenet mit sem veszített az aktualitásából napjainkban sem?

Olvasd el ApCsel 3:18-19 verseit! Miért annyira fontos a megtérés a lelki növekedés folyamatában? Mit jelent a „felüdülés ideje”?

Isten kedvessége és jósága váltja ki bennünk a bűnbánatot (Róm 2:4). Ez két lépésből áll: 1) őszinte fájdalom és szomorúság érzése a bűneim miatt; 2) határozott döntés arról, hogy szakítok a bűnnel. A Bibliában a bűnbánat szinte mindig kapcsolódik a bűnbocsánathoz. Mi őszintén megtérünk, Isten pedig megbocsát. Hadd adjak két példát: 1Jn 1:9 és Jel 3:19. „*Nem késik az ígérettel az Úr, még ha némelyek késedelemnek tartják is, hanem hosszútűró irántatok, nem akarva, hogy némelyek elveszenek, hanem hogy mindenki megtérésre jusson*” (2Pt 3:9, ÚRK). Miközben készülünk Krisztus második eljövetelére, Isten időt ad, hogy megtanuljunk helyreállítani a kapcsolatunkat vele. Jézus szenvedett, meghalt, majd feltámadt, így amikor megtérünk, kegyelme csodát tesz az életünkben. A világ azt mondja, hogy nem kell megváltozzunk, ezzel ellentétben Isten arra kér, térjünk vissza hozzá és higgyünk benne (ApCsel 20:21), életünket minden téren helyezzük a kezébe, hogy jellemünket „megmetszegethesse”, gyönyörű, új formát adhasson neki, amely Őhöz hasonló és róla tesz bizonyosságot (Jn 15:2, 8). Ekkor növekedni fogunk és gyümölcsöt termünk, ami összhangban van a megtéréssel (Mt 3:8). „Nem őszinte az a bűnbánat, amely nem eredményez teljes megújulást. Krisztus igazságossága nem köpeny, amellyel eltakarhatók a meg nem vallott és el nem hagyott bűnök; sokkal inkább egy olyan életelv, amely átalakítja a jellemet és a magatartást befolyásolja” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 2004, Advent Kiadó, 466. o.).

A megtérés életre vezet (ApCsel 11:18), és az Istenben való növekedés elengedhetetlen tartozéka. Melyik rész jelenti a legnagyobb kihívást számodra ebben a folyamatban: önmagad alávetése, a megtérés, engedni Istent, hogy „megmetszegessen”?

A KEGYELEM EREJE

Amikor érezzük bűneink súlyát és engedjük, hogy a Szentlélek a keresztlábához vezessen, kérhetjük Isten bocsánatát, tudva azt, hogy „Irgalmas és könyörülő az ÚR, késedelmes a haragra, és nagy a kegyelme” (Zsolt 103:8, ÚRK). Ugyanez a vers Isten szájából is elhangzott, nemsokkal azután, hogy a választott nemzet megszorította (2Móz 34:6).

Olvasd el 2Móz 34:1-10 verseit! Milyen létfontosságú igazsággal találkozunk itt?

Az Úr kegyelmes, irgalmas, késedelmes a haragra és bőséges a kegyelmében. Pontosan ez az oka annak, hogy miért halt meg Jézus a kereszten – így a kapcsolatunk Istennel újra helyes mederbe kerülhet.

Ez történik, amikor készek vagyunk felismerni és bevallani bűnünket; amikor azt mondjuk: „Ó, Uram, íme, újra itt vagyok, »Isten, légy irgalmas nekem, bűnösnek«” (Lk 18:13)! Ekkor Jézus – aki már bennünk és értünk dolgozik a Lélek által, még mielőtt hozzá kiáltottunk volna – látja a terheket, amelyeket hordunk, és leveszi a vállunkról. Terheink lekerülnek rólunk a Golgotán, és Jézus nagyon közel van, amikor hozzá térünk, sőt már előtte keres minket a jó Pásztor, az ajtóban áll és kopog (Jel 3:20). Ne tartózkodjunk távol a kereszttől, csak messziről szemlélve Istent! Fussunk Jézushoz, hogy bűneinket és terheinket az Ő igazságára cseréljük (Zak 3:4)!

Olvasd el lassan a következő verseket! Írd le a saját szavaiddal, mit mondanak neked Isten kegyelméről!

„Mert a bűn zsoldja halál; az Isten kegyelmi ajándéka pedig örök élet a mi Urunk Krisztus Jézusban” (Róm 6:23).

„A törvény pedig bejött, hogy a bűn megnövekedjék. De ahol megnövekedett a bűn, ott bővebben áradt a kegyelem, hogy amint uralkodott a bűn a halál által, úgy uralkodjék a kegyelem is az igazság által az örök életre a mi Urunk Jézus Krisztus által” (Róm 5:20-21, ÚRK).

„Isten pedig a hozzánk való szeretetét abban mutatta meg, hogy Krisztus meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk” (Róm 5:8, ÚRK).

A LEGDRÁGÁBB PALÁST

A szép ruha igen gyakran a viselője gazdagságára mutat világunkban. Egyesek azt mondják: „Azért öltözöm így, hogy megmutassam, ki vagyok.” A menny szemében azonban elhomályosul minden az Istennel való kapcsolatunkon kívül (Mt 6:19-21). Jézus tökéletes igazságának köntöse kell, hogy betakarja, elfedje személyiségünket.

Olvasd el a példázatot Mt 22:1-14 szakaszában, amelyben Jézus mindezt elmagyarázza! Milyen üzenetet találsz a példázatban?

Az esküvői ruha nélkül megjelent embert Jézus „barátomnak” nevezte, és annak ellenére, hogy ő nem felelt, bizonyára volt közöttük kapcsolat. A férfi biztosan tudott a köntösről, csak úgy döntött, nem veszi fel. Jézus jelleme tökéletes és hibátlan, és felajánlja mindenkinek, „*hogy felöltözzék tiszta és ragyogó fehér gyolcsba*” (Jel 19:8), amelyen nincs „*szennyfolt vagy ránc vagy valami hasonló*” (Ef 5:27, ÚRK).

A fehér ruha „Krisztus igazsága, hibátlan jelleme, amelyben hit által mindenki részesül, aki elfogadja Krisztust személyes Megváltójaként” (Ellen G. White: *Krisztus példázatai*. Budapest, 2010, Advent Kiadó, 212. o.).

Ádám és Éva lágy fénnel tündöklő fehér ruhát viselt a bűnbeesés előtt. Miután viszont vétkeztek, rájöttek, hogy meztelenek (1Móz 3:7), és a fügefaleveleiből készítettek öltözött maguknak. Ezután Isten az általuk készített „ruhát” állati bőrökre cserélte le. Az új ruha áldozati állatok bőréből készült. Hasonlóképpen, amikor elfogadjuk Jézus áldozatát, az általa felkínált igazság köntösét vesszük át. „Szégyellve mezítelenségüket, egymáshoz varrt fügefalevelekkel próbálták a mennyei öltözéket pótolni... Az ember nem találhat ki semmi olyat, amivel ártatlanságának elvesztett palástját helyettesíthetné. Akik Krisztussal és az angyalokkal együtt ülnek a Bárány menyegzői vacsoráján, nem viselhetnek fügefalevél öltözéket, sem köznapi ruhát. Csak a Krisztus által kínált ruha teheti az embert alkalmassá arra, hogy megjelenjen Isten előtt. Ezt az öltözéket – saját igazságának palástját – helyezi Krisztus minden bűnbánó, hívő lélekre” (i. m. 213. o.).

Beszéljük meg: Mindennap fel kell öltönnünk Krisztus igazságának palástját. Mit jelent ez valójában? Hogyan lehet megtenni?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: A Biblia gyakran használ a mezőgazdaságból vett képeket a lelki állapotunk bemutatására. Hós 10:12 jó példa a héten tanultak elmélyítésére: „*Vessetek magatoknak igazságot, akkor kegyelmet arathattok! Szántatok magatoknak új szántást, mert ideje keresnetek az URat, amíg eljön, hogy az igazság esőjét adja nektek*” (ÚRK).

Vetünk, aratunk, feltörjük a kemény talajt és keressük Istent, hogy közel kerüljünk hozzá. A talajt, a szívünket elő kell készíteni az érkező esőre (Szentlélek). Isten megadhatja nekünk a vágyat, hogy előkészítsük a talajt, de a kapcsolat Istennel végső soron partneri viszony (lásd Fil 2:12-13). Fejünket felé kell fordítanunk, kezünket felé nyújtva és ragaszkodva hozzá. Ő ekkor munkálkodik bennünk, hogy a többit elvégezze.

A következő szakasz jó példa arra, hogy mit jelent az Istenhez való ragaszkodás: „*Saját szemetekkel láttátok, amit az ÚR Baal-Peór miatt cselekedett: hogy mindazokat, akik Baal-Peórt követték, kipusztította közületek az ÚR, a ti Istenetek. Ti pedig, akik ragaszkodtatok az ÚRhoz, a ti Istenetekhez, mindnyájan éltek mindmáig*” (5Móz 4:3-4, ÚRK).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. „*És ne vigy minket kísértetbe, de szabadíts meg minket a gonosztól*” (Mt 6:13). Jézus kifejezetten arra tanította követőit, hogy ekképpen imádkozzanak. Vajon mi követjük-e ezt a gondolatmenetet imáinkban? Mennyire megszokott, hogy a kísértéssel és a bűnnel szembeni védelemért imádkozunk?
2. Hogyan beszélnél Krisztus igazságának palástjáról, erről a drága ajándékról annak, aki nem hisz?
3. Miként kapcsolódik Krisztus igazságának palástja a szentély tanához, amely pedig minden elemében Istenről szól, megbocsátásáról és megtisztításáról, amelyet a megtért bűnös nyer? Értjük-e ennek az üzenetnek a nagyszerűségét és gazdagságát, és ha igen, mennyire?

ÖSSZEFOGLALÁS: Életbevágóan fontos része az Istennel való kapcsolatunk felvirágzásának, hogy a Szentlélek ösztönzésére válaszként beismerjük bűneinket és alá vessük önünket neki. Az emberi életet leghatásosabban átformáló tapasztalat az a tudat, hogy teljes bűnbocsánatot kaptunk, és bűneinket Jézus igazságának köntöse egészen elfedi. Nemcsak azt érezzük ezáltal, hogy könnyebbé válunk lekerülő bűneink terhétől, de azt is, hogy Isten szeretete egyre közelebb von bennünket magához. Mindez Istenhez köt, megerősít lelkileg és visszonszeretetre készít bennünket minden idegszálunkkal.

JÁMBOR-SZABÓ ÉVA: EGYSZERŰ KÉPLET

Egyszerű képlet az élet
jelölt utadon engedelmességed
a dolgod csupán annyi
szeretve a legtöbbet adni

REGGEL VAN

Reggel van, jövök hozzád,
imámban magadhoz vonsz.
Ne engedj Uram! Csak el ne engedj!
Csak el ne engedjelek valahol!

Harcba indulok Veled ma is,
Igédet ma is elnyerem,
hogy ebben a nagy küzdelemben
szívem csatát nyerhessen!

Reggel van, jövök hozzád,
imámban magadhoz vonsz.
Ne engedj Uram! Csak el ne engedj!
Csak el ne engedjelek valahol!

Kudarcaink

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Jób 19:23-27; 23:8-12; Márk 4:35-41; 5:21-34; Lukács 24:13-27; Róma 5:3-5; 8:18, 28

„De nemcsak ezzel dicsekszünk, hanem a szenvedéseinkkel is, tudva, hogy a szenvedés állhatatosságot munkál, az állhatatosság pedig kipróbáltságot, a kipróbáltság pedig reménységet. A reménység pedig nem szégyenít meg, mert Isten szeretete kitöltetett szívünkbe a nekünk adott Szentlélek által” (Róm 5:3-5, ÚRK).

Egyik este a nap éppen a horizont alá bukott, amikor egy lány hazafelé sétált, de szörnyű vihar közeledett. A lány megszorozta a lépteit, hogy még a vihar tombolása előtt hazaérjen. Egy magányos esőcsepp az arcára esett, majd még egy, és csakhamar csuromvizes lett. Futásnak eredt, hazaérve feltépte az ajtót. Az apja sietett elé, vállára terített egy takarót, és megkérdezte:

- Láttalak az esőben. Miért álltál meg minden egyes villámcsapás alkalmával, hogy mosolyogva felnézz az égre?

- Megálltam és felnéztem - mondta ő -, mert Isten fotót készített rólam.

Hogyan reagálunk az életünkben lecsapó viharokra, amikor visszaesés érzékelünk a kapcsolatunkban Istennel? Lehajtjuk a fejünket, hogy az esőcseppek a hátunkat ériék, vagy felnézünk, tudva és bizva abban, hogy Isten velünk van, ezért felé fordítjuk az arcunkat?

A héten az élet nehézségeire adott lehetséges válaszreakciókra fogunk fókuszálni. Arról gondolkodunk, meggyengüléseink miként erősíthetnek inkább, nehogy visszaessünk a legfontosabb kapcsolatunkban.

AZ ÉLET VIHARAI

Jézus azzal töltötte a napját, hogy hatalmas tömegnek beszélt a Galileai-tenger partján. Szavai sokáig visszhangzanak az emberek elméjében, egészen az örökkévalóságig. Amint az este elérkezett, Jézus azt mondta a tanítványainak, hogy „*Menjünk át a túlsó partra*” (Mk 4:35). Tudta, hogy jön a vihar, mégis azt mondta nekik, hogy induljanak el. Fontos dolgot akart a legközelebbi követőinek megtanítani az életről. Valószínűleg tudod, mi következett ezek után.

Olvasd el a történetet Mk 4:35-41 verseiben! A hit miféle leckéjét olvasod ki a történetből?

Gondolkodj el a következő pontokon!

1. Jézus aludt valamin, ami talán az egyetlen párnaszerű dolog lehetett a hajón. A halászhajókon egy helyen volt ilyen, a hajó hátuljában, amin a kormányos ült. Ő vezette a hajót a helyes irányba. Tehát úgy néz ki, Jézus volt a „vezető” helyén, de Ő elaludt a kormánykeréknél.
2. Nem minden tanítványnak volt újdonság a hajózás. Péter, János és Jakab tapasztalt halászok voltak. Jól ismerték a Galileai-tengert, és tudták, mit kell tenni vihar esetén.
3. Ez az egyetlen feljegyzés az evangéliumokban, ahol Jézus alszik. Éppen életük egyik legrosszabb viharában, amikor a tanítványok megrémültek, és azt gondolják, hogy meg fognak halni, Jézus alszik a hajó hátsó részében.
4. A tanítványok reakciója életük krízisére, hogy „Nem törődsz velünk?” Megkérdőjelezi Jézus jellemét és szeretetét. Nem pontosan ugyanazt tesszük mi is gyakran nehéz időkben?

A reménytelenség közepette, amikor igyekszünk megvédeni magunkat (mint a tanítványok tették), máskor pedig, amikor fájdalmat és veszteséget érzünk, elkezdjük megkérdőjelezni Isten szeretetét és törődését, kétségeink támadnak. Azt gondoljuk, hogy egy bizonyos módon kellene fellépnie az érdekünkben, a mi elképzelésünk szerint, ahogy saját emberi nézőpontunkból látjuk. Ám a mi esetünkben is úgy van ez, mint a tanítványokkal, hogy Isten az élet viharaiiban képes a legnagyobb csodáit láttatni velünk. Ő mindig hű marad, akkor is, amikor nem pontosan látjuk, mit tesz, ezért nem is értjük. Velünk van a viharainkban, lecsendesítheti azokat, amikor mi képtelenek vagyunk rá.

JÓL FELKÉSZÜLTEN

Képzeld el a tolongó tömeget a Galileai-tenger partján! Kora reggel óta várják a visszatérő Jézust, és ahogy kilép a csónakból, szinte összepréselik, miközben követni igyekeznek Kapernaum felé haladva. Aztán egyszer csak megjelenik Jairus, a zsinagóga elöljárója, és kérlelni kezdi, hogy menjen vele és gyógyítsa meg a lányát. A tömegben ott egy asszony is, aki évek óta beteg. Minden pénzét orvosokra költötte, „és semmit sem javult, sőt inkább még rosszabbul lett” (Mk 5:26). Hallott a nagyszerű galileai Emberről, és reményteli szívvel, minden maradék erejét összeszedve elindult aznap reggel, hogy csatlakozzon a sokasághoz. A tömeg nyomása fojtogatta, ahogy centiről centire igyekezett közelebb jutni Jézushoz. Aztán egyszer csak a sok tolakodás és lökdösődés után meglátta Őt. Erőt vett magán: „Ha csak ruháját érintem is, meggyógyulok” (Mk 5:28, ÚRK).

Olvasd el Mk 5:21-34 verseit! Mi történt, és mi mit tanulhatunk a történetekből?

Az esemény rámutat Jézus törődésére és könyörületére azok iránt, akik betegek és magányosak, és akik általában elveszettek a sokaságban. Sokan nyomódtak Jézus oldalához aznap, amint a tömeg sodródott, de csak egy valaki nyújtotta ki a kezét felé, hogy megérintse és ezzel áldást nyerjen, áldást, amelyre kétségbeesetten szüksége volt. Azonban nem az érintés gyógyította meg, hanem a hite miatt kapott gyógyulást (Mk 5:34). „A Megváltó meg tudja különböztetni a tömeg szokványos, véletlen érintését a hit érintésétől” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 1994, Advent Kiadó, 344. o.). Jézus köntösében nem volt semmilyen kivételes erő, az inkább az asszony hitében, a döntésében rejlett, hogy megérinti Őt, és ezáltal gyógyulást nyer. Az a törekeny nő szenvedése és fájdalma közepette ágyban maradhatott volna aznap reggel, ahelyett hogy úgy dönt és abban reménykedik, hogy megkeresi Jézust a gyógyulás reményében. Nem volt neki elég, hogy távolról szemlélje, közelebb kellett kerülnie hozzá. Jézus arra hív minket is, hogy hasonlóan cselekedjünk ma. Azt mondja: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek. Vegyétek magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok, és lelketek nyugalmat talál” (Mt 11:28-29, ÚRK).

Miként demonstrálja ennek a nagy szükségében lévő nőnek az esete Róm 5:3-5 üzenetét? Hogyan néz ki mindez a te életedben?

JÓB

Amikor az élet nehézségeire gondolunk a Bibliában, talán Jób az első, aki eszünkbe jut. Nemcsak a teljes vagyonát vesztette el (Jób 1:14-17), de a gyermekeit (Jób 1:18-19) és az egészségét is (Jób 2:7). Ezek után a felesége megpróbálta rávenni, hogy átkozza meg Istent és haljon meg (Jób 2:9). Egy idő után három barátja látogatta meg, hogy együtt üljenek vele. Annnyira sokkolta őket Jób látványa, hogy hét egész napig csak szótlanul ültek (Jób 2:13). Aztán amikor végül meg tudtak szólalni, emberi módon próbáltak magyarázatot adni a Jóbot ért szerencsétlenségre, amivel akaratukon kívül is növelték a pátriárka szenvedését. A három barát őt vádolta, mondván, hogy biztosan kell lennie valamilyen rejtett bűnének, amiből meg kell térnie (Jób 8., 11. és 15. fejezete). Még olyan kijelentést is tettek, hogy *„Ilyenek hát az álnok embernek hajlékai, és ilyen annak lakóhelye, aki nem tiszteli Istent”* (Jób 18:21).

Hogyan válaszolt ezekre Jób? Olvasd el Jób 19:23-27 és 23:8-12 verseit!

A tragikus események dacára, amelyek érték, annak ellenére, hogy semmit nem értett az egészből, Jób mindvégig hű maradt. Kitartott. Nem vádolta Istent, nem átkozta meg. Inkább kijelentette, amikor Isten megátkozásával kísértették: *„Mezítelen jöttem ki az én anyámnak méhéből, és mezítelen térek oda vissza. Az Úr adta, az Úr vette el. Áldott legyen az Úrnak neve”* (Jób 1:21)! Ugyanabban a csatában, annak közepén élünk mi is. Sátán fájdalommal, szenvedéssel, veszteséggel és nehézséggel gyötör minket, amely mind a tervének a része, hogy eltorzítsa bennünk a szerető Isten képét. Az ilyen nehézségekben két válaszlehetőségünk van: vádolni és megtagadni Istent, vagy ragaszkodni hozzá minden erőnkől. A csata hevesen dúl körülöttünk, mindig tartasuk észben, hogy az örökkévalóság fényében a pillanatnyi problémáink, bár valóságosak, de ideiglenes próbáink csupán (2Kor 4:16-18). Annyi más dolog is része a nagy képnek azon kívül, amit itt és most látunk, és minden hívő életében az egyik nagy kihívás, hogy higgyen Istenben még az élet sötét óráiban is. Isten annyiféleképpen megjelentette nekünk szeretetének valóságát. Ragaszkodnunk kell a nagyon fontos igazsághoz – hogy Isten szeret –, még akkor is, amikor adott pillanatban nem érezzük azt!

Ha éppen nehéz élethelyzetben élsz, fuss Istenhez! Vedd a Bibliádat és egy jegyzetömböt, és menj ki a természetbe Istenhez! Másold le Róm 5:3-5 szakaszát, és gondolkodj az ige különféle üzenetein! Hidd el, hogy Isten szeretete, törődése a legbiztosabb és legstabilabb tényező az életedben!

AZ EMMAUSI ÚT

Érzelmi hullámvasútként élhette meg az elmúlt néhány hét történéseit a két tanítvány, amikor újra és újra visszagondoltak beszélgetéseikre és tapasztalataikra. A dicsőséges bevonulás Jeruzsálembe, a templom megtisztítása, a pászka a felső szobában, Jézus imája a Gecsemánéban, Júdás szörnyű árulása, a tárgyalás, a kigúnyolás, a megverés. Jézus megtépázott teste, amint függ a kereszten, majd az utolsó szavai, mielőtt kilehelte volna lelkét, amikor az ég is elsötétedett. A templomi kárpit kettészakadásának hangja, az igazak sírjainak megnyílása. Jézus testének óvatos levétele a keresztről, majd a sírba fektetése még a szombat kezdete előtt. Aztán az összezavardottság érzése, a kiábrándulás, a kérdések a tanítványok fejében. Hogyan tévedhettek ekkorát? Jézus követői csalódtak és elbizonytalanodtak, teljesen összezavarodtak. Életük legnagyobb sokkja érte őket. Amit nem láttak, hogy mindez mégis pusztán egy pillanat volt minden idők legnagyobb történetében. Amint ketten közülük Emmaus felé haladtak, Jézus megjelent mellettük és csatlakozott hozzájuk.

Olvasd el, miről beszélgettek Lk 24:13-27 versében, majd gondold végig mindkét látásmódból a történetet: a követőkéből és Jézuséból!

Egyszer csak megnyílt a szemük, a két tanítvány pedig rohant Jeruzsálembe, hogy elmondja mindazt, ami velük történt az úton (Lk 24:33-35). Amint Jézus megjelent, megállt közepen. Mindannyian megrémültek. Figyeld meg Jézus hozzájuk intézett kérdését: „Miért ijedtek meg, és miért támad kétség szívetekben” (Lk 24:38, ÚRK)? Jézus ugyanezt kérdezi ma is tőlünk. Mert túl gyakran elfelejtjük, hogy Jézus ma is mellettünk jár a nehézségeinkben. Túl sokszor nem ismerjük fel Őt eközben. Gyakran megfélekedünk arról, hogy a történet még nem ér véget, jóval több van még hátra. A nehézségek között gyakran támadnak kétségeink, elfelejtjük, hogy Jézus biztonságos karjában tart minket. És nagyon sokszor hisszük azt, hogy mi jobban tudjuk, mi történik az életünkben, mint Jézus (Lk 24:18).

A Szentírás kiváló tanácsokat ad arról, miként reagálhatunk keresztényként életünk kihívásaira és nehézségeire. Szánj időt a következő ígerések átgondolására: Róm 8:28; 2Kor 12:9-10; Fil 4:4-13; Jak 1:2-4, 12! Ennek részeként írd le a három kulcsüzenetet, amit ezekből el tudsz mondani valakinek, aki jelenleg nehézségek között él, emlékezve 2Kor 1:4 tanítására!

LÁSD JÉZUST

Vágytál már rá valaha, amikor kiábrándult voltál, hogy láthasd Jézust? Helyettesítsd be magad a következő látomásba! „Úgy tűnt, teljes kétségbeesésben ülök, arcomat a kezembe temetve. Így elmélkedtem: Ha Jézus most a földön lenne, elmennék hozzá, a lába elé borulnék, és elmondanám neki minden szenvedésemet. Nem fordulna el tőlem, hanem irgalommal lenne irántam, én pedig mindenkor szeretném és szolgálnám Őt. Ekkor hirtelen kinyílt az ajtó, és belépett egy gyönyörű alakú, ragyogó tekintetű személy. Részvétellel nézett rám, majd így szólt: »Szeretnéd látni Jézust? Itt van, és megláthatod, ha valóban szeretnéd. Vedd mindenedet, amid van, és kövess engem!« Ezt kimondhatatlan örömmel hallottam, és boldogan gyűjtöttem össze minden apró dolgomat, értékes kincsemet, majd követtem a vezetőmet. Egy meredek és látszólag törekeny lépcsőhöz vezetett. Amint megkezdtem a lépcsőfokok megmászását, óva intett, hogy csak felfelé nézzek, nehogy megszédüljek és leessek. Sokan leestek azok közül, akik szintén felfelé haladtak a meredek emelkedőn, még mielőtt felértek volna. Végül elértük a lépcső tetejét, és megálltunk az ajtó előtt. Itt vezetőm azt tanácsolta, hogy hagyjak ott mindent, amit magammal hoztam. Örömmel letettem mindent. Kinyitotta az ajtót, és hívott, hogy lépjek be. Egy pillanattal később Jézus előtt álltam. Nem lehetett összetéveszteni mással gyönyörű tekintetét. Ilyen ragyogó jóságot és fenséget sugárzó arckifejezés senki másé nem lehetett. Amikor tekintete megnyugodott rajtam, azonnal tudtam, hogy ismeri életem minden körülményét, minden belső gondolatomat és érzésemet. Igyekeztem eltakarni az arcomat, mert úgy éreztem, hogy nem bírom elviselni vizsgáló pillantását, de Ő mosolyogva közelebb lépett, kezét a fejemre tette, majd így szólt: »Ne félj!« Édes hangja szívemet olyan boldogsággal töltötte el, amit korábban még soha nem éreztem. Annyira örültem, hogy elakadt a szavam, de a kimondhatatlan boldogságtól lenyűgözve arca borultam lába előtt. Amíg tehetetlenül ott feküdtem, a szemem előtt a szépség és dicsőség jelenetei tárultak fel, és úgy éreztem, elértem a menny biztonságát és békéjét. Végül visszatért az erőm, és felkeltem. Jézus szerető tekintete továbbra is rajtam pihent, mosolya lelkemet örömmel töltötte be. Jelenléte szent tiszteletre és kimondhatatlan szeretetre indított... Ez az álom reményt... és hitet adott... Az Istenben való bízalom szépsége és egyszerűsége kezdett világossá válni elvakult lelkem előtt” (Ellen G. White: *Early Writings*. 79-81. o.).

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: Akkor kell legjobban ragaszkodni Jézushoz, amikor kihívásokkal nézünk szembe. A negyedév minden témája abban igyekszik megerősíteni minket, hogy megújuló és erős kapcsolatunk legyen Istennel. Amikor nehézséggel nézel szembe, pl. egészségügyi problémákkal, anyagi gondokkal, házassági válsággal, egy hozzád közelálló személy halálával, vagy más terhek fosztanak meg az örömtől, gondolkodj el a következő kérdéseken, azután válaszolj rájuk annak alapján, amit a negyedévben idáig tanultál!

BESZÉLJESSÜNK RÓLA!

1. Hogy rajzolja át az Istenről alkotott képet azok a nehézségek, amelyekkel most küzdesz vagy a múltban küzdöttél? Ezek ellenére miként láthatod mégis tisztábban Isten igazi jellemét?
2. Mikor imádkoztál utoljára azért, hogy hangosabban halljad Isten hangját az életedben, mint az ellenségét? Ne feledd, a tolvaj (Sátán) azért jön, hogy meglopjon, megöljön, tönkre tegyen, de Isten bőséges életet akar adni (Jn 10:10).
3. Mindig Isten Igéjében alapozod meg a napjaidat? Kérd Istent, hogy újra keltse életre benned az első szeretetet, amint áthaladsz a nehéz időkön!
4. Mikor fordultál utoljára imában Istenhez mint Vigasztalódhoz, Tanácsolódhoz, bízva abban, hogy Ő megtartja az ígéreteit, sosem hagy magadra (Zsid 13:5)?
5. Ha gyenge a hited, imádkozz: „*Hiszek, Uram! Légy segítségül az én hitetlenségemben*” (Mk 9:24, ÚRK)! Vedd magad körül olyan emberekkel, akik erősítenek, nem gyengítenek!
6. A világ nem fog mindig törődni a gyengékkal, kivetettekkel, sérültekkel és megtörtekkel. Isten üzenete – „*az én erőm erőtlenség által végeztetik el*” (2Kor 12:9) – olyan üzenet, amely képes gyökeresen átforgalmazni emberek életét. Gondold át, kit erősíthetnél ezzel az üzenettel ma!

ÖSSZEFOGLALÁS: Továbbra is fájdalokkal, szenvedéssel teli, bűnös világban élünk, és életünk egyik-másik pontján mindannyian nehézségekkel nézünk szembe, olyan dolgokkal, amelyek azt okozhatják, hogy megkérdőjelezzük Isten szeretetét. Amikor arra gondolunk, hogy a Bibliában szereplő különböző emberek hogyan reagáltak életük nehézségeire, bátorságot nyerünk, és amit hasonló időkben mi teszünk, az erősítheti a kapcsolatunkat Istennel, aki nem változik (Mal 3:6), akinek a szeretete állandó.

JÁMBOR-SZABÓ ÉVA: SEMMIM SINCS

Semmim sincs, Benned létezem.
Átviszel ezen a bús tengeren
Kezdő és záró napomnak tudója,
égi mezőknek örök pásztora.

Ki vagyok én, hogy Te szeretsz?
Ki vagyok, hogy Te vezetsz?
Ki vagyok, hogy imám mosolyra fakaszt?
Ki vagyok, hogy mindig ugyanaz maradsz?

Öröktől ugyanaz. Az én kísérőm, társam.
Öröktől ugyanaz, Istenem, vágyam.
Semmim sincs, Benned lélegzem,
hazafelé vezetsz Istenem.

Beszéljünk róla!

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Hóseás 7; Zakariás 10; Máté 28:18-20;
1Péter 3:8-15; 2Péter 3:18

„Az én Uram, az ÚR olyan nyelvet adott nekem, hogy beszédemmel erősíteni tudjam a megfáradtat; minden reggel fölébreszt, serkenti fületem, hogy hallgassam, miként a tanítványok” (Ézs 50:4, ÚRK).

Zsúfolt szombatja volt X lelkésznek. Korán kellett kelnie, indult a szombatiskolába és a prédikációjára, estefelé pedig evangelizációs alkalmat is tartott. Felkapta a kulcsait, kirohant az ajtón és elviharzott.

Ahogy a városi forgalomban vezetett, zavarta, hogy miért van annyi ember az utakon szombat délelőtt, miattuk késik majd el a gyülekezetből. *Hova megy ez a sok ember?* Majd hirtelen, a semmiből elévágott egy autó. Rátaposott a fékre, dühösen, idegesen rázta az öklét, rákiáltott a másik sofőrre. Végül csak megérkezett a gyülekezethez. Ahogy felállt, hogy levezesse a szombatiskolát, végigpásztázta a csoportját, és a szeme megakadt egy ismerős arcon: az a sofőr ült ott, akire percekkel korábban annyira kiakadt.

Később, amikor az egyik tag bemutatta a sofőrt, egy nem adventista vendéget, aki egy rokonát látogatta meg, X lelkész újból ráébredt, miért kell minden interakciónkat a szeretet burkába csomagolnunk, a szeretetébe, amely az Istennel való kapcsolatunkból ered, függetlenül attól, hogy ismerős vagy ismeretlen valakivel van dolgunk. Sosem tudhatod, miként hatnak másokra a tetteid, különösen mivel hívó vagy.

TÚLÁRADÓAN

Olvasd el a nagy misszióparancsot Mt 28:18-20 verseiben! Írd le Jézus különböző üzeneteit, amikor a „minden” vagy a „mindazt” szót használja (a görögben ugyanazzal a szóval fejezhető ki: „pasz”)!

Jézus megbízást adott nekünk, hogy adjuk tovább üzenetét a világban: „MenjeteK el azért, és tegyeteK tanítvánnyá...” (ÚRK). Ez a Hetednap Adventista Egyház küldetése, hogy aztán az új hívők majd másokat is tanítvánnyá tegyenek. Így mindannyian hirdetjük az örökkévaló evangéliumot és a hármás angyali üzenetet (Jel 14:6-12), hogy felkészítsük a világot Jézus közeli visszatérésére. Isten mindenkit arra hívott el, aki új életet kapott Krisztusban, hogy a tanúja legyen. Mégis gyülekezeti tagok gyakran azt gondolják a tanúskodásról, hogy nem tudják, vagy éppen nem akarják azt tenni. Talán felvillan előttük egy kép, amikor egyesek az utcákon hirdetik Isten Igéjét, vagy komoly bibliatanulmányokat adnak, és csak a fejüket rázzák: „Ez nem én vagyok! Semmiképpen nem! Én visszahúzódó vagyok, a bizonyágtétel kívül esik a komfortzónámon.” A valódi bizonyágtétel azonban gyakran abból fakad, hogy átélői (szemtanúi) vagyunk annak, amit Isten az életünkben tesz: észrevesszük, mire tanít bennünket, miközben benne növekszünk, majd mindezt továbbadjuk másoknak, elmondjuk a saját tapasztalatainkat. Isten olyan jó, és amit értünk tett, az a lehető legjobb hír, amit ez a világ hallhat. Nem hallgathatunk, nem is szabad hallgatnunk! Megváltott téged, néven szólított – az övé vagy. Lehet ennél jobb hír bárki számára, bárhol a világon? Az első tanítványokat nem képezték a rabbinikus iskolák tanításaiban, sem ékeesszólói nem voltak a szóbeli hagyományak, de sokat tanulhatunk tőlük.

Olvasd el ApCsel 1:8 és 4:13 verseit! Milyen volt a korai egyház tanúságtétele? Hogyan hatottak a hallgatóságra Péter és János szavai?

Péter és János kijelentette: „Mert nem tehetjük, hogy ne beszéljünk azokról, amiket láttunk és hallottunk” (ApCsel 4:20, ÚRK). „Jézussal voltak” (ApCsel 4:13), így késztetést éreztek arra, hogy beszéljenek az evangéliumról. A Szentlélek bátorságot adott nekik, szavaiknak pedig meggyőző erőt.

Imádkozz most azonnal! Kérj bátorságot ahhoz, hogy amikor Isten embereket küld az életedbe, legyen erőd beszélni róla! Kérj tőle bölcsességet, hogy tudd, mikor és mit kell mondanod! Olvasd el 1Jn 4:7-11 verseit, és imádkozz ilyen szeretetért!

NEM ERŐLTETVE, MÉGIS ERŐVEL

Feltetted már a kérdést, hogy miként maradt Jézus állandóan motivált a munkában, a gyógyításban, a vigasztalásban és a prédikálásban, oly sok embert tanítva nap mint nap? Az Ige szerint „Amikor látta a sokaságot, megszánta őket, mert elgyötörtek és elesettek voltak, mint a pásztor nélküli juhok” (Mt 9:36, ÚRK). Szeretete és könyörülete adott neki erőt a munka végzéséhez. Ehhez hasonlóan Isten szeretete bennünk is érezteti, ösztönzi a felelősség terhét, hogy hozzá és az igazsághoz vezessünk embereket (2Kor 5:14). Figyelted már ismeretlenek arcát a tömegben, arra gondolva, mi lesz velük az örökkévalóságban, feltéve a kérdést, vajon ismerik-e Jézust? Érezted már azt a máshoz nem fogható érzést rászoruló idegenek iránt, ami csak az Isten irántunk való szeretetéből fakadhat? A bennünk élő isteni szeretet készítet arra, hogy átérezzük az emberek hozzá vezetésének súlyát és felelősségét. Jeremiás is erről vallott: „mintha égő tűz volna szívemben, a csontjaimba rekesztve; erőlködöm, hogy elviseljem, de nem tehetem” (Jer 20:9, ÚRK). Azonban, amikor Istenről beszélünk másokkal, sosem erőltethetjük őket, hogy elfogadják Istent vagy a Biblia igazságait. A kényszer bármely formája Isten jellemével menne szembe. Ő nem kényszerítette Ádámot és Évát, hogy maradjanak távol a jó és a gonosz tudásának fájától (1Móz 2:16-17). Nem kényszerítette az embereket a bárkába bemenetelre az özönvízkor, hogy megmeneküljenek (1Móz 7:1). Nem erőltette a szövetségben megmaradást az izraeliták számára (5Móz 4:29-31). Ehelyett megadta, amire szükségük volt (Mt 4:23-25), és hívta őket, hogy kövessék Őt. Jézus soha senkit sem kényszerített, hogy kövesse Őt vagy az igazságot, miközben sosem mond le rólunk (Mt 23:37). Bizonyágtételünknek a jézusi módszert kell tükröznie. Ellen G. White ezt írja: „Nem képezi Krisztus küldetésének részét, hogy arra kényszerítse az embereket: fogadják el Őt. Sátán és az általa indított emberek akarják a lelkiismeretet kényszeríteni... Nincs következetesebb bizonyítéka, hogy Sátán lelkülete tölt el minket, mint ha készek vagyunk megsebezni, elpusztítani mindazokat, akik nem értékelik munkánkat vagy elgondolásainkkal ellentétesen cselekszenek” (*Jézus élete*. Budapest, 2004, Advent Kiadó, 412. o.). Hagynunk kell, hogy Isten közvetítő csatornáivá váljunk! Olyan világban élünk, amely gyűlöli az igazságot, de ennek sosem szabad visszatartania minket attól, hogy átgondoltan és szeretettel teljesen beszéljünk az evangéliumról. Ne feledd, hogy gyakran a személyes bizonyágtételünk esik legnagyobb súllyal a latba, különösen eleinte (Jel 12:11)!

TIPPEK ARRÁ, MIKÉNT BESZÉLJÜNK JÉZUSRÓL

A mindannyiunkat érintő kérdés: Kivel tudsz beszélni Jézusról: a postással, a bolti eladóval, vagy mással, aki naponta lát téged? Isten minden hívótól azt kéri, hogy legyünk a segítők az evangélium terjesztésében. Ezért megígérte, „*olyan nyelvet [ad] nekem, hogy beszédemmel erősíteni tudjam a megfáradtat*” (Ézs 50:4, ÚRK). Ugyanakkor az is a feladatunk, hogy mindig álljunk készen megvédeni a bennünk lévő hitet és reménységet (apológiát) (1Pt 3:15).

Olvasd el 1Pt 3:8-15 verseit! Mit mondanak ezek a versek nekünk?

Íme néhány egyszerű tipp ahhoz, hogy tudatosabban tethess bizonyosságot Jézusról:

- Ismerkedj meg valakivel, és fokozatosan alakíts ki vele barátságot! Ha kedvesen, őszintén érdeklődést tanúsítasz iránta (szeretetteljes viselkedéssel), az közelebb vonhatja Istenhez. (Egyesek ezt nevezik „barátság-evangelizációnak”.)
- Imádkozz a Szentlélekért, hogy hasson az illető szívére! Imádkozz alkalmaért, amikor kapcsolatba kerülhetsz vele!
- Keress természetes lehetőséget arra, hogy beszélhess személyes hittapasztalataidról, vagy felajánlhatod, hogy imádkozol érte! Kérd Istent, adjon neked bátorságot, de ugyanakkor gyengédséget is, hogy mindez jól sikerüljön!
- Keresd meg a módját, hogy új barátod kapcsolatba kerüljön a gyülekezettel is, és tapasztalhasa a közösség szeretetét. Evangelizációs alkalmon vagy kiscsoportos bibliatanulmányozásban való részvétel jó következő lépés lehet.
- Imádkozz új barátod speciális szükségleteiért, kérdéseiért, ha vannak ilyenek, és keresd meg a módját, hogy megmutasd, miként ajánl ezekre a Biblia vigasztalást, hogyan tanácsol e téren és milyen életvezetési megoldásokat kínál! Először egyszerűen elmondhatsz neki egy bibliai ígéretet, vagy egy kérdésre kínált választ, amely ajtót nyithat a mélyebb beszélgetésekhez. Imádkozz is minden esetben ezekért a dolgokért!
- Eljön majd az idő, amikor megkérdezheted tőle, nem akar-e továbbmenni a megkezdett úton (pl. a bibliatanulmányozásban, vagy később megkezesztelkedni). Ne siettesd ezeket a lépéseket, de ne is halogasd! Imádkozz ezért is!
- Amit teszünk, az mutatja meg, kik vagyunk. Ahogyan másokkal bánunk, elárulja, milyen értékeket képviselünk. Amint jellemünk az Ő hasonlóságára formálódott (megszentelődött), úgy élünk majd, hogy ez másokat is Istenhez vonzzon.

TÉVELYGŐ GYERMEK

Sokan elsőkézből ismerik annak szívszaggató fájdalmát, amikor egy gyerek, aki lelkileg erős családban nőtt fel, később mégis úgy dönt, hogy elfordul az Istennel való kapcsolattól.

Efraim Isten választott népének része volt, de eltávolodott az Úrtól. Mit találunk Hós 4:17 versében és a 7. fejezetben Efraim bűneiről?

Ezen felül arról olvasunk, hogy Ráhel, Efraim nagynyja, képletesen siratja Efraim eltávolodását az Úrral való kapcsolatától (Jer 31:15). Isten ezekkel a szavakkal reagál az asszony nagy fájdalmára: *„Tartsd távol magadtól a sírást és szemedtől a könnyhullatást, mert meglesz cselekedeted jutalma - ezt mondja az ÚR -, hiszen visszatérnek fiaid az ellenség földjéről. Reménység lehet a jövő felől - ezt mondja az ÚR -, mert visszajönnek fiaid a határaitokra”* (Jer 31:16-17).

Isten azt mondja Ráhelnek, hogy a makacs gyermek siratása helyett őrizze meg a reménységét. Milyen egyéb tanulságokat vonultat fel még Jeremiás? Olvasd el Jer 31:18-19 verseit!

Efraim történetéből megtanulhatjuk, hogy mindig van remény, mert Isten sosem mond le rólunk. Bár a Teremtő időről időre megfeddi zabolátlan gyermekeit, nem vész el Isten kegyelme, és a pozitív üzenet tovább folytatódik a fejezetben (lásd Jer 31:20).

Talán mély fájdalmat, tehetetlenséget és csüggedést érzünk, vagy akár bánatóan szólunk azokról a hozzánk közel állókról, akik elfordultak az Istennel való kapcsolattól. Isten azonban emlékeztet, hogy Ő viszont sosem feledkezik meg elpártolt gyermekeiről – soha! Isten törődése nem mulékony, hanem szívből jövő és őszinte. Valójában Isten azt mondja, hogy vágyakozik utánuk. Azt kívánja, bárcsak visszatérnének hozzá, kegyelméhez.

Milyen érzéssel tölt el a tudat, hogy Isten így válaszolt Ráhel fájdalmára, amelyet Efraim eltévelyedése miatt érzett? Hogyan formálja ez a gondolkodásodat azokról az ismerőseidről, akik elfordultak az Úrral való kapcsolattól? Milyen jelent ez számodra kihívást vagy bátorítást?

HOZD VISSZA ŐKET!

Mindannyiunknak voltak már gyenge, bizonytalan pillanataink az Úrral való járásban – mélységek, amikor a szívünk hitetlen lett, vagy csak hosszabb időre közönyössé váltunk. Mi hozott vissza aztán az Istennel való mély kapcsolatba?

Zakariás 10. fejezete néhány kiemelkedő üzenetet tartalmaz olyan helyzetekről, amikor Isten visszavezette népét magához. Olvasd el lassan a fejezetet, és jegyzeteld ki a lényegét!

Gyakorlati értelemben kihívást jelenthet, hogyan viszonyuljunk, beszéljünk a szeretteink közül azzal, aki elfordult az Úrtól. Eltűnődhetsz azon, miként alakulhattak volna másképp a dolgok, hogy más legyen a végkifejlet. Azon is gondolkodhatsz, hogyan viszonyulj hozzá most, hogy már más a világképe. Talán idegesít, vagy elcsüggeszt, ha látod a rossz döntéseit. Ezek a gondolatok óhatatlanul hatnak arra, miként bánsz a szeretteiddel, éppen ezért annyira fontos, hogy életeden és szavaidon érezhető legyen a Megváltóval töltött sok idő hatása.

Az életed bizonyágtétele, a cselekedeteid és a szavaid, valamint az imáid a házastársadért vagy a gyerekedért, aki eltávolodott az Istentől, alapvető változást hozhatnak az életükben, a jövőjükre nézve. (Olvasd el Lk 22:31-32 és Jn 21:15-17 verseit arról, miként változtatta meg Péter jövőjét Jézus imája!) Vess alá az Úrnak minden szomorúságot, ítélkezést és megítélést, amit esetleg érzel iránta, és kérd Őt, hogy adjon helyette olyan szeretetet, ami egyedül tőle jöhet! Kérd Istent, borítson be jellemével, hogy szeretettel és önzetlenül tudj viszonyulni ahhoz az emberhez. Ne feledd, „Semmi másnak nincs olyan nagy hatása az ember lelkére, mint az önzetlen élet befolyásának. Az evangélium ügye mellett szóló legnyomósabb érv egy szerető és szeretetre méltó keresztény” (Ellen G. White: *A Nagy Orvos lábnyomán*. Budapest, 1998, Advent Kiadó, 339. o.).

Következetes, Jézusra mutató életünket látva a Krisztust elhagyók észrevesznek majd valamit bennünk, ami csak Istentől származhat. Látják majd a megmagyarázhatatlan békét, a szeretetet, ami soha nem tűnik el, a rendíthetetlen reményt, ami dacol a lehetetlennel. Soha nem inog meg Isten szeretete irántunk és a szeretteink iránt. Mi pedig továbbadhatjuk ezt a szeretetet, amit mi is naponta kapunk, azoknak, akik körülöttünk élnek.

Hogyan erősít meg minket Ef 3:17-19 abban, amit tennünk kell?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: „Senki sem szeretheti Istent igazán, bármi legyen is a hitvallása, ha nem szereti önzetlenül testvérét. Ez a lelkület nem alakul ki bennünk pusztán azzal, hogy megpróbálunk szeretni másokat. Krisztus szeretetének szívünkben kell élnie. Amikor énünk feloldódik Jézus Krisztusban, a szeretet akaratlanul is árad belőlünk” (Ellen G. White: *Krisztus példázatai*. Budapest, 2010, Advent Kiadó, 267. o.).

„Akik legtevékenyebben és érdeklődve, híven kitartanak a léleknyerés munkájában, azok fejlődnek legjobban a lelkiekben és a szent életben” (Ellen G. White: *Evangelizálás*. Budapest, 2007, Advent Irodalmi Műhely, Felfedezések Alapítvány, 245. o.).

„A gonosszal szembeni ellenálláshoz szükséges erőt leginkább a tevékeny szolgálat által nyerhetjük el” (Ellen G. White: *Az apostolok története*. Budapest, 2001, Advent Kiadó, 71. o.).

„Azért, hogy beléphessünk örömébe, hogy áldozata árán üdvözült lelket láthassunk, részt kell vennünk a megmentésükért folyó munkájában” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 1989, Advent Kiadó, 111. o.).

„Azok, akik visszautasítják a Krisztussal való közösség kiváltságát a szolgálatban, elvetik az egyetlen utat, amely alkalmassá teszi őket az Ő dicsőségében való részvételre” (Ellen G. White: *Előtted az élet*. Nevelés. Budapest, 1992, Advent Kiadó, 262. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. Miért alapvető és kihagyhatatlanul fontos a szeretet a hatékony bizonyágtételhez?
2. Mikor láttuk már, hogy igaz a következő állítás? A lélekmentés mindig a személyes és energikus hitélethez kötődik.
3. Létezik egyfajta alapvető felismerés vagy tudás, amely elengedhetetlen ahhoz, hogy beszélni tudjunk Istenről másoknak? Ha igen, mi az?
4. Hol kezdenéd, ha a Bibliát kellene tanulmányoznod valakivel, aki nem hisz? Mire összpontosítanál először: bizonyos hitelvek bizonyítására, vagy arra, hogy az illetőt Jézus megismerésére hívd?

ÖSSZEFOGLALÁS: Amikor napjainkat betölti Isten szeretete, valamint élő és ható Igéje, késztetést érzünk, hogy szeressük a körülöttünk élőket és beszéljünk nekik Istenről. Imádkozó szívvel, átgondoltan és tudatosan kell közvetíteni az üzenetet, bízva abban, hogy Isten Igéje, ami a szájából származik, nem tér vissza anélkül, hogy elvégezné, amit Ő akar, és eredményes lesz abban, amiért küldte (Ézs 55:11).

JÁMBOR-SZABÓ ÉVA: TENYEREDEN TARTASZ, URAM

Tenyereden tartasz, Uram, hófehér lelken
takargattál palástoddal, viharok ellen,
hozzád hajlok Uram, lassan csomagolok,
amit vinnem kell magammal, egy gyönyörű titok.

Amit vinnem kell magammal, Te vagy egyedül,
azon a napon majd létem megmerül,
azon a napon majd szívemben ég minden,
a sok próba engem szolgált, jóra fordul kincsem.

KERESLEK URAM

Kereslek Uram, bár tudom, itt vagy,
mégis azt kutatom, hogy hangodat mikor hallhatom?
Mégis minden pillanatban a gyengeségem erősebb,
és hajt feléd ez a kínzó hiány, kiált a Veled és a Nélküled.

Megengedő szeretettel járod szívem teremt,
Bíbor-bársony lépteidben látod szívem csendjeit.
Az idő, mint gyémántgyöngyök, pergő percek Tebenned -
Úgy csodálom ezt a színes, hófehér életet Veled!

Nincs szó, egyedül Te érted ezt, aki szívem gondolatát látod -
Ismertess meg magammal engem, hogy megismerjelek Téged
bárhol!

Irány az örökkévalóság!

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Zsoltárok 80; Ézsaiás 25:8; János 6:44;
1Thesszalonika 4:17; Jelenések 7:17; 21:4, 9-27

„Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, és még nem lett nyilvánvalóvá, hogy mivé leszünk. De tudjuk, hogy ha nyilvánvalóvá lesz, hasonlókká leszünk Őhöz; mert meg fogjuk őt látni, amint van” (1Jn 3:2).

Mit tartogat számodra a jövő? Mi áll előtted? Talán valami ijesztő, izgalmas, rémisztő, de ugyanakkor csodálatos is. Tudd, hogy Jézus hűséges, a szavai mindig igazak (Jel 3:14)! Lesznek zaklatott időszakok (Mt 24:21-22), de Ő azt ígérte, hogy sosem hagy el, sosem mond le rólad (Zsid 13:5). Pont azt teszi majd, amit mondott, ahogy mindig is tette és a jövőben is teszi (Zsid 10:23). És „aki mindvégig állhatatos marad, az idvezül” (Mt 24:13).

Függetlenül még hátralévő földi napjaink számától, szegezzük a tekintetünket Jézusra, egy pillanatra se veszítsük szem elől! Ez nem feltétlenül könnyű a földön, ahol annyi minden igyekszik elvonni a figyelmünket, de mi is mondhatjuk Dáviddal: „Szemem mindig az ÚRra néz, mert ő húzza ki lábamat a csapdából” (Zsolt 25:15, ÚRK).

A héten a mennyei jutalomról fogunk tanulni (Mt 5:12; Jel 22:12); arról, hogy milyen lesz a menny; és mennyire elképesztő lesz végre azzal lenni, aki bennünket alkotott, halálig szeretett, megváltott a bűneinkből és nem-sokára visszajön értünk. Addig csak az a dolgunk, hogy kitartsunk hitben.

ÉLNI A MÁBAN

Amikor körülnézünk, azt látjuk, hogy a világ sóhajtozik és nyög, és a jelek, amelyekről Jézus profétált, a szemünk előtt teljesednek. Háborúk és háborúk hírei, nemzet támad nemzet ellen, éhségek és döghalálok, földrengések és üldözés (Mt 24:6-11) történik mindenfelé, és idővel csak még intenzívebb lesz az egész. Komoly időket élünk, amikor meg kell maradnunk az Istennel való kapcsolatban.

Azt olvassuk, hogy „mindennek a vége pedig közel van, legyetek tehát mértéketesek és józanok, hogy imádkozhassatok” (1Pt 4:7, ÚRK). Tehát még inkább itt az ideje, hogy megerősítsük, megszilárdítsuk személyes kapcsolatunkat Istennel! És függetlenül attól, mennyi idő van még hátra a végig, az életünk rövid, akármeddig is tart. „Tehát ti, akik azt mondjátok: »Ma vagy holnap elmegyünk abba a városba, és ott töltünk egy esztendőt, és kereskedünk, és nyereszkedünk«, ti, akik azt sem tudjátok, mit hoz a holnap. Mert mi a ti életetek? Bizony pára az, amely rövid ideig látszik, azután pedig eltűnik” (Jak 4:13-14, ÚRK).

Tudjuk, mennyire igaz ez a figyelmeztetés. Az e sorokat olvasók közül is sokan talán nem érik meg a nap végét. Ez a bűnbe süllyedt világunk szomorú valósága. Életbevágó tehát, hogy megerősítsük kapcsolatunkat Istennel, és állandóan abban a tudatban éljünk, hogy szükségünk van rá és megmentő kegyelmére.

A 80. zsoltár gyönyörű fohász Istenhez. Olvasd el, különösen figyelve a 2-4., 15-18. és 19-20. versekre! Ahol a „mi”, „minket” szavakat olvasod, mondd azt: „én”, „engem”! Hogyan kapcsolódhatsz a zsoltár mondani-valójához, még ha ma más is a kor, a hely, és eltérőek a viszonyok?

Mindannyiunknak szüksége van megújulásra. Könnyű elkényelmesedni, önelégültté válni vagy akár elfeledkezni arról, mit tett értünk Isten. Melyik hűséges hívő, még ha küzd is, ne tudna valami hasonló imát elmondani: „Ragyogtasd ránk arcodat, hogy megszabaduljunk” (Zsolt 80:20, ÚRK)! Amikor elfogadod, amit Jézus tett érted, amikor tudod, hogy bűneidet megbocsátotta és tökéletes kegyelmével takar be téged, igazságát neked tulajdonítja, így hit által tudhatod, hogy üdvösséged van Őbenne.

Szerinted mit jelent az, hogy Isten ránk „ragyogtatja” az arcát? Különösen annak fényében, hogy tudjuk: egyedül az Ő igazsága szabadít meg?

VÉGRE SZEMTŐL SZEMBEN

Isten úgy teremtett meg bennünket, hogy közeli kapcsolatban éljünk vele (1Móz 2:7). Mióta Teremtőnk megalkotta az emberiséget, mindent megadott ahhoz, hogy helyreállítsa a széttöredezett kapcsolatunkat vele (Jn 3:16). A szívünkbe ültette az örökkévalóság utáni vágyat, mégsem képes felfogni az emberiség, mit tett érte Isten a kezdetektől végig (Préd 3:11). Részesei vagyunk a körülöttünk – sőt bennünk – dúló nagy küzdelemnek. Mégis hányszor elmulasztjuk, hogy elég hosszú időre megálljunk és elgondolkodjunk azon, milyen hatalmas árat fizetett Isten annak a kapcsolatnak a helyreállításáért, amelyet eredetileg szánt nekünk. Túl gyakran belefeledkezünk földi csatáinkba és próbáinkba, nem tartva szem előtt, hogy „*a mi polgárságunk a mennyben van, ahonnan a megtartó Úr Jézus Krisztust is várjuk*” (Fil 3:20, ÚRK).

A világunk bukdácsol egyre közelebbi végétéhez, és mi tudjuk, hogy egy nap egy kicsike felhő jelenik meg majd a keleti égbolton. Ahogy közeledik, látjuk majd, hogy a felhőn ül „*valaki, az Emberfiához hasonló, a fején aranykorona és kezében éles sarló*” (Jel 14:14). Nem egyedül jön, számtalan angyal tart vele (Mt 25:31), és minden szem meglátja majd Őt (Jel 1:7). Ahogy egyre közeledik, hallani fogjuk a kiáltását, Isten trombitája fog szólni, a sírok megnyílnak, és feltámadnak először azok, akik Krisztusban haltak meg (1Thessz 4:16). Mindannyian felismerik majd annak a hangját, aki hívta őket (Jn 5:28).

Mi történik ezek után? Olvasd el 1Thessz 4:17 versét! Végül pedig, amiről Pál ír Fil 2:10-11 verseiben, visszhangozni fog az egész mindenségben.

Megrendítően csodálatos és nagyszerű gondolat! Egy nap meglátjuk Jézust – a maga valóságában, igazán látjuk majd Őt. Hallani fogjuk majd a hangját, és Urunknak valljuk Őt. Akiről annyit olvastunk, akihez imádkoztunk, akiről oly sokat beszéltünk másokkal, aki után a szívünk úgy vágyott... végül szemtől szemben látjuk majd. Ebben teljesen biztosak lehetünk, mert Isten hűséges, és az ígéretei igazak (Jel 22:6).

Abban a pillanatban, amikor a trombita hangja zeng, és amikor minden szem Jézusra néz, tudni fogjuk, hogy megérte a várakozás. Minden kitarató imádkozás, minden olyan idő, amit neki adtunk, minden pillanat, amikor bátran szólaltunk meg érte, minden próba abban a jelenetben éri el a csúcspontját, amikor meglátjuk Megváltónk arcát (Jel 22:4).

A MENYASSZONY

Amikor János apostol száműzöttként élt Pátmosz szigetén, kapott egy látomást, amelyben látta, hogy az emberiség újra, örökre egyesül Istennel.

Olvasd el Jel 21:9-11 verseit! Milyen párhuzamot látsz, és szerinted miért ezt használja a könyv?

A menyasszony gyönyörű, és a menyegző napján mindenki őt akarja látni. Az esküvő fordulópont az ifjú pár életében, hiszen attól kezdve együtt fog élni a menyasszony meg a vőlegény – és igaz lesz ez a mi kapcsolatunkra is Istennel, amikor visszatér. Jézus helyet készít nekünk (Jn 14:1-3), gyönyörű helyet, amely túl csodálatos ahhoz, hogy le lehessen írni. „Az emberi nyelv alkalmatlan arra, hogy megfogalmazza az igazak jutalmát. Csak azok tudják majd, hogy milyen, akik meglátják. Véges elme képtelen felfogni, hogy milyen dicsőséges lesz a mennyei Éden” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2000, Advent Kiadó, 599. o.).

Bár nem tudjuk igazán elképzelni, milyen lesz az új ég és új föld, Isten látomást adott róla Jánosnak, így vágyhatunk az „esküvőre”, amely nem-sokára eljön. Isten arra hív bennünket, hogy „Az odafelvalókkal törődjeteK, nem a földiekkel” (Kol 3:2).

Isten nagy odaadással készíti elő az eseményt, és nem akarja, hogy ez a „menyegző” meglepetésként érjen minket (Mt 22:1-14; 25:1-13).

Az egész világegyetem látja majd ezt az eseményt, és mi fő szereplői vagyunk a történetnek – bizonyos értelemben. Csatlakozunk majd a „menyasszonyhoz”, a városhoz, amelybe Jézus elvisz második adventjekor. Érdekes megfigyelni, hogy néhol Isten népét (a szenteket) szintén menyasszonynak hívja (lásd Jel 19:7), talán mert ők laknak majd az új Jeruzsálemben, ami „Isten-től alászállt a mennyből, felkészítve, mint egy férje számára felékesített menyasszony” (Jel 21:2, ÚRK). A szent város szemet gyönyörködtető leírása azt mutatja, hogy bensőséges kapcsolat lesz majd Isten népe és a város között, hiszen mindkettőt „menyasszonynak” nevezi. A Biblia részletes leírást ad a városról. A „Szent Várost, az új Jeruzsálemet, amely Isten országának fővárosa és jelképe, az angyal »menyasszony«-nak, a Bárány »feleségé«-nek nevezi” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2000, Advent Kiadó, 381. o.).

Olvasd el Jel 21:9-27 verseit! Miért olyan nehéz ezt ma elképzelnünk? Hogyan is kezdhethetnénk felfogni mindazt, amit Isten itt ígér nekünk?

KÖVESD A BÁRÁNYT!

Kérdezték már tőled, hogy mit vársz legjobban az örökkévalóságban? Ha gyerekeket kérdezel, talán azt válaszolják, hogy a „tigrisen lovaglást”; hogy „lecsúszhatok egy zsiráf nyakán”; „elrepülhetek különböző bolygókra”. Ha tinédzsereket kérdeznél, talán ilyeneket mondanának: „nem kell többé házi feladatot írni”, „felfedezhetem a mennyet anélkül, hogy félnem kellene a sérülésektől”. Ha egy felnőtt csoportnak tennéd fel a kérdést, talán azt válaszolnák, hogy „olyan helyen élhetek, ahol nincs többé fájdalom, szenvedés vagy halál”, vagy „újra találkozhatok a szeretteimmel”. Minden válasz jó és helyes, és még sokkal több minden van, amire vágyhatunk az új égen és új földön. Az örökkévalóság tüze fűti a szívünket, és valahol belül érezzük, hogy az életben többnek kell lennie, mint amit itt és most látunk belőle.

Milyen egyéb áldások elé nézhetünk még az örökkévalóságban? Olvaszuk el Ézs 25:8, valamint Jel 7:17 és 21:4 verseit!

Biztosak lehetünk benne, a legnagyobb áldás az lesz, hogy végül láthatjuk Jézust, és személyesen megköszönhetjük neki mindazt, amit értünk tett az elbukott földön. Minden imádatunkat rá szeretnénk árasztani, mert a kereszten saját szenvedése által megmentett bennünket az örök haláltól. „*Méltó a megöletett Bárány, hogy övé legyen az erő, a gazdagság, a bölcsesség, a hatalom, tisztesség, dicsőség és áldás*” (Jel 5:12, ÚRK)! Keresztelő János úgy mutat rá Krisztusra, mint aki az Isten Báránya (Jn 1:36). János két tanítványa hallotta ezt a kijelentést, majd követték Jézust (Jn 1:37). Jel 14:4 szerint nekünk is hasonlóan kell tennünk: „*Ezek azok, akik követik a Bárányt, ahova megy*” (Jel 14:4, ÚRK). Ám ha követni akarjuk Őt a mennybe, először itt, a földön is követnünk kell. Jézus a Bárány, de egyben a Pásztor is, aki úgy vezet az ösvényeken, mint senki más. Megnyugtató a számunkra, miközben átküzdjük magunkat a nehéz időkön, hogy Jézus mindig vezet bennünket, még a mennyben is, ahogy Jel 7:17 mondja: „*mert a Bárány, aki a trón közepén van, legelteti őket, és élő vizek forrásaihoz viszi őket*” (ÚRK). Isten népének, nyájának tagjaiként követni fogjuk Jézust a mennyben, és örökké vele akarunk maradni. Isten népének meghatározó jellemzője, hogy „*az ő neve homlokukon lesz*” (Jel 22:4). Ez annyit jelent, hogy mindig rá fogunk gondolni.

Hallgasd meg vagy énekelj el a gyülekezeti énekeskönyvből a „Jöjj Megváltóddhoz, ó, jöjj, siess!” című éneket (Énekeskönyv 422. vagy <https://zene.adventista.hu/enekeskonyv/902-jojj-megvaltodhoz-oh-jojj-siess>). Utána imádkozz az ének szavaival!

„JÖJJ!”

Ma is érvényes a meghívás: „Jöjj!”

Olvasd el a következő igeszakaszokat, és figyeld meg, ahogy Jézus hív téged: Ézs 55:1-3; Mt 11:28-30; Jn 6:44!

A Szentlélek Jézushoz akar vonni téged még ma. Jézus hív, hogy menj hozzá, benne élj ma és minden egyes nap az eljöveteleig. Amikor válaszolsz és hozzá térsz, amikor szíved meglágyul és gondolataidat aláveted neki, békességet érzel majd, mert tudod, hogy ha előbb meghalnál is, fel fog támasztani téged az utolsó napon, függetlenül attól, mennyire érzed értéktelenné magad. Jézus azt mondta: „*Mindenki, akit nekem ad az Atya, hozzám jön, és aki hozzám jön, azt semmiképpen nem taszítom el*” (Jn 6:37, ÚRK). Éreznünk kell az idő sürgetését, hogy együttműködünk a Szentlélekkel, és másokat is a megváltó kegyelem közösségére hívunk Jézussal. „*És a Lélek és a menyasszony így szól: Jöjj! És aki hallja, ezt mondja: Jöjj! És aki szomszárja, jöjjön, és aki akarja, vegye az élet vizét ingyen*” (Jel 22:17, ÚRK).

A meghívás a kegyelem ingyen ajándéka. Amikor befogadjuk saját életünk részeként, teljes szívünkben, teljes elménkben, teljes lelkünkben és teljes erőnkben (5Móz 6:5), az életünk - ma és örökre - megváltozik.

Jézus hív bennünket, és a Biblia utolsó szavai ezt ígérik: „*Bizony hamar eljövök. Ámen, jövel Uram Jézus*” (Jel 22:20)!

Mennyire hamar jön majd el? A mi nézőpontunkból nézve, miután lecsukódik a szemünk a halálunkkor, a következő pillanat már Jézus visszatérése lesz. Tekintettel arra, hogy milyen gyorsan elröppen az életünk, ennyire hamar lesz az, amikor Jézus visszajön értünk. Talán a feltámadás után ez lesz az első gondolatunk: „Uram, ez igen, milyen hamar eljöttél!”

Most valóban tükör által, homályosan látunk, akkor viszont már szemtől szemben és tisztán fogjuk Őt szemlélni. Ne fáradj bele a várakozásba! Őrizd meg hittel és bizalommal ezt a vágyat, szüntelenül Isten szeretetére és jóságára tekints! Úr Jézus, jöjj el, kérlek!

Imádkozz most, hogy ne fogyjon el a hited, mert a hit adja meg az erőt, hogy teljesen átadd magad annak, aki meghalt érted és nemsó-kára visszajön, és magával visz!

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: „Ha nem fogadjuk be Krisztus hitét, Isten Igéjével táplálkozva, nem leszünk jogosultak a belépésre Isten városába. Aki földi eledelen élt, és ízlését úgy formálta, hogy a világ dolgait szeresse, az nem találna otthonra a mennyei udvarokban; nem tudná értékelni a tiszta, mennyei életérzést, amely Isten országát átjárja. Az angyalok szava és hárfáik muzsikája nem töltené el elégedettséggel. A menny tudománya megfejthetetlen rejtély lenne elméje számára. Éheznünk és szomjaznunk kell Krisztus igazságát; szükségünk van arra, hogy kegyelmének átformáló ereje alakítson és formáljon bennünket, hogy alkalmassá váljunk a mennyei angyalok társaságára...

Akkor a nemzetek nem ismernek el majd más törvényt, csak a menny törvényét. Mindenki egyetlen boldog, egységes családot alkot majd, a dicséret és a hálaadás köntösébe öltözve. E jelenet láttán a hajnalcsillagok együtt énekelnek, Isten fiai pedig örvendezve kiáltanak, miközben Isten és Krisztus együtt hirdeti ki: »Nem lesz többé bűn, és nem lesz többé halál«...

Szoktassuk magunkat ahhoz, hogy beszélünk a mennyről, a gyönyörű mennyországról! Beszélj az életről, amely addig tart, amíg Isten él, vagyis örökké! Ott elfeledted majd a nem is olyan nagy próbáidat és nehézségeidet. Engedd, hogy elmédet Isten vonzza magához” (Ellen G. White: *The Faith I Live By*. 363. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. Olvasd el, amit Ellen G. White írt a mennyről, *A nagy küzdelem*. Budapest, 2020, Advent Kiadó, 575-578. oldalán! Mi az, ami leginkább megfog a leírásokban?
2. E negyedév tanulságai közül melyikre akarsz a leginkább emlékezni, hogy szilárdan megőrizd hitedet és Istennel való kapcsolatodat egészen addig, amíg színről színre meg nem látod Jézust?
3. Ki az az életedben, akinek még hallania kellene a mennyről? Határozd el, hogy mihamarabb beszélsz neki róla!
Ne feledd: Nem adhatsz át másnak olyan reményt, ami benned nem él!

ÖSSZEFOGLALÁS: Miközben szemünket a célra szegezzük, biztosak lehetünk benne, hogy „*aki elkezdte bennetek a jó dolgot, elvégezi a Krisztus Jézusnak napjáig*” (Fil 1:6). Isten kezdeményezte a kapcsolatot veled, és Ő az, aki be is végzi, teljessé is teszi azt. Eközben mi növekedhetünk szeretetben és hitben, várva azt a bizonyos napot. Egyedül az Ő igazságában találunk megnyugvást, a hit által nekünk tulajdonított igazsága révén.

JÉZUSTÓL TANULTAK

„És az ő teljességéből vettünk mindnyájan kegyelmet is kegyelemért” (Jn 1:16)!

„A Megváltó nem vetette meg a műveltséget, mert a szellemi kultúra áldás, ha Isten szeretetének irányítása alatt áll, és az Ő szolgálatára szentelik. Mégis mellőzte korának bölceit, mert azok oly magabiztosak voltak, hogy nem tudtak együttérezni a szenvedő emberiséggel, s így a Názareti Férfiú munkatársaivá válni. Elvakultságukban méltóságukon alulinak tartották, hogy Krisztus tanítsa őket. Az Úr Jézus keresi az együttműködést azokkal, akik által kegyelme akadálytalanul szétáradhat. Az első lecke, amit mindenkinek meg kell tanulnia, aki Istennel együtt akar munkálkodni, az, hogy ne önmagában bízzék, így készülhet fel a Krisztus jellemében való részesülésre. Ezt nem lehet tanulással elnyerni a legmagasabb szintű iskolákban sem. Ez a bölcsesség gyümölcse, ami egyedül az isteni Tanítótól származik.

Jézus tanulatlan halászokat választott, akiket nem neveltek koruk hagyományai és téves szokásai szerint. Veleszületett képességekkel megáldott férfiak voltak, alázatosak és taníthatóak – olyanok, akiket kiképezhetett a munkára. Az élet megszokott útjain sokan türelmesen újra és újra elvégzik napi munkájukat, s nem is tudják, hogy olyan erő birtokában vannak, mely, ha felhasználnák, egy szintre emelné őket a világ legmegbecsültebb embeivel. Egy hozzáértő kéz érintése szükséges ezen alvó tehetségek felébresztéséhez. Ilyen embereket hívott el Jézus munkatársaiul, akiknek abban a kiváltságban volt részük, hogy kapcsolatban lehettek vele. A világ nagy embereinek sohasem volt ilyen tanítójuk. Amikor a tanítványok elvégezték a Megváltó iskoláját, nem voltak többé tanulatlanok és műveletlenek. Gondolkodásban és jellemben hozzá váltak hasonlónak, s az emberek észrevették rajtuk, hogy Jézussal voltak.

A nevelés legmagasabbrendű feladata nemcsak a tudás átadása, hanem a részesítés abban az éltető erőben, amelyet csak az elme és elme, a lélek és lélek közötti kapcsolatból kaphatunk. Csakis életből születhet élet” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 1989, Advent Kiadó, 198-199. o.).

„Az embereknél lehetetlen, de nem az Istennél” (Mk 10:27).

1.	Sz.	Jak 1:25	A szabadság törvénye
2.	Cs.	Jak 3:13	Tettekben meglátszó bölcsesség
3.	P.	Mt 27:50-53	Krisztus halála
4.	Sz.	Lk 23:54-57	A parancsolat szerint

■ *Naplemente: Budapest: 19:15*

5.	V.	Mt 28:1-3	A feltámadás napja
6.	H.	Jak 3:17	A felülről való bölcsesség
7.	K.	Zsolt 32:8	A bölcsesség ígérete
8.	Sz.	Préd 7:8	A béketűrés előnye
9.	Cs.	1Móz 1:31	Tökéletes teremtés
10.*	P.	Mt 10:39	Elvesztett és megtalált élet
11.	Sz.	Jn 17:14	Jézus és az Atya terve szerint

■ *Naplemente: Budapest: 19:25*

12.	V.	Róm 6:13	Ne a hamisságnak, hanem Istennek!
13.	H.	Fil 3:13-14	Célegyenest
14.	K.	Mt 24:38-39	Nem veszik észre
15.	Sz.	1Kor 15:20	Krisztus feltámadása
16.	Cs.	ApCsel 20:24	Az életem sem drága
17.	P.	Mt 7:11	Az Atya jósága
18.	Sz.	Mt 25:40	Jézussal tesszük

■ *Naplemente: Budapest: 19:35*

19.	V.	1Móz 1:27	Isten képére teremtett ember
20.	H.	Mt 19:30	Elsők és utolsók
21.	K.	Gal 3:26-29	Mindnyájan egyek
22.	Sz.	Jón 4:2	Irgalmas és kegyelmes Isten
23.	Cs.	Zsolt 46:11	Isten felmagasztaltatik
24.	P.	Jn 3:19-21	Világosság és sötétség
25.	Sz.	Jn 3:18	Hit vagy hitetlenség

■ *Naplemente: Budapest: 19:44*

26.	V.	Zsolt 119:9	Isten beszédének megtartása
27.	H.	Péld 4:14	Óvás a gonoszságtól
28.	K.	Zsolt 23:4	Nem félek
29.	Sz.	Mk 10:49-52	A vak ember meggyógyítása
30.	Cs.	1Tim 4:12	Légy példa!

„Mert te, Uram, megáldod az igazat” (Zsolt 4:13).

1.	P.	Ef 4:1	Elhívásunkhoz méltóan
2.	Sz.	Róm 3:22	Isten igazsága
■ <i>Naplemente: Budapest: 19:54</i>			
3.	V.	Ézs 49:15	Isten nem felejt el
4.	H.	Róm 12:1-2	Szükséges a változás
5.	K.	Ef 5:1-2	Szeretetben járva
6.	Sz.	Préd 5:1-2	Isten színe előtt
7.	Cs.	Jn 5:22	A Fiúé az ítélet
8.	P.	Mt 27:51-53	Halál és feltámadás
9.	Sz.	Róm 5:8	Krisztus meghalt értünk
■ <i>Naplemente: Budapest: 20:04</i>			
10.	V.	2Móz 20:12	A szülők tisztelete
11.	H.	Jak 4:7	Állj ellen!
12.	K.	Róm 12:17-19	Hívói élet
13.	Sz.	Jn 15:13-14	A legnagyobb szeretet
14.	Cs.	Jel 21:1	Új ég és új föld
15.	P.	Péld 22:4	Alázat, istenfélelem
16.	Sz.	Péld 16:24	Kedves, igaz szavak
■ <i>Naplemente: Budapest: 20:13</i>			
17.	V.	ApCsel 13:38-39	Bűnbocsánat Jézus által
18.	H.	Jn 3:34	Isten beszéde
19.	K.	2Kor 4:17-18	Szenvedés most, dicsőség örökké
20.	Sz.	1Jn 4:20-21	Isten és ember szeretete
21.	Cs.	Jer 9:23-24	Isten ismerete
22.	P.	Ef 3:17-19	Isten végtelen jósága
23.	Sz.	1Sám 14:6	Az Úr előtt nincs akadály
■ <i>Naplemente: Budapest: 20:21</i>			
24.	V.	ApCsel 2:14-18	Péter a Lélek kitöltetéséről
25.	H.	Préd 12:15-16	A dolog summája
26.	K.	Mt 22:37-39	A nagy parancsolat
27.	Sz.	1Jn 2:1	Van Szószólónk!
28.	Cs.	Mk 9:41	A jutalomról
29.	P.	2Tim 1:12	Tudom, kinek hittem
30.	Sz.	Zsolt 130:3-4	Bűnbocsánat az Úrnál
■ <i>Naplemente: Budapest: 20:29</i>			
31.	V.	Zsid 11:6	Hit nélkül lehetetlen

„Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus” (Gal 2:20).

1.	H.	Fil 3:20-21	Mennyei országunk
2.	K.	Mt 7:1-2	Az ítéletről
3.	Sz.	1Kor 13:4-7	A szeretet
4.	Cs.	Mt 21:22	Hit és ima
5.	P.	Zsolt 131:1-3	Bízzál az Úrban!
6.	Sz.	Lk 19:9-10	Az elvesztettet keresi

■ *Naplemente: Budapest: 20:35*

7.	V.	Lk 18:41-42	A hited megtartott
8.	H.	Péld 23:31-32	Ne nézd a bort!
9.	K.	2Kor 12:9	Az ember gyengesége, Isten ereje
10.	Sz.	Gal 5:22-23	A Lélek gyümölcse
11.	Cs.	Lk 18:27	Istennél lehetséges
12.*	P.	Jn 11:25-26	Jézus a feltámadás és az élet
13.	Sz.	Ézs 55:6	Időben keresd az Urat!

■ *Naplemente: Budapest: 20:40*

14.	V.	Mt 7:16	Árulkodó gyümölcsök
15.	H.	Ef 2:8-9	Kegyelemből, hit által
16.	K.	Zsolt 25:14-15	Az Úr tanácsol
17.	Sz.	Zsid 13:5	Fösvénység nélkül
18.	Cs.	Péld 23:12	Figyelve az erkölcsi tanításra
19.	P.	1Móz 15:6	Ábrahám hitt az Úrnak
20.	Sz.	Jak 3:2	Beszédünk

■ *Naplemente: Budapest: 20:43*

21.	V.	Péld 6:20	Hallgatni a szülői tanácsra
22.	H.	Péld 8:17	Aki keresi, megtalálja
23.	K.	1Kir 8:39	Isten ismeri szívünket
24.	Sz.	Lk 6:31	Te is azt tedd másokkal!
25.	Cs.	Róm 4:4-5	Igazságul tulajdonított hit
26.	P.	Jn 3:12	Jézus a mennyei dolgokról
27.	Sz.	Jn 10:27-29	A Jó Pásztor és a juhai

■ *Naplemente: Budapest: 20:44*

28.	V.	Péld 11:14	Vezetés, tanács
29.	H.	Jób 23:10	Ó jól ismer
30.	K.	Ézs 54:4-5	Ne félj!